

[Sri V. Ramaiah]

[14th March 1966]

the fishermen particularly among those who were living in the coastal villages. The Government ordered in December 1965 that two measures of rice and 50 Paise worth of tapioca per family be supplied free of cost and that the relief be restricted to two weeks

In respect of the districts of North Arcot, Madurai, Coimbatore, Salem and the Nilgiris, the Collectors are taking action, wherever necessary, to give seasonal remissions under B.S.O. 13. Thus, the Government have taken all possible steps to alleviate the distress caused to the ryots by drought conditions wherever necessary.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67—(cont.)

(1) DEMAND No. XVI—AGRICULTURE.

(2) DEMAND No. XVIII—ANIMAL HUSBANDRY.

(3) DEMAND No. XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

(4) DEMAND No. XLVII—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,65,19,500 under Demand No. XVI—Agriculture.”

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏழை மக்கள் பசுப்பரையாய்ப் பயிர் செய்து வந்த நிலங்களை எல்லாம் வேலியிட்டடைத்து அவற்றைக் காடு எனக் கூறும் கொடுமையை நிவர்த்திக்க வழி காண்பது பற்றி விவாதிக்க என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“ That the allotment of Rs. 10,65,19,500 under Demand No. XVI—Agriculture be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, விவசாயம் செய்யத் தேவைப்படும் கருவிகள், உரம் குறைந்த நிலையிலும் உடனுக்கு உடன் கிடைக்கவும் செய்யவேண்டுமென்ற அவசியத்தை பற்றி விவாதிக்க என் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

“ That the allotment of Rs. 10,65,19,500 under Demand No. XVI—Agriculture be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,49,700 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry.”

திரு. சா. கணேசன் : விவசாயிகளின் கன்றுகாலிகளின் தரம் உயரவும் அவற்றுக்கு மேய்ச்சல் பூமி கிடைக்கவும் செய்வதன் அவசியத்தை வற்புறுத்த என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

14th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

"That the allotment of Rs. 3,34,49,700 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100."

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, கோழி வளர்ப்பு, ஆடு வளர்ப்பு, இவைபற்றிய வேலைத் திட்டங்களை விவாதிப்பதற்காக நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிகின்றேன்.

"That the allotment of Rs. 3,34,49,700 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100."

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move :—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,93,100 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture."

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move :—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,36,98,300 under Demand XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading."

திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்க வானிக முறையில் பலாபலன்களைக் கணித்தறிவிக்க உத்தியோகப் பற்றற்ற நிபுணர் குழுவின் தேவையை வற்புறுத்த என்னும் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 74,36,98,300 under Demand No. XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading be reduced by Rs. 100."

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, உணவு தானியம், உரம் கொள்முதல் விநியோகம் ஆகியவற்றில் காணப்படும் ஊழல் களைக் களைய வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"That the allotment of Rs. 74,36,98,300 under Demand No. XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER : The Demands and cut-motions are before the House for discussion.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய நாடு விடுதலை அடைவதற்கு முன்பாக, நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தார்கள். குறிப்பாக அவர்களுடைய அந்தஸ்து, குழந்தைகளுடைய படிப்பு, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு திட்டமிட்டு, இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு உணவு கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத் திட்டமிட வேண்டும் என்று நம்முடைய நாட்டிலுடைய சுதந்திரத்திற்காக

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

பாடுபட்ட மாபெரும் தலைவர்கள் பல திட்டங்களைப் போட்டார்கள். திட்டம் மிகவும் சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் நடைபெற்று வந்தது, மேலும் நடைபெற்று வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக மிகவும் பாடுபட்டார்கள். குறிப்பாக, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டும் பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், உணவுக்காக அந்நிய நாட்டை எப்போதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. நாமே நமது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், கோடானுகோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சொல்லப் போனால், இப்போது பெரும் அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் முடிந்துவிட்டன. மத்திய தர அணைக்கட்டுகள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், உணவு உற்பத்திப் பெருக்க திட்டங்களின் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் இவைகளைத்தான் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகள் நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

என்று தமிழ் மறையிலே வள்ளுவர் சிறந்த கருத்தினைத் தந்திருக்கிறார். அதை மனத்திலே கொண்டு, விவசாய மக்கள் நமக்காகப் பாடுபடுகிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் மூலமாக எவ்வளவு உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை யெல்லாம் எப்போதும் இந்த அரசாங்கம் செய்துகொண்டு வருகிறது. முதன் முதலாகக் விவசாயிகளுடைய குழந்தைகள் நன்கு படித்து உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. பட்டணங்களில் இருக்கிறவர்கள், பணக்காரர்கள் மட்டும் படிப்பது என்று இல்லாமல் விவசாயிகளின் குழந்தைகளும் நன்கு படித்து உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டுமென்று, அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து வருகிறது. விவசாயிகள் என்று சொல்லும்போது நிலம் உடைய விவசாயிகளை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. பாட்டாளித் தொழிலாளிகள், உழவரை செய்கிறவர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். விவசாயிகள் எப்படிப் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நாட்டின் வருமானத்தை எண்ணிப் பார்த்தாலேயே தெரியும். நாட்டின் தேசிய வருமானத்தைப் பார்த்தால் 50 சதவீதத்திற்கு மேல் விவசாயத்திலிருந்துதான் வருகிறது அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் மேலும் உற்சாகத்தோடு உணவு உற்பத்தி செய்ய முன்வர வேண்டுமோ, அதற்கான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்து வருகிறது.

குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம் அல்லது இதர விதைகள்—பொறுக்கு விதைகள்—கொடுக்க, அதோடு மட்டுமல்ல, கருவிகள் என்னென்ன முறையில் வாங்கிக் கொடுக்க முடியுமோ, மாடுகள் வாங்க எந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியுமோ, கிணறு வெட்ட முன் வந்தால் அதற்கு எந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியுமோ அந்த முறைகளிலெல்லாம் அவர்களுக்கு

14th March 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

அரசாங்கம் உதவி வருகிறது. அது மட்டுமல்ல. கண்மாய்கள் மேடிட்டிருந்தால் எல்லாக் கண்மாய்களையும் ஒரே வருஷத்தில் எடுத்துக்கொள்ளா விட்டாலும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்து, மேடிட்ட பகுதிகளையெல்லாம் சீராக்கி, ஆழப்படுத்தி, தண்ணீர் தேங்கும்படி செய்து விவசாய மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று செய்து வருகிறோம். இந்த அரசாங்கமே விவசாயிகள் அரசாங்கம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது, இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், மத்திரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பது தெரியும். அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து, அவர்களுக்குப் பல வகைகளில் உதவி செய்யவேண்டுமென்று விசேஷமாக மக்கள் தலைவர் காமராஜ் இருக்கும்போது, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டு, முக்கியமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகத் தான் அந்த முறையில் யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் விவசாயச் சூழம்பங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று, விவசாய மக்களின் குழந்தைகள் நல்ல முறையில் படிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து, விவசாயத்தைப் பெருக்க உரம் கொடுத்து, கடன் கொடுத்து, கூட்டுறவு வாயிலாக எல்லாவற்றையும் செய்துவருகிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவார்கள். இருந்தாலும் உரத்தை பொருத்த வரையில் போதுமான அளவு நாம் பெற முடியவில்லை. நாட்டிலே முன்பு துணிப்பஞ்சம் இருந்தது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். துணி இல்லாமல் காடா துணிக்குக் காத்திருந்தது உண்டு. இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை. இப்போது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். எந்தவிதமான துணியானாலும், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், பகட்டான துணிகளை, பல வருஷங்கள் பயன்படும் துணிகளை வாங்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், திட்டமிட்டு துணி உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதால்தான். அதே மாதிரி உரம் கொடுக்கத் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறோம். குறிப்பாக, மத்திய சர்க்கார், அந்நிய உதவியைக் கொண்டு டிராம்பே, விசாகப் பட்டணம் போன்ற இடங்களில் பெரிய பெரிய ஆலைகளை வைத்து உரம் அதிகமாகப் பெருக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சிந்திரி உரச்சாலை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக உரம் கொடுத்து வருவதையும் பார்க்கிறோம். அதோடு அந்நிய நாடுகளிலிருந்தும் உரம் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அந்நிய நாடுகளிலிருந்து உரம் வாங்குவதற்கு அந்நிய நாட்டிச் செலாவணி வேண்டியிருக்கிறது. நம் நாட்டிலே அதிக அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதன் மூலமாக, அதைக் கொண்டு உரம் பெறுவதற்கும் பார்க்கிறோம். உரக் கஷ்டம் பாரத நாட்டிலே எப்போதும் இருக்காது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க நம் திட்டங்கள் பெரிதும் பயன்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

உரம் வாங்க, உரச்சாலை வைக்கக் கடன் வாங்கினால் ஒரு சில அன்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள், 'கடன்பட்ட சர்க்கார்' என்று. கடன் கமையை வரும் காலச் சந்ததிகளின் தலையில் வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறான வாதம், நல்ல வாதம் அல்ல. எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அமெரிக்க நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், ரஷ்ய நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்களெல்லாங் கூடக் கடன் வாங்கவில்லையா? ஆகவே நம் நாட்டிலே அந்நிய நாட்டு உதவி பெற்று நல்ல முறையில் செய்கிறோம். பெறக் கூடிய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவோம். இன்றைக்கு கிணறு வெட்ட ஒருவர் கடன் வாங்குகிறார். கிணறு வெட்டப்பட்டதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகி, வசதி ஏற்பட்டு வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தந்து விடுகிறார். ஆகவே, 'கடன்பட்ட சர்க்கார்', 'வருங்கால சந்ததிகள் தலையில் வைப்பது' என்றெல்லாம் சொல்லுவது நல்ல தல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் காலவரையாக வரலாறு வரும் செலவு செய்து வருவதை எண்ணிப் பார்த்தாலேயே தெரியும். குறிப்பாக 1956-57-ல் ரூ. 2.1 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1957-58-ல் ரூ. 2.4 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1958-59-ல் ரூ. 2.8 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1959-60-ல் ரூ. 3.0 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1960-61-ல் ரூ. 3.3 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1961-62-ல் ரூ. 4.4 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1962-63-ல் ரூ. 5.6 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1963-64-ல் ரூ. 6.3 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1964-65-ல் ரூ. 7.1 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1965-66-ல் ரூ. 8.7 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம். இப்போது 1966-67-ல் ரூ. 10.7 கோடி செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூடுதல் ஆவதைப் பார்த்தாலேயே தெரியும். அந்த முறையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் உயர்ந்துகொண்டு விவசாய மக்களுக்குக், அவர்களுடைய நன்மைக்காகத் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறோம்.

விவசாயத்திற்கு மேலும் உரம் முதலியவை கொடுத்தாலும், அதோடு முக்கியமானது கால்நடைகள். ஆட்டுக் கிடைகள், மாட்டுக் கிடைகள் போடுவது, மாட்டுச் சாணம், கிராமங்களில் கழிவுப் பொருள்களைக் கொண்டு உரம் தயாரிப்பது எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கால்நடை சிறந்த செல்வம். கால்நடை அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது. விசேஷமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் 1961-62-ல் ரூ. 1.5 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1962-63-ல் ரூ. 1.7 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1963-64-ல் ரூ. 1.9 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1964-65-ல் ரூ. 2.2 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம்; 1965-66-ல் ரூ. 3.5 கோடி செலவு செய்திருக்கிறோம். இப்போது 1966-67-ல் ரூ. 3.3 கோடி செலவு செய்யத் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறது. கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய இந்த அரசாங்கம் மேலும் மேலும் பாடுபட்டு வருகிறது. விசேஷமாக, உழைக்கும்

14th March 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

வர்க்கத்தையும், பால் கொடுக்கும் வர்க்கத்தையும், மாமிசத்திற்கு வேண்டிய ஆடு, கோழிகளையும், உரோமம் கொடுக்கும் வர்க்கத்தையும் பெருக்குவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய இலாகா செய்யக்கூடிய உதவிகளைப் பார்க்கும்போது, இந்த இலாகாவின் அதிகாரிகள் அதிக அக்கறை எடுத்துப் பாடுபடுகிறார்கள். அதிகாரிகள் அக்கறை எடுத்தாலும், விவசாய மக்களும் ஒத்துழைத்து உற்பத்தி பெருகப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். டார்கெட் போடும்போது டார்கெட்டுகள் நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லலாம். அதற்குக் காரணத்தை முன்னமேயே நான் சொல்லி விடுகிறேன். பருவ மழைக் கோளாறுகளும், போதிய உரம் கிடைக்காததும் தான் திட்டமிட்டபடி உற்பத்தி பெருகாததற்குக் காரணம், இருந்தாலும் இவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த மான்யங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்புக்குரிய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், தம்முடைய முன்னுரையை இங்கே நிகழ்த்துகிற போது, மக்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலேதான் விவசாயத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்களிடம் விவசாயத் துறை ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த விவசாயத் துறை மட்டுமல்ல விவசாயிகளைப் பற்றிக் காலம் தோன்றியது முதல் பேசாதவர்கள் யாருமே கிடையாது.

உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு

என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பிச்செல்பவர்

என்று அமைச்சர் அவர்கள் வள்ளுவரைக் காரணம் காட்டினார்கள். “ஓதுவான் எல்லாம் உழவன் தலை கடைக்கே” என்ற பழமொழி தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு காலமாக, வள்ளுவர் காலத்திலிருந்து காமராஜ் காலம் வரையில் விவசாயிகள் நிலைமை முன்னேறி இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது, இல்லை என்று தான் சொல்லமுடியும். அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரம் காட்டினார்களேதவிர, ஏற்பட்டிருக்கிற பலனைப் பார்க்கும்போது வேதனையாகத்தானிருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலே சட்டை போடாத குழந்தை இந்தக் காலத்திலே பளபளப்பான சட்டை போடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்து பட்டினிச் சாவக்கும், இந்தக் காலத்துப் பட்டினிச் சாவுக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையில் விளக்கம் தரவில்லை என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய முடிவரையில் அதற்கு விளக்கம் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பொறுப்பை பார்க்கிறபொழுது விவசாயிகள்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[14th March 1966]

எந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பெறுவதற்கு தட்டிக் கழிக்கப் படுகிறார்கள் என்பது நன்கு புலனாகும். விவசாயத் துறைக்கு அமைச்சராக இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் விவசாயிகளுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை உணர்ந்தவர் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர்களிடத் திலே விவசாயப் பொறுப்போடு மற்ற விவசாயம் சம்பந்தமான எல்லாத் துறைகளும் அடங்கியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயம் இல்லை. விவசாயத் துறைக்கு ஒரு அமைச்சர், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற உணவுப் பொருள்களை வைத்து பாதுகாப்பதற்கு ஒரு தனி அமைச்சர், விவசாய வருமானத்தை வசூல் செய்வதற்கு வேறு ஒரு அமைச்சர். விவசாயம் செய்வதற்குத் தான் விவசாயிகளுக்கு உரிமை, அதனுடைய பலா பலனை அனுபவிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு உரிமை இல்லை என்பதைப் போல, விவசாயத் துறை அமைச்சர் பாடுபட்டு சம்பாதிக்கும் அத்துனை நல்ல பொருள்களையும் அவர் வேறு ஒரு அமைச்சரிடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டியிருக்கிறது. மழை பெய்யவில்லை அல்லது விளைச்சல் இல்லை என்ற காரணத்தினால், 'ஐயா நிலவரி வலூ செய்ய வேண்டும்' என்று சொன்னால், நமது விவசாயத் துறை அமைச்சரைக் கேட்டால், நான் என்ன செய்வது? வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தனியாக இருக்கிறார்கள், அவரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதே போலத் தான் உணவு உற்பத்தியில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன, உணவுக் கொள்முதல் திட்டத்திலே பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. எனவே விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று விவசாயத் துறை அமைச்சரிடம் சொன்னால், அதற்குத் தனி அமைச்சர் இருக்கிறார் என்று தான் அவர் சொல்ல முடியும். விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தில் பாடுபட்டு, உழுது பயிரிட்டு, பலன் அடைகின்ற நேரத்தில் தன்னுடைய விளைபொருள்களை எப்படி ஒரு உழவன் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறானோ, அதே போலத் தான் அமைச்சரும் தனக்கு இருக்கிற பொறுப்பினுடைய பலாபலனை அவரால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. அது தனி அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரிடமே எல்லாப் பொறுப்பும் இருந்தால் அவரைக் கேட்டால் பல விளக்கங்களை மூன்று பிரிவுக்கும் சேர்த்துச் சொல்லக்கூடும். விவசாயத் துறையில்த் அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் உள்ளதைப் பற்றிச் சொன்னால் விவசாயத் துறை அமைச்சர். 1956-57-வருடது 1966-67 வருடையிலே உள்ள புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி இப்பொழுது ரூ. 10.7 கோடிக்குத் திட்டம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறை சொல்லுகிறேன் என்று தயவு செய்து கருதக் கூடாது. திட்டத்தினுடைய பலாபலன்கள் பாடுபடுகிற மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் சொல்லுகிறேன்.

“நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி
புல்லுக்குமாங்கே பொசியுமாம்.”

என்பதைப்போல உழவர்களுக்காக நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டத்தின் பலன் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படாமல், 'புல்லுக்குமாங்கே

14th March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பொசியுமாம்' என்பதைப்போல எங்கேயோ போய்ச் சேருகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாய அமைச்சர் உழவர் என்ற காரணத்தினால் அவருக்குத் தெரியும், வயலிலே நன்றாக நீரைக் கட்டி வைத்துவிட்டு வந்தாலும், நல்ல முறையில் வரப்பை எல்லாம் வைத்துத் தண்ணீரைக் கட்டி விட்டு வந்தாலும், எங்கேயாவது மோட்டைப் பொத்துவிட்டால், அந்தத் தண்ணீர் தன்னுடைய வயலுக்குப் பயன்படாது என்பதைப் போல விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் விவசாயிகளின் நன்மைக்கு நிச்சயம் போய்ச் சேரவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கூட அதற்குக் காரணமாக இருக்குமோ என்பதையும் நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும், உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையே போய் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னால், 'நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும், பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன' என்று கூறப்படுகிறது. விவசாயத் துறையில் உண்மையில் அரசாங்கம் சரியான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தினதே எத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் மிராசதார் ஈனிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும் நேரத்தில் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் முன்பு 2473 ஏக்கர் நிலங்கள் என்று குறிப்பிட்டார். சமீபத்தில் 4744 ஏக்கர் என்று சொன்னார். தமிழ் நாட்டில் உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குப் பிறகு மிராசதார்களைவிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட நிலம் 4744 ஏக்கர் தான் என்றால், இதுவரையிலே அவர்களிடம் இருந்த நிலங்கள் என்ன ஆயிற்று? வராகாவதாரத்தில் வருவதுபோல் யாராவது இருக்கும் நிலத்தைப் பாயாகச் சுருட்டி கடலுக்குள் ஒளித்து விட்டார்களா? யாராவது அம்மாதிரி அவதாரிகள் இருக்கின்றார்கள்வோ என்னவோ தெரியாது. உண்மையில் சட்டம் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றதான் நான் கருதுகிறேன்.

அதைப்போல, நிலங்களைப் பல ஆண்டுகளாக நல்ல முறையில் உழுது செப்பவிட்டு, பயிர் செய்து வரும் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா வழங்கப்படாத காரணத்தினால், அவர்கள் திடீரென்று நிலத் திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தேர்தல் காலத்தில்தான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. தேர்தல் வருகிற நேரத்தில் ஏதாவது ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை விவசாயிகள் முன்னிலையில் வைத்து, அது தான் விவசாயிகளுக்குக் கற்பவிருஷம், காமதேனு, அப்படியே நிலங்கள் அத்துணையும் உழவர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடும் என்று சொல்லி விவசாயிகளைத் திருப்திப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். 1957-லிருந்து 1966 வரையில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப் பார்த்தால் உண்மையில் இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான மாறுதல் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறதா என்று எல்லோரும் எண்ணிப் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. முச்சலிக்கா சட்டம், கையேறு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [14th March 1966]

மாட்டேறு வாரச் சட்டம் ஃபோர் ரெண்டு ஆக்ட், நிலத்திலிருந்து உழவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று தடுப்பதற்குத் தடுப்புச் சட்டம். இத்துணைச் சட்டங்களும் வந்தாலும்கூட, விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு சட்டம் வரப்போவதாகக் கூட வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலை ஒட்டி அந்தச் சட்டம் வருமோ என்னவோ தெரியாது. அவசரக் காலத்தில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அவசர அவசரமாக அதை நிறைவேற்றுகிற காரணத்தினால், அதில் இருக்கிற நல்லவைகளை உரை முடியாமல், கோர்ட்டுகளில் அந்தச் சட்டம் தோற்கடிக்கப்படுகிற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற ஒரு டிரஸ்ட் பிராபர்டியைப்பற்றி நான் பல நாட்களாகக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பல முறை சொல்லியிட்டேன். சபாநாயகரூடாக சொல்லக்கூடும் அடிக்கடி அதை ஏன் சொல்லுகிறீர்கள் என்று. ஏழை அரிசன விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அவர்களுக்கு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மணக்கால் என்ற கிராமத்தில் 30, 40 ஆண்டுகளாக நிலத்தில் பாடுபட்டு வந்தும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். டிரஸ்ட் பிராபர்டி ஆக்டிற்கு ஒரு திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வாரிசுதார யார் என்று நிர்ணயிக்கப்படாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் கோர்ட்டு ரிசீவரை நியமிக்கிறது. அவரால் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நான் அன்று ஒரு நாள் கூட சொன்னேன், ஆளுகிறவர்கள் மாறினாலும், ஆளப்படுபவர்கள் அப்படியேதான் இருப்பார்கள். ரிசீவர்கள் அடிக்கடி மாறினாலும், உழவர்கள் அப்படியேதான் இருப்பார்கள், அவர்கள் மாறவில்லை. பரம்பரையாக 30, 40 ஆண்டு காலமாக நிலத்தில் உழுதுவந்தும், விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த தேர்தலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சித்திரைக் காலாவதி வரப் போகிறது, இந்தச் சட்டம் அவர்கள்மேல் பாய இருக்கிறது. ஆகையால் விவசாயிகள் நிச்சயம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை இங்கே கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வரவிருக்கிற சட்டத்தில் இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென எதிர்பார்க்கிறேன். இல்லாவிடில் சேர்க்க வேண்டுகிறேன். பயிர்பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரையில் சில திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். உண்மையில் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் மிகத் தீவிரமாக அமல்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு திட்டமாகும். ஏதாவது பக்கத்திலிருக்கிற ஒரு வயலில் பூச்சி மருந்து தெளிக்காமல் இருந்தால், அதனால் மற்ற வயல்களும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு வயலில் தெளித்து பக்கத்து வயலில் தெளிக்காமல் இருந்தால் பயன் இல்லை. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி சர்க்காரே கட்டாயமாக எல்லா வயல்களுக்கும் பூச்சி மருந்து தெளித்துவிட்டு, அதற்கான தொகையை

14th March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கிஸ்தியுடன் சேர்த்து விவசாயிகளிடமிருந்து வருல் செய்து கொள்ளலாம் என்று யோசனை கூறுகிறேன். சில விவசாயிகள் என் வயலில் பூச்சி இல்லை. பக்கத்து வயலில் இருந்தால் அவன் பூச்சி மருந்து அடித்துக் கொள்கிறான் என்று பேசாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை நான் சொன்னபடி கட்டாயமாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போல கிராம சகாயக்குகள் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுவதில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்தத் திட்டம் கூடத் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இந்தத் திட்டப்படி பஞ்சாயத்து போர்டுகளால் தேர்தெடுக்கப் படுபவர்கள் நல்ல ரக விதையை உற்பத்தி செய்து, அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவித் தொகை (ஸப்ஸிடி) கொடுக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி கிராம சகாயக்குகள் உற்பத்தி செய்கின்ற விதைகள் அத்துணையையும் பஞ்சாயத்துக் கூட்டுறவு மன்றத்தில் இருக்கிற அக்ரிக்கல்சரஸ் டெப்போவுக்குக் கொடுத்து, அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் கொடுத்து, அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டும். அந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுத்தால் எந்த விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியும். அதில் ஏற்படும் ஊழல்களைத் தடுப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

கரும்பைப்பற்றிச் சொல்லி, எனது உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். கரும்பு உற்பத்தி சம்பந்தப் பட்டவரை, உண்மையிலேயே, ஒரு ஆலை துவங்கப்பட்டால் இத்தனை ஏக்கரா கரும்பு கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அது மத்திய சர்க்காருடைய அவசரச் சட்டம் அமலில் இருப்பதால் அப்படிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், பொதுவாக எங்கள் பகுதியில் கோதாரி சர்க்கரை ஆலை என்று ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நெ. 419 கரும்பைக் கொடுத்தால் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். அந்த ரகக் கரும்பை ஏறத்தாழ வெகு காலமாக நாங்கள் உற்பத்தி செய்து கொண்டு வருக்கிறோம், இந்த ஆலை ஏற்படுவதற்கு முன்பாகவே அந்தக் கரும்பை உற்பத்தி செய்து ஆலை அடித்து வந்திருக்கிறோம். நல்ல பலனும் கிடைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் அந்த ஆலையில், இந்த நெ. 419 கரும்பை எடுக்க மாட்டோம் என்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அமைச்சரிடம்கூட ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், நெ. 419 கரும்பை எங்கள் பகுதிக்கு ஏற்றது என்று விவசாய இலாகா இயக்குனர்கூட குறிப்பில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ரகக் கரும்பை—நெ. 419 கரும்பை, இந்த ஆலைக்காரர்கள் எடுக்கமாட்டோம் என்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லும் காரணம், இந்த ரகக் கரும்பில் 9.4 சதவிகிதம் ரெக்கவரிதான் வருகிறது. வேறு சில கரும்புகளில், 9.5-க்கும் மேலாக ரெகவரி வருகிறது என்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இன்னும்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [14th March 1966]

சொல்கிறார்கள், அரசாங்க விலைப்படி, 9.5 வரையில் எந்த ரெகவரி வந்தாலும், அந்தக் கரும்புக்குச் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலை கொடுக்க வேண்டும், 9.4-க்கும் குறைவாக இருந்தாலும், ஆலை நிர்வாகம் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கும் குறைத்துக் கொடுக்க முடியாது. அதிக ரெகவரி வரும் கரும்பில் லாபம் அதிகமாக வரும் என்று கருதி, நெ. 419 கரும்பை வேளாண்மை செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் இந்தக் கரும்பையே கொடுத்திருந்தும், இந்தச் சர்க்காரை ஆலைக்கு ரூ. 33 லட்சம் லாபம் வந்திருக்கிறது என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நெ. 419 கரும்பையே கொடுத்திருந்தும், அவர்களுக்கு ரூ. 33 லட்சம் லாபம் வந்திருக்கிறது என்றால், அந்தக் கரும்பையே ஏன் தடைசெய்ய வேண்டும் என்று புரியவில்லை, ஆகவே, இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, அருங்கூர்ந்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் வகையில் அரசாங்கம் தலையிட்டு அந்தக் கரும்பையே விவசாயிகள் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளின் கரும்பு செஸ் பண்டிவிருந்து ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த ஆலை புதிதாக அமைக்கப் பட்டது என்றாலும், ஏற்கனவே இருக்கும் நெல்லிக்குப்பம், புகலூர், பேட்டவாத்தலை முதலிய ஆலைகளின் செஸ் நிதியிலிருந்து எங்களுடைய பகுதியிலும் சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மற்ற உதவிகளும் செய்யவேண்டும் என்றும், கேட்டுக்கொண்டு, இவையெல்லாம் முன்னேற்றம் அடையக்கூடிய வகையில் செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. அ. துரைசாமி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கு உரிய வேளாண்மை மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் வளர்க்கி என்ன என்பதைப்பற்றி இங்கே புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் 1960-61-வது ஆண்டில் அரிசி உற்பத்தி 1950-51-ம் ஆண்டைவிட 80 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று இருக்கிறது. பிற தானியங்களை மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால், மொத்த உற்பத்தியில் 60 சதவிகிதம் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பரப்பளவு என்று எடுத்துக் கொண்டால், 29 சத விகிதம் என்றும், ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி 31 சதவிகிதம் என்றும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்திலே, 1960-61-ல் உற்பத்தி 53.14 லட்சம் டன்வை இருந்தது. உற்பத்தி அளவு ஆண்டுக்கு 16.50 லட்சம் டன்வை உயரவேண்டும் என்கிற குறிக்கோள் இருந்தும், 1965-66-ல் 13.30 லட்சம் டன் என்கிற அளவுக்குத்தான் உற்பத்தித் திறன் இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்த மூன்று ஆண்டுத் திட்ட காலங்களிலும், உணவு உற்பத்தி மிக மிக நல்ல முறையில் தான் இருந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆகவே

14th March 1966] [திரு. அ. துரைசாமி]

விவசாய உற்பத்தி மூலம் நல்ல முறையில் உற்பத்தி பெருக, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், தலைவாசல் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் புது ஏரிகள் அமைக்க வேண்டும் என்று சர்வே கூடச் செய்யப்பட்டது. ஊனத்தூர், வரகூர், செருவாச்சூர், மணிவிழுந்தான், காமக்கா பாளையம் முதலியன. அதற்குப் பிறகு ஏதோ நஷ்டம் ஏற்படும் என்று அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. சிறு நஷ்டம் இருந்தாலும் கூட அதைப் பொருட்படுத்தாமல், அந்த ஏரிகளை அமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாசன ஏரிகளைத் தூர் வாருகின்ற ஏற்பாட்டைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது திட்டத்திலே, 4,000 ஏக்கர் புதிய தாக்கவும், 16,000 ஏக்கர் எதிர்வாய் நிலங்களையும் தூர்வாரி நன்மை செய்யத் திட்டம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால், முடிவில் 2,000 ஏக்கர் புதியதையும், 1,360 ஏக்கர் எதிர்வாயும் மட்டுமே பண்படுத்த முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது மிக மிகக் குறைவானது, என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்த வரையில், ஆணையாம்பட்டி, சார்வாய், ஒதியத்தூர், தேவியாக் குரிச்சி, ஆத்தூர், முதலிய ஏரிகள் உடனடியாகத் தூர் வாரப் படவேண்டும், அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மூன்றாவது திட்டத்திலே, இலக்காக 6,000 கிணறுகள் வெட்டலாம் என்று இருந்தது. இன்றைக்கு 20,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. இப்பொழுது சர்க்கார் ஏழைகளுக்கு என்று தலா ஐந்து ஏக்கர் தரிசு நிலம் பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்ய கிணறு வெட்ட சர்க்கார் இடத்திலே கடன் வாங்க விவசாயிகள் ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. தரிசு நிலங்களைப் பெற்றவர்கள், மற்ற விவசாயிகளின் பழைய பூர்வீகமாக உள்ள நிலங்களை ஜாமீன் கொடுத்து, ஈடு செய்ய வேண்டும் என்றால் அது அவர்களால் முடிவதில்லை. அப்படி நிலமுள்ள விவசாயிகள் ஜாமீன் போட்டால் திரும்ப அவர்கள் கடன்கள் வாங்க முடியாது. ஆகவே இந்த ஏழை விவசாயிகள் விவசாய அபிவிருத்தி செய்ய முடியாமல் இந்தத் தரிசு நிலங்களை அப்படியே போட்டு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அதே நிலங்களை ஈடாகக் கொடுத்து கடன் வாங்கக்கூடிய வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். நில அடமான பாங்கியில், தரிசு நிலத்தை ஈடாக வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும் போது சர்க்கார் ஏன் இந்த நிலத்தை அடமானமாக வைத்துக் கொண்டு கொடுக்கக் கூடாது என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்; தரிசு நிலங்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால்தான் கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

[திரு. அ. துரைசாமி] [14th March 1966]

தேவையற்ற மேய்ச்சல் தரிசுகளையும் ஓடை புறம்போக்கு, ஏரிப் புறம்போக்கு என்று நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை மறுபரிசீலனை செய்து எந்த எந்த புறம்போக்குகள் தேவை, எவை தேவையற்றவை என்பதைப் பரிசீலனை செய்து தேவையற்றவைகளைச் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

10-00
a.m.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியம் சம்பந்தமாகச் சில விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் நல்ல பாசனம் உள்ள ஒரு மாவட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. சுமார் 13 முதல் 14 லட்சம் ஏக்கரா வரை சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. மேலும் பாசன வசதிகள் செய்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் இருந்தும், அந்தப் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின் இறைவைப் பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை மேலும் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும். சமீபகாலத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம், அந்தத் திட்டங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு முடியாத நிலை என்று சொல்லப்படுகிறது. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், தனியார் துறையில் இருப்பதன் காரணமாக, காலத்தில் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு மறுத்து விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக, மின்சாரம் கிடைப்பது அரிதாகிவிடுகிறது. ஆகவே, போட்டிருக்கும் திட்டங்களை எல்லாம் துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்கு மின்சார விநியோகப் பொறுப்பை யெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால், அந்தத் திட்டத்திற்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்பு கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தையாவது அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புது ரக விதையாகிய ஏ.டி.டி. 27 இன் மூலம் நல்ல விளைவை இந்த வருஷம் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். இந்த ஆண்டு இரண்டு லட்சம் ஏக்கரில் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய விதை கொடுப்பதாக அரசாங்கத்திலிருந்து கூறப்படுகிறது. அவ்வாறு கொடுக்கக்கூடிய விதைகளை இலாக்கா மூலமாகவே கொடுப்பதற்கு வேண்டிய உத்தரவாதங்களை ஏற்படுத்தினால்தான், விவசாயிகளுக்குச் சீக்கிரமாக விதை கிடைக்க முடியும். அதைப் போல் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஏ.டி.டி. 3, ஸி.எச். 42, 2701 போன்ற புதிய ரக விதைகளை இந்த வருஷம் சுமார் ஐயாயிரம் ஏக்கருக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதைகளையும் அதிகமாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அம்மாதிரி கொடுப்பதன் மூலமாகத் தஞ்சை ஜில்லாவிலே பழைய விதைகள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் எல்லாம் மாற்றம் செய்து, புதிய ரக விதைகளைக் கொண்டு சாகுபடி செய்வதன் மூலமாக அதிகமான விளைவை எதிர்பார்க்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

14th March 1966] [திரு. ஆ. கு. சப்பையா]

பண்ணை சாகுபடித் திட்டம் தயாரிக்கின்றபோது கிராம சேவக் குகள் மூலம் தயாரிக்கப்படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மோசடி காரணமாக, நேரடியாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் பெயர்கள், அந்தப் பண்ணைச் சாகுபடித் திட்டம் தயாரிக்கின்ற நேரத்தில், பதிவு செய்யப் படாமல் பல பிரதேசங்களிலே விடப்பட்டிருக்கின்றன. சாகுபடி செய்கிறவர்கள் யார் என்று கிராம சேவக்குக்குத் தெரிந்திருந்தாலும், கிராமத்தில் இருக்கும் கருணாக்கர்கள் சரியானபடி சர்ட்டிபிகை செய்வது கிடையாது. நிலத்தை வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் வெளி ஊரில் இருப்பதன் காரணமாக அந்த நிலங்களை யெல்லாம் அவர்களே சொந்த சாகுபடி செய்வதாகக் கணக்கு எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நிலையைக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக, குத்தகைதாரர்களுக்கு உரம் போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் உதவிகள் எல்லாம் கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிராம சேவக் குகள் நேரடியாகக் கிராமங்களில் சென்று, உண்மையாக நிலத்திலே உழுது பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து, பண்ணை சாகுபடித் திட்டத்தைத் தயார் செய்து கொடுத்தார்கள் என்றால், அதையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும். அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பயிர்ப் பாதுகாப்புக்காகக் கொடுக்கப்படும் பூச்சித் தடுப்பு மருந்துகள், நோய் தடுப்பு மருந்துகள் போன்றவற்றிற்காக அளிக்கப்படும் உதவிகளெல்லாம் சாமான்யமாகக் கிடைப்பதில்லை. அவை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் சம்பந்தமாக நேற்று முன்தினம் இந்த மன்றத்தில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; எப்படி அந்த கூட்டுறவு இயக்கம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் இப்பொழுது அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. இருந்தாலும், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு இந்த உதவிகள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் அந்த சங்கத்தை முறையாக நடத்தாமல் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரம், பூச்சி மருந்துகள், மற்றும் இதர சாதனங்கள் கிடைப்பதில்லை. தாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாய இலாக்கா மூலமாக இவை அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு கூட்டுமன்ற எல்லையிலும் மூன்று அல்லது ஐந்து விவசாய டெப்போக்கள் திறந்து அவை மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுமன்றப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் விவசாய வில்தரிப்பு அதிகாரிகள் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வெறும் ஆலோசனை சொல்லக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆலோசனை சொல்ல வேண்டியதும் அவசியம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா], [14th March 1966]

என்றாலும் கூட, அவர்களுக்குப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் இல்லாததன் காரணமாக அவர்கள் விவசாயிகளிடம் சென்று யோசனைகள் சொல்ல முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளெல்லாம் சும்மாதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் கிடையாது. ஆகவே, அவர்களை உயல்லாம் வேலை செய்ய வைக்கவேண்டும், அவர்கள் ஆலோசனை கூறவேண்டும் என்றால், அடிக்கடி அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளைச் சந்தித்து நல்ல அரிய ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். விவசாய டெப்போக்களை அதிகமாகத் திறக்கவேண்டும். அந்த டெப்போக்கள் மூலமாக உரம், பூச்சி மருந்துக்கள், மற்றும் இதர உபகரணங்கள் எல்லாம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உரம் கொடுப்பதை காலத்தில் கொடுத்தாக வேண்டும். ஜூன் மாதம் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுத்தால்தான் தண்ணீர் வந்தவுடனே உரத்தை விவசாயத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். காலத்தில் உரம் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்களுையே நம்பியிருக்க வேண்டி இருப்பதன் காரணமாக, விவசாயம் முடிந்து கூட உரம் கிடைப்பது அரிதாகிவிடுகிறது. அந்த நிலைமை இந்த ஆண்டு இருக்கக் கூடாது. இந்த ஆண்டு, விவசாய இலாக்கா மூலமாகவும், தனியார் மூலமாகவும் காலாகாலத்திலே உரம் கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும். குறிப்பாக, எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அதிகமாக உரம் அவசியப்படுகிறது. இந்த ஆண்டில் ஓளவுக்கு உரம் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நிலைமையைக் கவனித்து, மேலும் அதிகமான உரம் தஞ்சை ஜில்லாவில் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி : பெருமதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கி, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம் என்றாலும், நாம் போட்ட திட்ட இலக்குகளை எட்டிப் பிடிக்க முடியாத நிலையில் பல்வேறு தாமதங்கள் ஏற்பட்டதற்கு இயற்கைக் கோளாறு, சரியான உர விநியோகம் இல்லாதது, மற்றப்படி சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் உள்ள தடங்கல் போன்றவை காரணங்களாக அமைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு தடங்கல் ஏற்பட்டும் பொதுவாக, விவசாயிகள் மிக ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏ.டி.டி. 27 ரக நெல்

14th March 1966] [திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி]

விதையை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தி, அதிகமான மகசூலைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் மிக்க ஆர்வமாக அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய எல்லாவிதத் திட்டங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே முனைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் அளவில் நாம் மேலும் நல்ல முன்னேடித் திட்டங்களைத் தயார் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

பொதுவாக, அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவ்வப்போது இருக்கக்கூடிய விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக, அவர்களுக்குச் சம்பள சலுகைகள் அளித்து வருகிறோம். அவர்களுக்குரிய அலவன்னை ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்ற வகையில் உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம். எப்படி அரசாங்க அதிகாரிகள் நாட்டிற்கு அவசியமோ அதே போல் விவசாயிகள் இந்த நாட்டிற்கு அவசியம் என்பதை உணர்கிறோம். விவசாயத் தொழிலை செய்பவர்களுக்கு ஒரு புதிய முன்னேடித் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுத்தால் மிகவும் நல்ல பலன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். எப்படி என்றால் ஒரு ஏக்கர் முதல் ஐந்து ஏக்கருக்குள் நிலம் வைத்திருக்கிற நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், தாமே வயலில் இறங்கி வேலை செய்கிறவர்களுக்கும், குத்தகை நிலம் எடுத்து குத்தகைசாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளுக்கும் அரசாங்க கடன் கொடுத்து வட்டியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் படுகிறது. இவ்விதமாக செய்வதில் உண்டாகும் ஆர்வத்தைவிட, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுக்கும் அலவன்னைபோல விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் உண்டாக்க அலவன்னை கொடுக்க திட்டம் வகுக்க வேண்டும். அலவன்னை பணமாகக் கொடுப்பதைவிட, குறைந்த விலையில் உரமாகவோ, வட்டியில்லாமல் அரசாங்க கடன், கூட்டுறவு சங்கங்களிலே வாங்கும் கடன் இவைகளிலும் இச்சலுகை கொடுக்கலாம். இவ்விதமான சலுகை கொடுப்பதால் விவசாயத் தொழிலை நம்பியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மேலும் நல்ல ஆர்வம் உண்டாகும். ஊக்கத்தோடு விவசாயம் செய்வார்கள். குறிப்பிட்ட திட்ட இலக்கைப் பெறுவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பை உண்டாக்கும். இவ்விதமான ஒரு முன்னேடித் திட்டத்தைத் தயாரித்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு அனுமதியளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே.ஜார். ஆர்எம். கரியமாணிக்க அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற விவசாய மானியத்தின் மீது எதிர்க்கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியாது. விவசாயிகள் இருக்கின்ற இடங்களில் பத்தாயிரம் ஏக்கரா நிலப்பரப்புள்ள பகுதியாக ஒவ்வொரு பகுதியையும் பிரிக்கவேண்டும். அந்தப் பத்தாயிரம் ஏக்கரா நிலப்பரப்புள்ள பகுதியில் முதலில் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். மையமான இடத்தில் இருந்து மற்ற கிராமங்களுக்கு எல்லாம் போய்வர ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

[14th March 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்க அம்பலம்]

அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய உரங்களையும், விதைகளையும் கொண்டுபோகவும், விளைந்தவற்றை விற்பனை ஸ்தலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லவும் வசதி ஏற்படும். விவசாயத்திற்கு நாம் மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற இந்தக் காலத்தில், உணவுப் பற்றாக்குறையினால் கஷ்டப்படுகிற இந்த நேரத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் ரோடு கிடைப்பாது. ஆகவே மையமான இடத்தில் இருந்து எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் செல்ல ரோடு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் தட்டு இருக்கிற இடங்களில் கேணி மூலமாக நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கவேண்டும். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்வது முதலிடம் பெற வேண்டும். குறைந்தபட்சம் பத்தாயிரம் ஏக்கரா நிலப்பரப்புக்கு வாடகைக்கு விடக் கூடிய டிராக்டர் ஒன்றாவது வேண்டும். நாளடைவில் இந்த எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். உரம், விதை முதலியவற்றை கடன் கொடுக்கும்போது அவற்றை மையமான கிராமத்தில் வைத்து சுற்றியுள்ள எல்லா கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பத்தாயிரம் ஏக்கராவுள்ள இடத்தில் கட்டாயமாக ஒரு விவசாயச் சங்கம் இருக்கவேண்டும். அந்த விவசாயச் சங்கம் கட்ட பூர்வமானதாக இருக்கவேண்டும். அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு என்னென்ன வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களோ அவற்றை அவ்வப்போது செய்து தரத்தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

எங்கள் இராமநாதபுரம் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் எப்போது பார்த்தாலும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை நோக்கி பிழைக்க போய்க்கொண்டிருக்கிற நிலை இன்னமும் இருக்கிறது. அதற்கு தண்ணீரை பெரியாறு வையையில் இருந்து கொண்டுவர சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. மேலூர் பகுதியில் இருந்து ஒரு கால்வாயை வெட்டி திருவாடணைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போக முடியும். எப்போதும் தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று ஜில்லாவிட்டாலும் அதிகத் தண்ணீர் வருகிற காலத்திலாவது விடுவதற்கு வாய்ப்பாக இந்தக் கால்வாயை வெட்டித்தர அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதிக்கு இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருக்கும்.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கு கால்நடைகள் முக்கியம். இப்போது கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் தரை என்று ஒதுக்குவதே கிடைப்பாது. ரசாயன உரத்தையே நம்பினால் நிலத்தின் தரம் குறைந்து வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். பசுந்தழை உரம், கால்நடை உரம் நல்ல முறையில் வேண்டுமென்றால் அங்கங்கே மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்க அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இங்கு சர்க்கார் அடைத்து வைத்திருப்பதைப்போல கால்நடைகளை வைத்தால் கோழிப்பண்ணைமாதிரி ஆகிவிடும். ஆகவே இத்தனை ஏக்கர் மேய்ச்சல் தரைக்காக என்று ஒதுக்கவேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14th March 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

அடுத்து, இப்போது எல்லா விவசாயக் கருவிகளும் விலை உயர்ந்துபோய் விட்டது. கூலியும் அதிகமாகப்போய்விட்டது. கதிர் அறுக்கிறவர்களுக்குக் கூட சோறு போட்டு நான்கு பக்கா படி கூலி கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயக் கூலியை சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்துவிடவேண்டும். விவசாயத் திற்கு கூலி நிர்ணயம் செய்தால்தான் விவசாயி ஒழுங்காகச் சாகுபடி செய்ய முடியும். இன்றைக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லா வில் இருந்து ஆட்களைக்கொண்டுபோய் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறுவடை செய்வதைப் பார்க்கிறோம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : விவசாயக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் ஏற்கனவே இருக்கிறது.

திரு. கேஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்க அம்பலம் : அமைச்சர் ஏற்கனவே சட்டம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சந்தோஷம். அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : காரணம், சட்டத்தில் கண்டுள்ளதை விட அதிகமாகப் பலவிடங்களில் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இதை அமலுக்குக்கொண்டுவருவதனால் விவசாயக் கூலிகளுக்குத்தான் சங்கடம் வரும்.

திரு. கேஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்க அம்பலம் : சிலயிடத் திலே அந்தக் கூலிகூடக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே சட்டம் என்று போட்டால் அதை எங்கும் அமலுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : அதிகக் கூலி நிர்ணயிக்கும்படி சட்டத்தையே திருத்தச் சொல்லவில்லையா?

திரு. கேஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்க அம்பலம் : அடுத்து உரப் பிரச்சினையும் அதிகமாக இருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் எந்த உரம் தேவைப்படுகிறதோ அது கிடைக்கவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலை யில் கூட ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும் போது அமோனியம் சல்பேட் வந்துகொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது தேவைப்படுவது யூரியாதான். பயிர் வைக்கிற போது போடவேண்டிய உரம் யூரியா. கதிர் வாங்கும்போது உபயோகப்படுத்தவேண்டியது அமோனியம் சல்பேட். இப்போது அமோனியம் சல்பேட்டைக் கொடுத்தால் என்ன செய்வது? நான் உரம் தேவைப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. ஆனால் இன்னும் கிடைக்க வில்லை எப்படி விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்த உரம் வாங்குவதற்கு இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பெல்லாம் ஆள் இல்லை. கட்டாயப்படுத்தி, கூட்டுறவு மூலம் வாங்குங்கள், வாங்குங்கள் என்று சொல்லித் தான் கொடுக்கவேண்டி இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு விவசாயிகள் உரத்தை உபயோகி

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

கிரார்கள். மகாஜனங்கள் உரம் நிறைய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் கொஞ்சம் குறையத்தான் செய்யும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவரவர்களே, தாங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒதுக்கி இருக்கிற நேரமோ கொஞ்சம். அதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டால் நேரம் குறையும். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் பின்னால் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்க அம்பலம் : திட்டங்களைப் போடுகிறார்கள். ஆனால், எந்த எந்த ஏரியாக்களுக்கு என்ன என்ன தேவை என்பதையெல்லாம் கவனித்துத் திட்டம் போட்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும், அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். இப்பொழுது ரசாயன உரத்தை நம்பியே விவசாயத்தைச் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்து விட்டார்கள். கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சலுக்கு புறம்போக்கு ஒன்றும் கிடையாது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

*** திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வாசிக்கும்பொழுது அதிகமாக நில சாகுபடிக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அது வரவேற்கக் கூடிய கருத்து. சில இடங்களில் பருவ மழை தவறிவிட்டது. ஆகையினால் உற்பத்தியில்லை. பருவமழை குறைந்துவிட்ட இடங்களில் செமி டிரை பாடியைப் போடுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்த செமி டிரை பாடி சீட்ஸ் ரொம்பவும் தேவைப் படுகிறது. இந்த சீட்ஸ் மூலம் 5,000 ராத்தல் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஹைப்ரீட் சீட்ஸ், சோளம், கம்பு, சர்க்கார் பொறுப்பில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் இல்லை. விதை உற்பத்தி செய்யும் சலுகை தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கவேண்டியதுதான். எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக டெஸ்ட்ட் சீட்ஸ்களாக இப்பொழுது சீட்ஸ்கள் இல்லை. சீட்ஸ்கள் எல்லாம் டெஸ்ட் செய்யப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சீட்ஸில் தவறு இருந்தால் அதை யார் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு வழி இருக்கும். ஆகவே சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகின்ற சீட்ஸ் எல்லாம் டெஸ்ட்ட் சீட்ஸ் ஆக இருக்க வேண்டும். ஒரே ஒரு பரிசோதனை நிலையம் வைக்கப் படுவதாகத்தான் திட்டத்தில் இருக்கிறது. அது போதாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் பரிசோதனை செய்யக்கூடிய அளவில் டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆபீஸ்களில் பரிசோதனை நிலையங்கள் இருக்க வேண்டும்.

14th March 1966] [திரு. ஏ. ஆர். சம்பையா முதலியார்]

கருவிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், மேலூர் கலப்பையமட்டும் வைத்துக்கொண்டு சாதாரண விவசாயிகள் எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கோயம்புத்தூர் ஆராய்ச்சி நிலையம் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு எப்படியிருந்ததோ அதேமாதிரிதான் இப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து பல ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி கருவிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாக ஆக்கவேண்டும். டிராக்டர்கள் சம்பந்தமாக 20 ஆயிரம் முதலீடு கொடுக்கப் படுகிறது. இப்பொழுது டிராக்டர்கள் விலை கூடிவிட்டது. ஆகவே 20 ஆயிரம் போதாது. 25 ஆயிரமாக உயர்த்த வேண்டும். கிணறு வெட்டும் திட்டத்தில் ஒரு கிணற்று தண்ணீர் எவ்வளவு நிலங்களுக்குத்தான் பாயவேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தால்தான் புதிய கிணறுகள் அதிகம் வெட்ட முடியும். புதிய கிணறுத் திட்டத்தில் ஒரு கிணறுக்கு எத்தனை ஏக்கர் பாயும் என்று வைத்தால்தான் அது செவ்வனே நடைபெறும். வாயை அபிவிருத்தித் திட்டம் சில ஜில்லாக்களில்தான் இருந்து வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டுசெல்வேண்டும். ஏனென்றால் இது ஒரு பூவர்டேன் ஃபுட் ஆக இருக்கிறது. ஒருவர் கொண்டு வாழும்பழங்களைச் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒருவேளையைக் கழித்துவிடுவான். ஆகவே எல்லா இடங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பயிர்ப்பாதுகாப்புத் திட்டப்படி பரவலாக வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மலேரியல் யூனிட் எப்படி எல்லா ஜில்லாக்களிலும் செயல்படுகிறதோ அதைப்போல் இந்தத் திட்டத்தையும் எல்லா ஜில்லாவிற்கும் விரிவு படுத்த வேண்டும். ஆகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் பயிர் பாதுகாப்பு முறையில் வேலை செய்தால்தான் நலம் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நன்றாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதை இன்னும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். எம். எஸ்ஸி, டாக்டரேட் படித்தவர்கள், தனித்தனி சப்ஜெக்டுகளில் பாஸ் செய்தவர்களை எல்லாம் இந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் வைத்தால் அவர்கள் நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்வார்கள். கிரீன் மேன்யூர் விதைகள் நெடுநாள் இருக்கக்கூடிய முறையில் பரிசர்வேஷன் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கிரீன் மேன்யூர் விதைகள் பரிசர்வேஷன் செய்வதற்குத் திட்டம் இல்லை. ஒரு வருஷம் இருப்பு இருந்தால் பிரயோஜனப்படாது. ஆகவே கிரீன் மேன்யூர் விதைகளை பரிசர்வ் செய்வதற்கு ஸ்கீம் போட வேண்டும்.

கால்நடை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கிராஷ் ப்ரொகிராம் வரவேற்கக்கூடியதுதான். மாடுகள் உற்பத்தி செய்கிறோம், ஆனால் அவற்றிற்கு தீவனத்திற்கு கடவுப்படுகிறோம். அதற்குத் திட்டமேயில்லை. மேய்ச்சலுக்கு வழியில்லை. அவைகளுக்கு ஸ்டாண்டிங் ஃபுட் வாங்கிக்கொடுப்பதற்குத் தகுதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஃபாடர் ஸ்கீம் போட்டு இதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) வணிகத் திட்டத்தில் இந்த லெவிபை வரவேற்கிறேன். இதில் ஒரு ஃபார்முலா இருக்கிறது. இதை டெல்டா, நான்-டெல்டா என்று பிரித்து வைத்தால் நலமாக

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [14th March 1966]

இருக்கும். லெவி 2 முதல் 8 மூடை வரை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை டெல்லா, நான்-டெல்லா என்று பிரித்து வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். கடைசியாக ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டுகள் ஐந்து மைல்களுக்கு ஒன்றாக வைத்தால் பிளாக்மார்க்கெட் எல்லாம் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கு. திருப்பதி : கனம் தலைவரவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது தண்ணீர், உரம், கால்நடைகள் இவைதான். விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகத் தண்ணீர் அவசியம். என்னுடைய தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் வறண்ட இடமாக இருக்கிறது. மழை வந்தால்தான் தண்ணீர், இல்லாவிட்டால் கிடையாது. அங்கே குடுப்பலாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது. அதிலே 2, 3 மைல் தூரம் கால்வாய் வெட்டினால் ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதை வைத்து 3, 4 யூனியன்களுக்கு தண்ணீர் அனுகூலம் ஏற்படும். இதைப்பற்றி நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி முக்கியம். அவர்களுக்குக் கடன் உதவி உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சில கடன்களுக்கு தனிப்பட்டா தேவை என்று சொல்கிறார்கள். ஐயின்ட் பட்டாவாக இருந்தால் கர்ணங்கரிடம் விவசாயிகளுக்கு தொல்லையாக இருக்கிறது. ஆனால் ஐயின்ட் பட்டாவிற்கும் கடன் கொடுப்பதற்கு வகை செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கிணறுகள் அவசியம். இதற்கு விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும். பழைய கிணறுகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். எப்படிப் புது கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப்போல பழைய கிணறுகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் பணம் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30 விவசாயத்திற்கு கால்நடை அவசியம். கால்நடைகளுக்கு
a.m. நோய் வருவது சகஜம். நோயைத் தடுக்க ஆஸ்பத்திரி அவசியம் தேவை. அதேபோல் 1963-ம் ஆண்டில் என்னுடைய தொகுதியிலே, புதுப்பேட்டையில் முதல் உதவி கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். ஆனால் இதுநாள்வரை அங்கு டாக்டர் போடவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிலும் கூறியிருக்கிறேன். அந்த இடத்தில் நிரந்தரமாக ஒரு டாக்டரைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் புறம்போக்கு ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கென்று மேய்ச்சல் புறம்போக்குகளை அதிகமாக ஒதுக்கினால் நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு ட்ராக்டர்களுக்காகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். சீக்கிரமாகக் கொடுத்தால் இன்னும் தீவிரமாக விவசாயம் செய்ய முன் வருவார்கள். பருவமழை தவறியதால் இந்த வருஷம் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு தண்ணீர் வரி வேறு

14th March 1966] [திரு. கு. திருப்பதி]

அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பருவ மழை தவறியிருப்பதால் இந்த ஆண்டு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு வருமான வரியையும் வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பம்பு செட்டுக்கு மின்சாரம் கேட்கும்போது எலக்ட்ரிசிட்டி ஆபீசில் கம்பி இல்லை, டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த சாமான்களை தருவித்துக் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும்.

திருப்பத்தூரில் குடிதண்ணீருக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கு பூராவும் உப்புத் தண்ணீர். ஏற்கனவே ஒருதடவை இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். வானியம் பாடி பாலாற்றிலிருந்து குடிதண்ணீரைக் கொண்டு வந்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும்.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கமானது தீவிரமாக விவசாயத் துறையிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பது குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உரையில் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தாலே தெரியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் விவசாயத்திற்காகவும், நில அபிவிருத்திக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகை 12¼ கோடி ரூபாய். வரப் போகிற ஐந்தாண்டுகளில் நம்முடைய மாநிலத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவு செய்யப் போகும் தொகை 25½ கோடி ரூபாய். இப்போது சரியாக இரண்டு பங்கு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது விவசாயத்தை விரித்துச் செய்யவேண்டும், உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும், விவசாயத் துறைக்கு அடிப்படையான தொழில்களுக்குத் தேவையான உற்பத்திப் பொருள்களைத் தீவிரமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற அர்த்தம் தொனிப்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். நம்முடைய விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரை பல ஆலோசனைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் கூட குறுகிய நேரமே இருப்பதன் காரணமாக 'அவுட்லைன்' என்ற அளவிலே ஒரு சிலவற்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையின் ஒவ்வொரு இனத்திலும் சீரிய பாசன வசதி, நில அபிவிருத்தி, சாயில் கன்சர்வேஷன் போன்ற எல்லாத் துறைகளுக்கும் செலுத்தப்பட்டிருக்கும் கவனம் போதியதாக இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இவற்றுக் கெல்லாம் நிதியை ஒதுக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதற்கு வேண்டிய மெஷினரி போதிய அளவு இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்து நியாயமான வகையில் செலவு செய்தால் போதும் என்று கருதுகிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரை ஒரு சில ஆலோசனைகளை நான் அரசாங்கத்திற்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. மு. நல்லசாமி] [14th March 1966]

நாம் பல திட்டங்களை நாட்டிலே அமலாக்க விரும்புகிறோம். இதில் எல்லாம் விவசாயிகள் தாங்களாகவே விரும்பி வந்து ஏற்றுக் கொண்டு செய்யவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அதிகமாக வேண்டும். அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்குக் கட்டுபடியாகும் விலை கிடைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மார்க்கெட்டிங் ஃபெசிலிடிஸ் இருக்க வேண்டும், கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையும் கிடைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகள் தீவிரமாக விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட முடியும்.

உதாரணமாக, தென்னாட்டில் கரும்பு உற்பத்தியில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பல கரும்பாலைகள் நம்முடைய பகுதியில் ஏற்பட்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். ஏற்படக்கூடிய ஆலைகள் அத்தனைக்கும் தேவையான அளவு கரும்பு உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் கட்டுபடியாகும் விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயிப்பதற்குப்பதுதான். கட்டுப்படியாகும் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுடைய நிலைமையையும் பார்க்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திலிருந்து சொல்லக்கூடும். இதனால் பலர் கரும்பு சாகுபடியில் இறங்கி விடுகிறார்கள். நியாயமான விலை கிடைப்பதாக இருந்தால் விவசாயிகள் ஒரு சென்ட் நிலத்தைக் கூட வீணாக்காது காய்கறி போன்றவற்றைக் கூடப் பயிரிடுவார்கள். நெல்லைப் பொருத்து அதிகக் கவனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நெல்லைப் பொருத்த வரை போதிய அளவுக்கு விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுடைய நிலை பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லும்போது நகரத்தில் இருப்பவர்கள், தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஆகியவர்களிலே குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு ஒரு விலையை நிர்ணயித்து விட்டு அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் கண்டிரோல் விலையில் இல்லாமல் எப்படியாவது வாங்கிக் கொள்ளட்டும் என்று விட்டு விடலாம். விவசாயிகளுக்கு இன்சென்டிவ் இருக்க வேண்டுமென்றால் நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டும். எனக்கு தஞ்சை ஜில்லா நிலவரத்தைப் பற்றித் தெரியாது; திருச்சியின் மேற்குப் பகுதி, கோவை, சேலம் போன்ற பகுதிகளின் நிலவரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ரூ. 22.95 பை விலை கட்டவே கட்டாது. இதனால் எல்லா விவசாயிகளும் நெல் பயிரிடுவதை விட்டு விட்டு கரும்பு, குச்சிக் கிழங்கு, கடலை போன்ற கமர்ஷியல் கிராப்சுக்குப் போகும் நிலைமை வருகிறது. இதைப் பற்றி நமது சட்ட மன்றத்தில் இருக்கக் கூடிய டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார்கள். விவசாய மக்களுக்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையில் நெல்லைப் ரொக்டூர் பண்ணிக் கொடுக்க எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கெல்லாம் அவ்வாறு செய்யுங்கள். லெவி வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதில் ஆட்சேபனை இல்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு.

14th March 1966 [திரு. தே. மு. நல்லசாமி]

யாகும் விலை இருக்கவேண்டுமென்று கூறுவதிலே தப்பு இல்லை. வருமானம் அதிகம் உள்ளவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து கிச்சிசிச் சம்பா வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும். அவர்களுக்கும் ரூ. 22.95 பை விலைக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. கட்டுபடியாகும் விலையை எல்லாப் பொருள்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் வழங்குத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலிருந்து சென்னைக்கு பால் வருவதாகச் சொன்னார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. பால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. இப்போது கொடுக்கும் 52 பைசா கட்டுபடியாக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். கட்டுபடியாகும் விலையைக் கொடுக்காமல் என்னதான் டிரான்ஸ்போர்ட் செய்வதற்கு லாரி வசதிகளையும், குவிர்பதனச் சாதனங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலும் பயன் இல்லை. அதிகச் சம்பளம் இல்லாதவர்களுக்கு ஏதாவது சப்ஸிடி மாதிரி போட்டுக் குறைத்துக் கொடுக்கலாம். அந்த வகையில் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால்தான் உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அதேமாதிரி உர உற்பத்தி உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு உரம் காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்பது கண்கூடாகத் தெரிந்த விஷயம். திருச்சியில் கரூர் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால்—சேலம் பகுதியில் ஏராளமாக விநியோகிக் கப்படுகிறது, நாமக்கல் தாலுகாவில் காவேரியின் வடபுறம், தென் புறத்தில் உரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எங்கு தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் நடக்கிறது, எங்கு எவ்வளவு தேவை என்று ஆராய்ச்சி செய்து அவர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பூச்சி மருந்து அடிப்பது என்பது ஒரு ரொகூர் ஆப்பரேஷனாகப் போய் விட்டது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தமாதிரி மருந்துகளே கிடையாது. விவசாயிகள் ஏதோ முறைகளைக் கையாண்டு வந்தார்கள். இன்று இந்த பெஸ்டிசைட்ஸ் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதே சமயத்தில் விவசாயி களுக்கு கேடு விளைவிக்கிற ஒன்று களை ஏறுதல். ராகி வைத்தால் வேறு ஒரு புல் அதில் முளைக்கிறது, நெல் வைத்தால் அதில் புல்லும் முளைக்கிறது. ஆகவே, போடப்படும் அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களை இவை சாப்பிட்டு விடுகிறது. ஆகவே 'எடிசைட்ஸ்' வழங்கவேண்டும். அதையும் செய்யவேண்டும். எனக்கு நேரம் இல்லாததால் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் குறிப்பாக வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது, விவசாயிகளுக்கு மார்க்கெட்டிங் ஃபெலிஸிட்டீஸ் இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கட்டுபடியான விலை கிடைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயி நிலத்தை சும்மா போட மாட்டான். அப்போது விளம்பரம், பிரசாரம் இவை தேவையில்லை. நம் நாட்டு பிரதம மந்திரி அல்லது நம் முதன் மந்திரி அல்லது டைரக்டர்

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [14th March 1966]

இவர்கள் சுற்றறிக்கை விடுவது, வேண்டுகோள் விடுவது, இது போன்ற நடவடிக்கையால் பாச்சா பலிக்காது. கட்டுபடியான விலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் என்னென்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தனியாக அப்படி கேட்டறிந்து ஆராய்ச்சி செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முன்வருவார்கள். அப்படி கேட்டறிந்து நாட்டிற்கு தேவையான உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதை அதிகரிப்பதிலும், பருத்தி, கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள் இவற்றை அதிகரிப்பதிலும் நமக்குத் தேவையான அளவில் அவை கிடைக்கக் கூடிய அளவில் செய்ய தமிழ்நாடு விவசாயிகள் முன்வருவார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : 'பாச்சா பலிக்காது' என்றால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : முடியாது என்று அர்த்தம், கிராமத்தில் உபயோகிக்கக் கூடிய வார்த்தை அது.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மான்யத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கு சுருக்கமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் வேளாண்மை துறை பற்றிய விளக்கமான ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் கூறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாவிட்டாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டார அளவில் ஏற்படுத்தியுள்ள சில திட்டங்களைப் பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட்டார அளவில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு அதன் மூலம் கிராமங்களில் ஒரு பதினைந்து திட்டங்களை நடைமுறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு ஒத்து வருகிறதா என்பதை இந்த சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து தோட்டம் அமைத்தல் என்பதும், பஞ்சாயத்து மூலம் கலவை உரம் தயாரிப்பது என்பதும், பஞ்சாயத்து மூலம் பசுந் தான் உரம் தயாரிப்பது என்பதும், கருவிகள் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்கப்படுவது என்பதும், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நலிள விவசாயக் கருவிகள் வழங்குவது என்பதும், இவைபோன்ற காரியங்களில் தான் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற முறை உள்ளது. இதை மாற்ற வேண்டும். உரம் தயார் செய்வதற்கு குப்பை வண்டி வாங்குதல், குப்பைத் தொட்டி அமைத்தல் இவை கிராம மைனர் பஞ்சாயத்திற்கு அறவே பொருந்தாது. நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் மட்டும்தான் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டும் என்ற முடிவான ஒரு உத்தரவை சர்க்கார் அமலாக்கவேண்டும். கிராம விதைப் பண்ணைகள் மான்யத்தின்கீழ் வட்டார அளவில் 30,000 ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள். இது அவ்வளவும் உண்மையில் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. மேல் அதிகாரிகளிடம் இருந்து, டைரக்டர் அளவில் இருந்து வரக்கூடிய காகிதங்களுக்கு பதில் அனுப்புவதற்குத்தான் அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற ஈ.ஓ. (அக்ரி.)-க்கும்,

14th March 1966] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

டெமான்ஸ்ட்ரேட்டருக்கும் காலம் சரியாக இருக்கிறது. அவர்கள் கிராம வேலைகளை கவனிப்பதற்குள்ள வசதிகள் போதிய அளவில் இல்லை. குறிப்புகள் எழுதுவதற்குத்தான் காலம் சரியாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு கிளார்க் நியமிப்பது நன்றாக இருக்கும். காய்கறி, பழச் செடிகள் இவைகளில் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

அடுத்தபடியாக, குழி வெட்டுவதற்கு என்று பணம் கொடுக்கிறார்கள். வெட்டுவதற்கு மூன்று ரூபாயும், அதை மூடுவதற்கு மூன்று ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பணம் இன்று தவறான வழியில்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கிராம வட்டாரங்களில் நடைபெறுவது ஒன்றுதான். விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து கொடுப்பது. மக்கள் இன்று அப்படிப்பட்ட மருந்துகளை வாங்கி உபயோகிக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது 25 சதவீதத்தான் மான்யமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதை 75 சதவீதம் ஆக உயர்த்தினால் உள்ள படியே பயிர்பாதுகாப்பிற்கு உதவியாக இருப்பதோடு உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும், ஆகவே இந்த விகிதத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று விவசாயிகளுக்கும் விவசாய அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு நிரந்தரமான தொடர்பு இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள ஆணையாளருக்கும் ஈ.ஓ. (அக்ரி.) போன்றவர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ள ஈ.ஓ. (அக்ரி.) டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் போன்றவர்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளரின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அளவில் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள், ஊற்றுக் கிணறுகளை மூலம் உற்பத்திக்கு அதிக வசதி செய்து தரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இவை எங்குமே காணப்படவில்லை. பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் தவணம் செலுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. யூனியன் அளவில் ஒதுக்கப்படக்கூடிய பணம் நல்லமுறையில் செலவு செய்யப்படவேண்டும். மாவட்டத்திற்கு தகுந்தாற்போல், அந்த அந்த இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும். வட்டாரத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டம் தீட்டப்படவேண்டும். ஒரு வட்டாரத்தில் நாலைந்து ஏரிகள் கட்டலாம் என்று சொன்னால் அதற்கான ஒரு தொகை இருக்கவேண்டும். அதை வாய்க்கால் வெட்டப் பயன்படுத்தலாம், கிணறு வெட்டப் பயன்படுத்தலாம், என்று இப்படியாக ஒரு தொகை ஒதுக்கவேண்டும். ஒரு இனத்திற்கு ஒரு தொகை என்று ஒதுக்கிவைத்திருப்பதால்தான், அதை அந்த இனத்திற்குத்தான் செலவிடலாம் என்று வைத்திருப்பதினால்தான் விவசாயத் திட்டங்கள் தோல்வி அடைகின்றன. ஒதுக்கப்பட்ட தொகை விவசாயத் தலைப்பின் கீழ் இருக்கவேண்டும். ஆகவே வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கு, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு, உரம் விநியோகிப்பதற்கு என்று இப்படி எதற்காக வேண்டு

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [14th March 1966]

மானாலும் அப்பணத்தைச் செலவு செய்யலாம் என்ற ஒரு முறை இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாது தனித்தனியாக ஒதுக்கப்படுவதால்தான் திட்டங்கள் சரிவர செயல்படுத்த முடிவதில்லை.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய இலாகா மான்யத்தைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த மான்யத்திற்கு போதுமான பணம் ஒதுக்கப் படவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. சென்ற வருடம் ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது, இந்த வருடம் ரூ. 8¾ கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மின் இலாகாவை குறைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் பழைய நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகையிலிருந்து அதிகமாக எதைச் செய்து விட முடியும் என்பதுதான் என் கேள்வி.

அடுத்தபடியாக, உணவில் அரிசி சாப்பிடுவது என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொள்ளாமல் இதர வகைகளையும், உலகத்தில் பல பாகங்களில் இருப்பது போல் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அனிமல் ஹஸ்பண்டரியை அபிவிருத்தி செய்து, அதன் மூலம் கிடைக்கும் பொருள்களையும் உபயோகப்படுத்தினால்தான் இன்றைய உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும் என்பதுதான் வெகு காலமாக இந்த சட்டசபையில் சொல்லி வருகின்ற வாதம். அனிமல் ஹஸ்பண்டரியைப்பற்றி சொல்லும்போது, திடீரென்று ஒரு செய்தியை பார்த்தேன். மில்க் கமிஷனர் என்று ஒருவர் இருக்கின்றார். இந்த மில்க் பாக்டரியை, எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நான் பல நாட்கள் போய் பார்த்திருக்கிறேன். எத்தனை ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்பதையும் பார்த்தோம். எதிர்பார்த்த பலன் எப்போது கிடைக்கும் என்றும் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கவேண்டும். இன்னும் பத்து வருடங்களிலாவது எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு பலன் கிடைக்குமா என்பதை சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் இதற்கு ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை போடுவது அவசியமா என்று பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இதற்கு ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை போட்டுவிட்டு, அனிமல் ஹஸ்பண்டரியில் டெக்னிக்கல் நபர்களை இவர்களின் கீழ் போட்டிருப்பதாக அரசாங்க உத்தரவையும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நான்கூறுவது இந்த பால் இலாகாவையும் அனிமல் ஹஸ்பண்டரி இலாகாவோடு சேர்த்துவிடலாம் என்பதுதான். இதற்கென்று தனியாக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி தேவையில்லை. இதைப்பற்றி பல ஆண்டுகளாக நாம் பரிசீலித்து வருகின்றோம். அது மட்டுமல்ல. மில்க் கமிஷனராக இருந்த ஒருவரை மில்க் சம்பந்தமான பல சோதனைகளை அறிந்து வருவதற்காக வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினோம் அவர் பயிற்சி பெற்று திரும்பி வந்தார். உடனே அவரை திடீரென்று மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டோம். ஆகவே, இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்திற்கு தகுந்தவாறு, ஹேஷ்டியாக செய்யக்கூடிய காரியங்களை நிறுத்தவேண்டும். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஸைட் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும் என்றால் டெக்னிக்கல் நபர்களை அவர்களின் கீழ் போடக்கூடாது. முன்னால் மின்சார போர்டு

14th March 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

எந்த முறையில் செயல்பட்டு வந்தது என்பதை நாம் பார்த்தோம். ஒரு ஐ.ஸி.எஸ்-ஐ சேர்மனை போட்டு விட்டு டெக்னிக்கல் நபர் ஒருவரை சீப்-என்சினியராக போட்டு இருந்தோம். இதன் காரணமாக சேர்மனுக்கும், சீப்-என்சினியருக்கும் சண்டைகள் தான் நடந்து கொண்டிருந்தன. இவர்களுக்குள் உள்ள தகராறை தீர்த்து வைப்பதற்கு தான் சர்க்காருக்கு நேரம் இருந்தது. இதன் காரணமாக மின்சார இலாகா நல்ல முறையில் செயல்படாமல் பல காலம் இருந்தது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, அந்த முறையில் இங்கும் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியின் கீழ் டெக்னிக்கல் நபர்கள் வேலை செய்வது என்கின்ற நிலை இருந்து கொண்டிருந்தால், மின்சார போர்டில் ஏற்பட்ட பழைய நிலைமை வந்து விடுமோ என்பது எனக்கு பயமாக இருக்கிறது.

அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்தளவில் எவ்வளவோ ரிசர்ச் பண்ணவேண்டிய அவசியம் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோழிப்பண்ணைகள் மூலமாக கிராமப் புறங்களில் செல்வத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆனால், சர்க்காரிலிருந்து எந்த அளவுக்கு ஒத்தாசை செய்யப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தான் இருக்கிறது. கோழிகள் வளர்ப்பதற்காக கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால், இந்தக் கடனை பெறவேண்டுமென்றால், முதலாவதாக என்னென்ன சாமான்கள் வாங்கப்போகிறோம் என்ற இன்வாய்ஸ்-ஐ அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டைரக்டர் அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். அவர்கள் அதை அபரூஸ் செய்த பிறகு, நேரடியாக யாரிடமிருந்து சாமான்கள் வாங்கப்போகிறோமோ அவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுப்பார்கள். அவர்களிடமிருந்து விவசாயிகள் சாமான்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம், இதெல்லாம் முடிவடைவதற்கு ஆறு மாதங்கள் ஆகிவிடும். இவ்வளவு பின்பிரிக்ஸ் எதற்காக இருக்கவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. ஏதோ நூறு கோழிகள் வளர்த்தால் அதற்கு 1,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இதை நேரடியாகவே கொடுத்துவிடலாம், அதெல்லாம், ஐந்து ரூபாய்க்கு சாமான் வாங்கவேண்டுமென்றாலும், அதற்கென்று, இன்வாய்ஸ் வாங்கவேண்டும், டைரக்டருக்கு அனுப்பவேண்டும், பாஸ் செய்யவேண்டும். இப்படியெல்லாம் பல முறைகள். இவையெல்லாம் எதற்காக என்றே புரியவில்லை. சர்க்கார் இதற்கு லோன் கொடுக்கிறார்கள், உயரிய நோக்கம், இதைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு, நான் முன்னால் சொன்னது மாதிரி இவ்விதமான பல பின்பிரிக்ஸ்களை எடுத்துவிட்டு நேரடியாக கொடுத்துவிடவேண்டும், இப்படிப் பட்ட லோன் கொடுப்பதைப் பற்றி நான் முன்பே ஒரு சஜஷன் கொடுத்தேன். அதாவது விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சொத்துக்களின் அடிப்படையில் கார்டு கொடுத்துவிடவேண்டும். பாங்கில் செக்கை கொடுத்து எப்படி பணம் வாங்குகிறோமோ அம்மாதிரி விவசாயிகளுக்கு கார்ட் சிஸ்டம் இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு என்னென்ன முறையில் எல்லாம் லோன் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் கனம் அமைச்சர் மன்றாடியார் அவர்கள் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கிறார்கள், இவற்றினால் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு உடனடி

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [14th March 1966]

யாக எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. இதை மந்திரிகள் சற்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். 800 ரூபாய் கடன் வாங்குபவர்கள், 300 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கடைசியில் 500 ரூபாய் தான் கையில் போய் கிடைக்கிறது. அதுவும் உடனே கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற இப்படிப்பட்ட கோளாறுகளை எல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் போடுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் உயரிய திட்டங்கள், அழகான திட்டங்கள், அழகான கொள்கைகள். ஆனால் மக்கள் மத்தியில் எந்த அளவுக்கு இவை பயன்படுகின்றன என்பதை மந்திரிகள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவற்றை சரியான முறையில் செயல்படுத்தினால், அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை இப்போதுருக்கும் எதிர்க்கட்சியல்ல, யாராக இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. மக்களின் முன்னாலும் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஏதோ அது இது சொல்லலாம், நாட்டமாக காட்டலாம். ஆனால் ராத்திரியில் காட்டப்படுகிற நாடகம் ராத்திரியோடு போய்விடும். நடை முறையில் ஒன்றும் பலனளிக்காது. ஆகவே, இதைப்பற்றி மந்திரிகள் ஆலோசித்துப்பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பயிர் செய்யாமல் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாக கிடக்கின்றன. சர்க்கார் நிலமாக கிடக்கின்றன. சில நிலங்கள் டிராஸ்டின் பெயரில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான்குநேரி தாலுகாவில் சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் வரையிலும் எந்தவிதமான பயிரும் செய்யாமல் சுமார் கிடக்கின்றன. சாதாரணமாக விமிட்டெட் கம்பெனிகள், இன்டஸ்ட்ரிகளை 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் போட்டு 'வெல்' போடுவதற்கு முன்வந்தால் ஏற்படுத்துகிறார்கள், அம்மாதிரி இவைகளை எடுத்து ரூபாய் 20 ஆயிரம், 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் போட்டு 'வெல்' போடுவதற்கு முன்வந்தால் அவர்களுக்கு கொடுக்க முன் வரவேண்டும். (குறுக்கீடு.) உச்ச வரம்பு கணக்கை இதில் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை இப்போது அரசாங்கமே பஸ் இடங்களிலும் ரூபாய் 30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் செலவில் கம்ப்யூனிட்டி வெல் போட்டுக்கொடுக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த நிலங்களை எடுத்து பயிர் செய்ய முன் வருகின்றவர்களுக்கும் உதவிகளை கொடுத்து, அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, கிராமங்களில் 'எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்—(அக்ரிகல்சர்)' வேலை செய்து வருகிறார். இவர் யாருடைய மேற்பார்வையில் இருந்து வருகிறார் என்பது பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இப்போதுள்ள முறை ஏதோ இருக்கின்ற ஜனநாயக முறைகளை சோதனை போடுவதாக இருக்கிறது. இந்த நிலை இல்லாமல், டைரக்டர் ஆஃப் அக்ரிகல்சருக்கு கீழே இவர்கள் இருக்கும்படியான அளவில் இருந்தால் குறிப்பிட்ட வேலைகளை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்போதுள்ள முறையில் இவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கீழ் இருக்கின்றார்களா, அல்லது டைரக்டர் அவர்களின் கீழ் இருக்கின்றார்களா என்பதை

14th March 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

விவசாயிகள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. ஜனநாயகத்தை பரிசோதனை செய்வது போல் இல்லாமல் ஈ.ஓ. (அக்ரிகல்சர்) அதிகாரியை அக்ரிகல்சர் டைரக்டர் அவர்களின் பொறுப்பிலேயே இருக்கும்படியான அளவில் நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த சபையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற விவசாய சம்பந்தமான மான்யக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று சில கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற ஓர் அறிக்கையில் . . .

‘To arrest the increase in prices of foodgrains, maximum prices for paddy and rice have been fixed for each season.’

என்ற ஒரு தலைப்பு காணப்படுகிறது. சாதாரணமாக . . .

“சுழன்றும்தூர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை” . . .

என்ற வள்ளுவர் கோட்பாட்டுக்கு இணங்க பல வகையான இடையூறுகளை வைத்தும் கூட விவசாயத் தொழில் தான் பெரிய தொழிலாக விளங்குகின்றது என்பது அசுனாடைய கொள்கை. இந்த விவசாயத் தொழிலுக்கும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கும் உணவு கண்ட்ரோல் என்பது பெரும் இடையூறு இருக்கின்றது என்பதை தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவு கண்ட்ரோல் என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்று, மிகவும் இன்றியமையாததொன்று என்றிருக்குமானால், அதை சகித்துக்கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் உழவர் பெருங்குடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் கூட அவர்கள் விளைவிக்கின்ற உணவு தானியங்களுக்கு அதிகபட்ச விலையை நிர்ணயம் செய்கின்ற பொழுது, அது விலையேற்றத்தை தடுப்பதற்கு கருவியாக அமைந்திருக்கிறது என்று அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட, அந்த விலைவாசி ஏற்றம் என்று சொல்லக் கூடியது அந்த உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்குத்தான் உள்ளது என்பதைக் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் வாங்குகின்ற பண்டங்களின் விலை அதிகபட்சமாக உயர்ந்திருக்கும்போது, அவர்கள் விற்கும் பண்டங்களுக்கு மட்டும் கட்டுப்பாடு விதித்து, அதிகபட்ச விலை நிர்ணயம் செய்து, அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள்களுக்கு அந்த விலையை ஏற்படுத்தாமல் விட்டிருப்பது மிகவும் அவல நிலையாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். ஆதலாலே, இந்த உணவு தானியங்களுக்கு குறைந்தது, 6 மணங்கு கொண்ட பொதிக்கு 10 ரூபாயாவது அதிகபட்சமாக விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [14th March 1966]

சாதாரணமாக உழவர் பெருங்குடி மக்களையும், அவர்கள் தொழில் ஆகிய உழவு என்பதையும் வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது என்பது கூடாது. பட்டினப்பாலை என்று சொல்லக் கூடிய நூலில் உழவர்களைப்பற்றி அழகான வர்ணனை இருக்கிறது—

‘கொலை கடிந்தும் களவு நீக்கியும்
அமரர்ப் பேனியும் ஆவுது அருத்தியும்
நல் ஆனோடு பகடு ஓம்பியும்
நான் மறையோர் புகழ் பரப்பியும்
பண்ணியம் அட்டியும் பசும்பதம் கொடுத்தும்
பண்ணியம் முட்டா தண் நிழல் வாழ்க்கை
கொடு மேழி நசை உழவர்’

என்று சொல்லப்படுகிறது. ‘கொடு மேழி நசை உழவர்’ என்று சொன்னால், வளைந்து இருக்கிற மேழியை மிகவும் உயிரோடு ஒக்க விரும்புகின்ற உழவர் பெருங்குடி மக்கள் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த விதமாக இருக்கிற உழவர் பெருங்குடி மக்களை ஓம்புதல் செய்யாமல் உழவுத் தொழிலை ஓம்புவது என்பது சரியல்ல. அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப, அவர்களுடைய முட்டு வழிச் செலவை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல், வாழ்க்கைச் செலவுகளையும் கருத்தில் கொண்டு விலை நிர்ணயம் செய்தால்தான் நிச்சயமாக உணவுப் பண்டங்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்குமேயன்றி, கனம் அங்கத்தினர் நல்லசாமி அவர்கள் சொன்னது போல என்னதான் திட்டம் தீட்டினாலும், என்னதான் பிரசாரம் செய்தாலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதத்திலே இருக்கிற வேளாண்மைத் துறையின் மீது எங்கள் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த சர்க்காருடைய மூன்றாவது திட்டம் தோல்வியுற்றது என்பதை நாம் நன்றாகக் காண முடிகிறது. இன்றைய தினம் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கிற நாம் விவசாயிகளைத் திருப்திப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருந்தால் நிச்சயம் இந்த விவசாய உணவு உற்பத்தி ஏற்படாமல் பாதகத்தைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவு, அவர்களுடைய வருமானங்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்ட நிலைமையில் தான் உள்ளார்கள். விவசாயிகளுடைய உற்பத்திச் செலவைப் பார்த்தாலும், 1960-ம் வருஷத்தில் இருந்த செலவை விட இப்போது 1½ மடங்கு அதிகமாக இருப்பதை நாம் நிச்சயமாகக்

14th March 1966] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்து]

காணமுடியும். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையிலே சென்ற வருஷத்தில் கொண்டு வந்த அதிகமான வரியினாலும், ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் போட்டிருக்கிற அபிவிருத்தி வரிகளினாலும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலையில் உள்ளார்கள். இந்த விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதை நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பை இப்போது உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில், அது நன்றாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் உள்ள விவசாய விலத்தரிப்பு அதிகாரிகள் எந்த ஒரு கிராமத்திற்காவது சென்று அங்கு உள்ள விவசாயிகளைப் பார்த்து, விவசாயிகள் நிலத்தின் தரத்தைப் பார்த்து, அவர்களுடைய பணிகளை நிறைவேற்றுகிறார்களா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக நான் அறிந்த வரையில் இல்லை என்று கூற முடியும். அந்த வகையிலே பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள மற்ற பொறுப்புகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், விவசாயிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள், அவர்கள் விவசாயம் ஆரம்பமாகிற காலத்தில் கடன் மனு போட்டால் அதுவடை ஆகிற காலத்தில்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாகப் பார்க்க முடிகிறது. எனது சொந்த உதாரணத்தைக் கொண்டு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியில் விதை வேண்டுமென்று யூனியன்களிடம் வேண்டிக்கொண்ட என்னுடைய நண்பர்களுக்கு தை மாதம் கழித்து விதை கிடைத்ததை நான் பார்த்தேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அளவுக்கு அலட்சியப் போக்காகச் சென்றால், விவசாயிகள் தக்க பாடத்தைத் தருவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரும் நிலையில் உள்ளோம். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தாலும், கிராமங்களில் உள்ள சிறு சிறு குட்டைகளை, ஏரிகளைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கும்போது உண்மையிலேயே எதுவும் நடைபெறவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 10 கிராமங்களில் ஏரிகள், நகரப்பட்டா ஏரி, நெடுஞ்சேரி ஏரி, போன்ற பல ஏரிகள் இருந்தும், கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகப் பல இலாக்காக்களில் முயன்றும் ஆங்காங்கு உள்ள அதிகாரிகள் ஏதாவது பதிலைச் சொல்லும் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவைகள் சீர்திருத்தம் செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன. சிதம்பரம் வட்டாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கும் ராஜன் வாய்க்காலைப் பொறுத்த வரையில், கொள்ளிடம் ஆரம்பத்திலேயே வாய்க்கால் தூர்ந்து, இந்த மாதத்தில் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஆங்காங்கு அதிகாரிகள் தவிக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தேன். அதையும் போக்கித் தர சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[14th March 1966]

மற்றும் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் விதைகள் கொடுக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் ஆங்காங்கு உள்ள கிராம சகாயக்குகள் மூலம் கொடுக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு விதைகளை நேரடியாகக் கொடுத்து விநியோகிக்கிறார்களா என்று பார்த்தாலும் அந்த முறையில் நடைபெறவில்லை. இந்த நிலையில் விவசாயிகளுடைய தரம் மேலும் மேலும் கீழே போய்க்கொண்டே இருந்தால் எதிர்காலத்தில் உணவு உற்பத்தி கெட்டு . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. சு. சின்னையன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிடைத்திருக்கும் கிறிய அளவு நேரத்திலே முதலிலே என் தொகுதிப் பிரச்சனையைச் சொல்லிவிட்டு மற்றதைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் வரண்ட பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய பிரதிநிதி. நாமக்கல் தாலுகா கிணற்றையே நம்பி வாழும் தாலுகா தண்ணீருக்காக கிணறு தோண்ட வேண்டுமானால் 60 அடி, 100 அடி தோண்டி அந்த அளவு ஆழத்திலிருந்துதான் தண்ணீர் வரவேண்டும். மழையை நம்பி அந்தப் பகுதி வாழ்கிறது. மழை காலத்தில் வரக் கூடிய தண்ணீரை ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடிய ஏரிகளில், பள்ளங்களில் தேக்கி, விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தியை மிக அதிகமாகச் செய்ய முடியும். அதுவும் சேலம் ஜில்லா விவசாயிகள் கல்லிலே நார் உரிக்கக் கூடியவர்கள். கல்லிலே நார் உரிப்பது என்று சொன்னால் கல்லைக் கூட நார் ஆக்கிவிடுவார்கள். அந்த அளவுக்கு திறமைசாலிகள். பாறையில் கூட மண்ணைக் கொட்டி விவசாயம் செய்யலாம் என்று அளவுக்கு ஊக்கம் இருக்கிறவர்கள். தண்ணீர் இல்லாததால் எப்படி செய்வது என்றுதான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தினால் விவசாயிகளெல்லாம் படித்து உத்தியோகத்திற்கு போக ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் உத்தியோகத்திற்குப் போக ஆரம்பித்து விட்டார்கள். விவசாயத்தை நம்பினால், தண்ணீர் இல்லையே என்ன செய்வது என்று இப்போது உத்தியோகத்தை நம்பும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் வெகு சீக்கிரமாக ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை நாமக்கல் தாலுகாவுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஜேடர்பாளையம் பெட் ரெகுலேட்டரிலிருந்து ஒரு வாய்க் கால் வெட்டி அந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் விடுவதற்காக ஏற்பாடு செய்வதாக சர்க்கார் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்தார்கள். அந்த வேலையை சர்க்கார் இது வரையில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தத் தேர்தல் காலத்திலாவது அந்த வேலையை சீக்கிரம் எடுத்து முடித்துக்கொடுத்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். அவர்களெல்லாம் குதூகலமாக இருப்பார்கள்.

14th March 1966]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அரசாங்கத்தினுடைய முக்கிய நோக்கமும், கொள்கையும் என்னவென்று சொன்னால், தேர்தல் காலத்திற்காக மட்டும் கால்வாய் வெட்டுவது என்பது இல்லை. விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் பயன் அடைந்து, உணவு உற்பத்தி செய்து, சுபீட்சமாக வாழவேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே, தேர்தல் காலத்திற்காக கால்வாய் வெட்டவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

திரு. சு. சின்னய்யன் : அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி நினைக்கக் கூடாது. இந்த அரசு தேர்தலுக்காக வந்த அரசு அல்ல. நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் சுபீட்சமாக வாழவேண்டும் என்று கங்கணம் கொட்டிக்கொண்டிருக்கிற அரசு. ஏதோ இந்த சர்ந்தப்பத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் சொன்னேனே தவிர வேறு விதத்தில் இல்லை. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் கோபிக்காமல் . . .

கனம் சபாநாயகர் : அமைச்சர் அவர்கள் கோபிக்கவில்லை.

திரு. சு. சின்னய்யன் : ஆகையினால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் செய்தால் மக்கள் சந்தோஷமாக, குதூகலமாக இருப்பார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். விவசாயத்தைப்பற்றி வானளாவ நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணே உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்' என்று பாரதியார் வீர முழக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் பார்த்தால் யார் உழவுக்கு இப்பொழுது வந்தனை செய்கிறார்கள்? சட்டசபையில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட நான் சொல்லுகிறேன். எல்லோரும் விவசாயத்தில் ஒரு மணி நேரம், இரண்டு மணி நேரம் நேரிடையாக ஈடுபடவேண்டும், அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உணவு பற்றாக்குறையை வெகு சுலபமாக தீர்த்துவிட முடியும். நான் பெருமைக்காக சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறேன். காலையில் 10 மணி வரைக்கும் என்னை தோட்டத்தில் தான் மண் வெட்டியும் கையுமாகப் பார்க்கலாம். அதிகாரிகள் வந்தால் கூட 'என்ன, இந்த மாதிரி வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்று சொல்லுவார்கள். அந்த மட்டாவது நம்முடைய சுயதேவையை பூர்த்தி செய்துகொள்ளலாம் என்றுதான் நான் ஊக்கத்தோடு வேலை செய்கிறேன். உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று சொல்லுகிறோம். எல்லோரும் படிக்கப் போய்விட்டால் எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகும்? நாம் விவசாயம் செய்யாமல் வேறு காரியங்களுக்கு ஈடுபட்டால் உணவு உற்பத்தியை எப்படி பெருக்க முடியும்? ஆகவே, நேரிடையாக நாம் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் அதன் மூலம் நல்ல தென்பு ஏற்படும். படித்தவர்களே, சட்டசபை அங்கத்தினர்களே இம்மாதிரி நேரிடையாக விவசாயம் செய்கிறார்கள், நாமும் விவசாயத்தில் ஈடுபடலாம் என்று விவசாயிகளுக்கு அதில் ஆக்கறை ஏற்படும். கனம் தகவிலாளரின் கவுண்டர் அவர்கள் நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற

[திரு. சு. சின்னையன்] [14th March 1966]

காரணத்தினால் தான் விவசாயிகளுக்கு நெல் விலை எவ்வளவு அதிகமாக நிர்ணயித்துக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாக நிர்ணயித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் விவசாயத்தில் நேரிடையாக ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரே காரணத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற விலை நிச்சயம் கட்டுபடியாகாது. அந்த அளவுக்கு விலை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நல்ல உற்சாகமும், ஊக்கமும் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தான்யத்திற்கு நல்ல விலை இருக்கவேண்டும். மற்றபடி சாதாரணமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்பவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கண்காணிக்கத் தயாராக இருந்தால்கூட, இதில் சர்க்கார் கொஞ்சம் அதிகமாக அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல, எங்கள் பிரதேசம் ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அதற்கு நல்ல பாதுகாப்பு செய்வதற்காக ஜேடர்பானையம் பெட் ரெகுலேட்டரிவிருந்து ஒரு வாய்க்காலைக் கொண்டு வந்து அந்தப் பகுதியில் தண்ணீரை விட்டால், 6 மாதங்களுக்கு குளங்களில் தண்ணீர் தேங்கி நிரம்பியிருக்கும், கிணறுகளில் ஊற்றும் இருக்கும், விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கும். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைக்காக கோரியிருக்கும் மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்துணை கோடி ரூபாய், கோடிக்கணக்கில் விவசாயத்திற்காக நாங்கள் செலவு செய்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆண்டு சுமார் ரூ. 10 கோடிக்கு மேல் தேவைப்படும் என்ற அளவுக்கு புள்ளி கொடுத்தார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இத்துணை கோடி ரூபாய் செலவழித்தும், நாம் அடையவேண்டிய இலக்கை அடைந்திருக்கிறோமோ என்றால் இல்லை. நம்முடைய இலக்கு 16,50 லட்சம் டன் என்றிருக்க, நம்முடைய சாதனை 13,30 லட்சம் டன் தான் என்றிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு சராசரி நாம் அதிகமாக விளைவித்தது 2.66 லட்சம் டன். இப்படியிருக்க இந்த ஆண்டு 4.53 லட்சம் டன் எப்படி அதிகமாக நாம் விளைவிக்க முடியும் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த குறைவுக்கான காரணங்களை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாசன வசதி செய்து தர இயலவில்லை, ரசாயன உர வகைகளின் பற்றாக்குறை மிகுதியாயிருந்தது. உள்ளூர் எரு பற்றாக்குறை இருந்தது, தேவையான அளவுக்கு நகரக் குப்பை எரு தயாரிக்க முடியவில்லை என்ற அளவுக்கு குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

14th March 1966] [திரு. ம. கலமநாதன்]

இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட குறைகளை எப்படி நிவர்த்திக்க முடியும், அதற்கான திட்டங்கள் என்ன வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மேலும், சாகுபடி செய்யும் நிலப்பரப்பு அதிகரிப்பது ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்துகொண்டே போயிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், நெல் விளைவித்த நிலப்பரப்பு 1950-51-ல் 42.99 லட்சம் ஏக்கராக இருந்தது. 1955-56-ல் 54.56 லட்சம் ஏக்கர், 1960-61-ல் 62.21 லட்சம் ஏக்கர். 1955-56 வரையில் ஐந்தாண்டில் 27 சத விசிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளிலே 14 சத விசிதம் தான் அதிகமாகியிருக்கிறது. மேலும் நாம் அதிகமான நிலப்பரப்பிலே சாகுபடி செய்ய முடியும் என்பதற்கு சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. பெரும் பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரப்படி, மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 2.08 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு பாசன வசதி கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு மாறாக 1.01 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிக்கப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. குறைவு 1.07 லட்சம் ஏக்கர். இப்படியிருக்க நான்காவது திட்ட காலத்தில் 1.85 லட்சம் ஏக்கர் புதிய பரப் பளவுக்கு பாசன வசதி எப்படி கொடுக்க முடியும் என்று தெரிய வில்லை. உரத்தைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அழகான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நமக்கு சென்ற ஆண்டுத் தேவை 6,95,471 டன். ஆனால், நமக்குக் கிடைத்ததோ 2,71,059 டன் தான். மந்திரி அவர்கள் இன்று காலையிலே ஒரு துணைக் கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும் நேரத்தில்கூட நாங்கள் எதிர்பார்க் கிறோம் என்ற அளவுக்குச் சொன்னார்களே தவிர, எத்தனை லட்சம் டன் கிடைக்கும் என்ற அளவுக்குக் கூட அவர்களால் புள்ளிவிவரம் தர இயலவில்லை.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை பொறுத்தவரையிலே 1970-71-ல் ஒரு ஆள் ஒன்றுக்கு 18 அவுன்ஸ் தர முடியும் என்ற அளவுக்கு புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 18 அவுன்ஸ் தர வேண்டும் என்றால் 61.41 லட்சம் டன் விளைந்தால் போதும். 1960-61-ல் நமது உணவு தானிய உற்பத்தி அளவு 53.14 லட்சம் டன், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் நம்முடைய சாதனை 13.30 டன். ஆக நமக்கு இப்பொழுது கிடைத்திருப்பது 66.44 லட்சம் டன். இதை மெட்ரிக் டன்கை மாற்றினால் 67.76 லட்சம் டன் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் உற்பத்தியாகும் மக்கள் தொகையை கணக்கிட்டு, ஒரு ஆளுக்கு 18 அவுன்ஸ் கொடுத்தால் 61.41 லட்சம் டன் நமக்குப் போதும். ஆனால், மூன்றாவது திட்ட முடிவிலேயே நமக்கு 67.76 லட்சம் டன் கிடைத்திருக்கிறது என்றால் ஏறக்குறைய இப்பொழுது இருக்கிற மக்கள் தொகையை வைத்துக் கணக்குப் பார்த்தால் ஆள் ஒன்றுக்கு சுமார் 20 அல்லது 25 அவுன்ஸ் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். கேரளாவில் 5 அவுன்ஸ் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது ஒரு வேளை பட்டினியிருந்தும்

[திரு. ம. கமலநாதன்]

[14th March 1966]

நமது உணவு உற்பத்தி உபரியாக இல்லை. மக்கள் தொகையை வைத்துப் பார்த்தால் ஏறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பங்கு உபரியாக இருக்க வேண்டாமா? மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த கணக்குப்படி இவ்வளவு விளைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் பார்த்தால் உபரி தான்யம் எங்கேயாவது ஓடி ஒளிந்துவிட்டதா? அல்லது கள்ளச் சந்தையில் மறைந்துவிட்டதா? யாரை ஏமாற்ற கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரம் இவை? கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம் தவறா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியில் கொச்சம்பள்ளி என்ற இடத்தில் ஒரு வெடரினரி டிஸ்பென்சரி கட்டப்பட்டது. 1960-61-ல் கட்டப்பட்ட இந்த டிஸ்பென்சரிக்கு இதுவரையில் டாக்டரோ, மருந்துகளோ கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் கேட்டால்—டெரக்டர் அப்பொழுது வந்திருந்தார்கள்—நீங்கள் எந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கட்டினீர்களோ, எங்களுக்குத் தெரியாது. டாக்டருக்கு குவார்ட்டர்ஸ் இல்லை. எக்ஸிப்மெண்டு, டாக்டர் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் வந்தபொழுதும் எடுத்துச் சொன்னேன். கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உள்துறை அமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள, வேளாண்மை துறை மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

சென்ற இரண்டு திட்டங்களிலே பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி, மூன்றாவது திட்டத்திலே விவசாயத்திற்கு முக்கியமான இடம் கொடுத்து, நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதற்காக அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும் அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த நிர்வாக அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டுகின்றேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்த அறிக்கையிலே, பெரிய பாசன திட்டங்கள் அநேகமாக பூர்த்தி அடைந்து விட்டன என்று காட்டப்பட்டு உள்ளது. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் மிகக் கடினமாக உழைக்கக் கூடிய விவசாயிகள், விவசாயத்திலே நன்கு பயிர்ச்சி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள குறையெல்லாம், தண்ணீர் இல்லாத குறை ஒன்றுதான் அதிகமாகத் தென்படுகிறது. அதே போல மற்றும் சிறு சிறு குறைபாடுகள், பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஓரளவு முடிந்துள்ளன என்று சொன்னதை பார்த்து ஆறுதல் அடைகின்றேன். குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டம், பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அந்த திட்டத்தை அமல் படுத்தும் போது, கோவை தாலுக்கா, பல்லடம், அவனாசி தாலுகாக்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படி

14th March 1966] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

விஸ்தரிக்காமல் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப் போதுமான நிலைமை ஏற்படும். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதி பொறுத்தவரையிலும் சில மத்தியதா நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நொய்யல் ஆறு திட்டம் பரிசீலிக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அதேபோல, கொடுங்கரை, மாங்கரை திட்டமும் இருக்கிறது. முண்டாந்துரை, சோமையன்பள்ளம், ஜம்புகுண்டி, பண்ணிமடை முதலிய விசேஷ சிறு பாசன திட்டங்களில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கண்மாய்கள், குட்டைகளைப் பொறுத்த வரையில், மிக மிக துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இருப்பினும், நிர்வாகத்தில் இருக்கும் செயல்படுத்தும் முறைகளை இன்னும் சற்றுத் தளர்த்த வேண்டும். சுமார் ரூ. 50,000 பொருமானமுள்ள வேலைகளை, கண்மாய்கள், குட்டைகள் செப்பிவிடுவதை, பொது வாக மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம். வேலைகள் துரிதமாக நடக்கும் ரூ. 50,000-க்கு மேற்போகும் தொகைகள் கொண்ட வேலைகளை உணவு உற்பத்தி மேற்பார்வைப் பொறியாளரிடம் கொடுக்கலாம். அப்பொழுது உணவு உற்பத்தி நன்றாக நடைபெறும். ரூ. 30,000 ஆக இருந்தால், அது ரெவின்யூ போர்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கே, 3, 5 வருஷங்கள் ஆகி விடுகின்றன. இவைகள் துரிதமாக செய்யப்படவேண்டும்.

கிணறுகளுக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். பிறகு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். இவற்றைச் சுலபமாகக் கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். ஏராளமான தொகைகளைக் கடனாகக் கொடுக்கிறோம். ஏராளமான பம்பு செட்டுகளை வைக்க மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. இது சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை. கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கும்போது, பரிசீலனை செய்கிறார்கள். அதனால், மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கும்போது, ஓனர்ஷிப் பட்டா இல்லை, உன் பாட்டன் பேரில் பட்டா இருக்கிறது' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். பட்டா மாறுதல் செய்யப்படவில்லை என்கிறார்கள். கடன் தொகை வழங்கும் போது பரிசீலித்தது, மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கும் போது தடை செய்யப்படுகிறது. இது விசித்திரமாக இருக்கிறது. நில மாறுதல் பட்டாக்களை ஒரு வாரத்தில் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். இதை அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

துறு வாருதல் சம்பந்தமாக, குளங்கள், வாய்க்கால்கள் தூர் வாராமல், மேடு இட்டுக் கிடக்கின்றன. சித்திரைச் சாவி வாய்க்கால் தூர் வாரவேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்கள், குளத்திலே வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சீக்கிரமாக செப்பனிட்டு, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [14th March 1966]

குழாய் கிணறுகள், அரசாங்கத்தால் அமைக்க திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது. நான் முன்னமேயே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். பெரியநாயக்கன் பாளையம் வட்டாரம், நஞ்சுண்டாபுரம் கிராமத்தில் ஓர் குழாய்க் கிணறு அமைக்கவேண்டும் என்றும், பண்ணிமடை குருடம்பாளையம், துடியனூர் பகுதிக் கிராமங்களில் கிணறுகள் 100 அடிக்குமேல் ஆழம் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் குழாய் கிணறு அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒரு நிமிஷம் சார்.

விவசாயத்திற்கு சர்க்கார் சிறந்த விதைகளைக் கொடுக்கிறது. விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஹைப்ரிட் சோளம் விதை ஒரு கிலோவிற்கு ரூ. 7 ஆகிறது. குறைந்த பட்சம் ஏக்கருக்கு 5, 6 கிலோ, ரூ. 40 செலவில் விதைச் சோளத்தை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அது கட்டுபடியாகாது.

உணவுப் பொருள்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பயிர் பாதுகாப்பு, இன்ஷூரன்ஸ் செய்வது விவசாயிகளுக்கு நலன் பயக்கும். மழை இல்லாமலோ, வேறு பல நோய்களால் பயிர்கள் நசிக்கும் போது, நஷ்டஈடு கொடுக்க, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) ட்ராக்டர்களுக்கு ரூ. 30,000 வரை கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : சார், விவசாயம், கால்நடை இவற்றிற்காக ரூ. 14 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த 14 கோடி ரூபாயிலும் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நேரிடையாகப் போய்ச் செலுகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். 20 சதவீதம் கூட நேரிடையாகப் பயன்படுகிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அத்தனை தொகையையும் அந்த இலாகா இயந்திரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது, என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயம் நல்ல அபிவிருத்தி அடைய . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சேர்மன் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் 'இலாகாவின் சாப்பிடுகிறார்கள்' என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. இலாகாவின் நற்பணியால்தான் உணவு உற்பத்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : சார், இத்தனை ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்டு, மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் கூட, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு செலவு செய்திருப்பினும் கூட, உணவு உற்பத்தியை பொறுத்த வரையில், பற்றாக்குறை நீங்காமல், பஞ்சத்தையே பார்த்திருக்கிறோம் என்கிற காரணத்தால், அதைக் குறிப்பிட்டேன். விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்றால், நல்ல நீர் வேண்டும், நல்ல மண் வேண்டும், நல்ல விதை வேண்டும், நல்ல உரம் வேண்டும்,

14th March 1966] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

அதோடு குறிப்பாக விவசாயியினிடத்தில் ஊக்கம் இருக்கவேண்டும். நீர் கொடுக்கலாம், மண் வளத்தைப் பெருக்கலாம், உரத்தையும் கொடுக்கலாம், விதையையும் கொடுக்கலாம். ஆனால், விவசாயத் திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது, விவசாயியினிடத்தில் ஊக்கம் இருக்கவேண்டும். அந்த ஊக்கத்தை நடைமுறையிலே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமா என்றால், இல்லை. வள்ளுவப் பெருந்தகை சொன்னார்,

“ உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர் ”.

அந்தக் கருத்து அந்தக்காலத்திற்குப் பொருந்தலாம். விவசாயிகள் இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் வள்ளுவர் கூறியபடி இல்லை. இன்றைக்கு விவசாயிகள் அல்லாத மற்றவர்களெல்லாம், மற்றவரை அண்டி, அடிமையாக இருப்பவர்களாக கருதப்பட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அந்த பாட்டை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமையே இருக்கிறது. இன்றைக்கு உழுது, விவசாயப் பணி செய்யும் விவசாயிகள் தான் பிறரை அண்டி அடிமை வாழ்வு வாழவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரம் வேண்டுமா? அதிகாரிகளை அண்டி அவர்கள் பின் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அல்லது, வரி செலுத்த வேண்டுமா, விதை வேண்டுமா, நீர் வேண்டுமா, எது வேண்டுமானாலும், விவசாயிகள் அடிமைகள் போல அதிகாரிகளை அண்டி, அவர்கள் பின் சென்று, தொழுது நிற்கக் கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயமோ அல்லது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களோ எவ்வாறு முன்னேற முடியும்? முன்னேற முடியாது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். சட்ட திட்டங்களை இப்படியே வைத்துக்கொண்டு, விவசாயக் குடிமக்களை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தால், விவசாயம் முன்னேறாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

11-30
a.m.

உரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நான் முன்பும் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டேன். கால்நடையிலிருந்து கிடைக்கும் சாணம் போன்ற இயற்கை உரங்கள் இப்போது கிடைப்பதே இல்லை. தமிழ் நாட்டில் சாணத்தால், வரட்டி தட்டுதல் என்கிற முறை இருக்கிறது. அதைச் சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்ய வேண்டும். வரட்டி தட்டுவதைத் தடை செய்யாமலிருந்தால் எப்படி இயற்கை உரம் கிடைக்க முடியும்? நல்ல எருவாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய சாணத்தை விரட்டி தட்டி எரிபொருளாகப் பயன்படுத்துவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல், பயிர்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டால், அரசாங்கமே முழுச் செலவையும் ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த நோயைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துப் பயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டும். பயிர்களுக்குப் பூச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால், உடனே அதற்குரிய மருந்தைத் தேடி விவசாயிகள் போக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மருந்து அடிப்பதற்கு வேண்டிய கருவிகள் விவசாயிகளுக்கு

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [14th March 1966]

வேண்டும். அவற்றை எல்லாம் தேடி வாங்கிக்கொண்டு வருவதற் குள்ளாகப் பயிர் அழிந்து விடுகிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். விவசாய இலாகாவினரே சரியானபடி மருந்தைக் காலா காலத்தில் தெளித்து அந்தப் பயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

கன்றுகாலிகளுக்கான ஆஸ்பத்திரிகளைப் பல இடங்களில் வைத்திருக்கிறோம். பெரும்பாலும் நகரங்களில் தான் அத்தகைய கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் மாடு களுக்கு நோய் வந்து விட்டது என்றால், அவைகளைப் 'ட்டனாத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங் களில் டாக்சி வைத்து டாக்டர்களை அழைத்துவந்து மாட்டைக் காட்டும்போது, அவர் மருந்தைக் குறிப்பிடுகிறார். அந்த மருந்தை ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றால், அங்கே மருந்து இல்லை. டாக்டரைக் கேட்டால், "கடையிலிருந்து மருந்து வாங்கி வந்தால், அதைப் பயன்படுத்தலாம்" என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, எந்தக் கால் நடை ஆஸ்பத்திரியிலாவது தேவையான மருந்து இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இது என்னுடைய நோடி அனுபவம். என்னைப் பொறுத்த வரையில், என்னுடைய கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய மருந்தைக் கடையிலிருந்துதான் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். இந்த மாதிரி நிலை இருக்கும்போது, விவசாயிகளை எப்படி நாம் ஊக்குவிக்கிறோம் என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பது எப்படி என்பதைச் சிந்தித்து அறிய ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டவேண்டும். அதில் விவசாயிகளை வர வழைத்து, அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் உடன் இருந்து, விவசாயிகளுடைய குறைகள் என்ன, அவற்றைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும், எந்த வகையில் உணவு உற்பத்தியை நாம் அதிகரிக்கமுடியும் என்பதை ஆராய வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து, அதன் அடிப்படையில் செயல்படவேண்டுமே தவிர, அதிகாரிகளை அதிகரிப்பதனாலோ அல்லது இலாக்காவில் பலப்பல மாறுதல்களைச் செய்வதினாலோ விவசாயம் ஒருக்காலும் முற்போக்கு அடையாது.

என்னுடைய மாவட்டைப் பொறுத்த வரையில், நூற்றுக்கு நூறு நெல் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு மாவட்டம் ஆகும். அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டும். விவசாயக் கல்லூரி இருந்தால்தான் மண் வள ஆராய்ச்சி, இதர ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் செய்து விவசாயத்தைப் பெருக்க வார்ப்பு வசதி ஏற்படும். நான்கு வருஷங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். கன்யாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சொல்லுகிறோம். கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியையாவது எங்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தாராங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

14th March 1966]

திரு. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கைக்கு எங்கள் கட்டுத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய வட்டாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் உள்ள சில குறைபாடுகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய வட்டாரம் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத பகுதியாக இருக்கிறது. பெரம்பலூர் தாலுக்காவில் ஆரத்தூர், பெரம்பலூர், வேப்பந்தட்டை, வேப்பூர் ஆகிய பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உள்ள பகுதி பெரும்பாலும் நீர் இல்லாத பகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற் காகக் கடன் தொகை அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலமாக உரம் கொடுக்கிறோம். அது விவசாயிகளுக்குச் சரிவரப் போய்ச் சேரவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக அங்கங்கே இருக்கும் தலைமையிடத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டும்.

கிராமப் பகுதிகளில் மின்சார பம்பு செட் வைக்கவேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய வட்டாரத்தில் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்தோம். மின்சாரக் கழகத்தார் கிராமப் புறங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து, விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதில் ஒத்துழைக்காததால், கிராம மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படு கிறார்கள். விவசாயிகள் மின்சார பம்பு செட் வைத்துக் கொள்ள கடன் வாங்கி பஞ்சாயத்து யூனியன் அனுமதியும் பெற்று வைத்திருந்தும் மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். “எங்களுக்கு நிதி உதவி போதாது, கம்பி இல்லை, தேவையான பொருள்கள் இல்லை” என்று காரணம் கூறி, கனெக்ஷன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் செய்யவேண்டிய தற்காக மின்சாரக் கனெக்ஷன் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மின்சாரக் கழகத்திற்கு அரசாங்கம் வலியுறுத்தவேண்டும். விவசாயத்திற்கு எப்படியும் மின்சாரம் கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி மின்சார பம்பு செட்களை வாங்கி வைத்துவிடுகிறார்கள். அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்தும் விவசாயிகளுக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், மின்சாரக் கழகம் ஒத்துழைப்பு அளிக்காமல் இருக்கிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மின்சாரக் கழகத்திற்கு இந்த அமைச்சரவை வலியுறுத்திச் சொல்லி, விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கனெக்ஷனைத் துரிதப்படுத்தச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் கிராம சகாயக் கிராமத் திற்குப் போய் உணவு உற்பத்தியில் கவனம் செலுத்துவதற்காக, மக்களை அணுகுவது இல்லை. என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து சொல்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்குள்ளே நிதி நிலையைப் பொருத்தது என்றாலும், பரீட்சார்த்தமாகவாவது பார்க்கவேண்டும். நான்

[திரு. எஸ். மணி]

[14th March 1966]

அமைச்சரவைக்குச் சொல்லுகிறேன்—உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்றால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ஒரு கிராம சகாயக் போடவேண்டும். கிராம சகாயக் ஒவ்வொரு விவசாயியிடமும் சென்று, “உன்னுடைய நிலம் எப்படி இருக்கிறது, என்ன குறை இருக்கிறது? என்ன என்ன உதவி செய்ய வேண்டும்? என்று கேட்டு, நேரடியாகத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு செயல்படவேண்டும். சர்வே நம்பர் வாரியாகக் கணக்கு வைத்துக் கொண்டு, “கிணறு வெட்ட வேண்டுமா? என்ன என்ன வசதி வேண்டும்?” என்று கேட்டு, லிஸ்ட் எடுத்து, ஒரு ஊருக்கு இத்தனை வசதிகள் செய்யவேண்டும் என்பதைக் குறித்து கணக் கெடுக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒன்றுக்கு பத்து கிராம சேவக்குகள் போட்டிருக்கிறோம். நிதி உதவிக்குத் தகுந்தபடி இதைத்தான் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு வரம்பை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாத நிலையில் என்ன நடக்கிறது? ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டும் என்பதற்கு கடனுக்காக மனுப் போட்டு, ஆறு மாதம் தாலுக்கா ஆபீசிற்கு அலைந்து, பிறகு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு போவதற்குள் 200 ரூபாய் செலவு செய்து விடவேண்டிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். கடைசியிலே கடனை வேண்டாம் என்று விட்டு விட்ட கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதிலே இன்னொரு சிக்கல் என்னவென்றால், கூட்டுப் பட்டாக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கூட்டுப் பட்டா வைத்திருந்தாலும், கிணறு வெட்டுவதற்கான கடன் கொடுக்கலாம் என்ற வகையில் மாற்றம் செய்யவேண்டும்.

எங்களுடைய, பகுதிக்கும்கூட இரும்புக் கலப்பைகள் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். பெரம் பஜார் வட்டாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இரும்புக் கலப்பை தேவை இல்லை. எந்த எந்த வட்டாரத்திற்கு இரும்புக் கலப்பை தேவையோ அந்த வட்டாரத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும். தேவையில்லாத வட்டாரத்திற்குக் கொடுப்பதில் பயன் இல்லை. கோயம்புத்தூரில் உற்பத்தி ஆகிறது என்று, எங்கள் வட்டாரத்தில் கொண்டுவந்து வைத்து, “நீங்கள் வாங்கித் தான் ஆகவேண்டும்” என்று ஒவ்வொரு விவசாயியையும் வற்புறுத்துவது அவசியம் இல்லாத ஒரு காரியம். இதனால் விரயச் செலவு ஆகிறது. இப்படியெல்லாம் அவசியம் இல்லாத காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தால், எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருக முடியும்?

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டுவிட்டோம். மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். விவசாய நாடு என்று நாம் சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். நம்முடைய விவசாயியும் விடியற்காலை வயலுக்குப் போனால், சாயந்திரம் தான் வீடு திரும்புகிறான். அவனுடைய நேரம் முழுவதையும் வயலிலே தான் செலவழிக்கிறான். பாடுபடுகிறான். இவ்வளவு செய்தும் உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்கவில்லையே, ஒரு வேளை கூட விவசாயிக்கு நல்ல உணவு கிடைக்கவில்லையென்றால், இதில் என்ன செய்வது என்று யோசிக்க வேண்டும். நான் சொல்வதைக்

14th March 1966]

[திரு. எஸ். மணி]

குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் இந்த நேரத்தில் கூட வேண்டிய உணவு கிடைக்கவில்லையென்றால் இது உண்மையிலேயே வருத்தத் தக்க நிலைமை தான். இதிலே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, உணவு உற்பத்தியை நாம் எப்படிப் பெருக்குவது என்பதைக் குறித்து ஆலோசிக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனில் போட்டிருக்கும் ஆட்களுக்குக் கணக்கே இல்லை. சட்டசபையிலே இருக்கிற வர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கிறார்கள். காய்கறித் தோட்டம் போடுகிற வேலைகளையெல்லாம் கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கே விட்டுவிடவேண்டும். காய்கறி பயிர் செய்வதைக் குறித்து சொல்லிக் கொடுக்க சில அதிகாரிகள், செடி நட இரண்டு ஆட்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து ஜீப்பில் போகிறார்கள். பிறகு, முளைக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்ப்பதற்காகப் போகிறார்கள். இப்படிபெல்லாம் விரயச் செலவு ஆகிறது. கிராம மக்களிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கொடுத்து, காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் என்றால் அவர்கள் பெருக்கி விடுவார்கள். அப்படியில்லாமல், ஆபீசர்களை வைத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும்படிச் செய்வது நல்லதல்ல. விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். கடன் உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. டி. பி. ஏழுமலை : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, இந்த மானியத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துகிற அமைச்சரவர்களையும் அதிகாரிகளையும் சர்க்காரையும் பாராட்டிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் பிரியப்படுகிறேன்.

“பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம்” என்று சொல்லுவார்கள். “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்” என்றும் சொல்லுவார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு நாம் பார்ப்போமானால், பசியைக் காட்டித் தான் பதவியைக் கூட பெற வேண்டும் என்று பலர் நினைக்கின்றார்கள். இந்த மானியத்தைக் குறித்துப் பேசும் இந்த நேரத்தில், நாம் போடுகிற திட்டம் துரிதமாக நிறைவேறியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை உடனுக்குடன் ஆராய்ந்து, இதிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களைத் தெரிந்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல அபிவிருத்தியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக இந்த சர்க்கார் போடுகின்ற திட்டமும், எண்ணுகின்ற எண்ணமும் மலை போல் இருக்கிறது. ஆனால், அத்தனையும் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்றால், நிறைவேறவில்லை. அத்தனையும் நிறைவேறினால், இன்றைக்கு நம்முடைய சர்க்கார் மீது யாரும் எந்தக் குறையும் சொல்ல முடியாது. நிறைவேறவில்லை என்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த சர்க்காரை நடத்துகிறவர்கள் மீது தான் குற்றம் என்று நாம்

[திரு. டி. பி. ஏழுமலை] [14th March 1966]

சொல்ல முடியாது. இந்தக் காரியத்தை நடைமுறையில் செய்கின்ற சாதாரண சிப்பந்திகளும் இதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். விவசாய அபிவிருத்தி விஷயத்திலே ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் கணக்கை காட்டுகிறபோது ஐந்தாண்டுக்கு முன்னால் நடந்த விஷயத்தைப் பற்றியே பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, நான் சர்க்காரைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் இவ்விளாகாவில் உள்ள கடைசி சிப்பந்தி வரை ஒன்றாக உட்கார்ந்து—போட்ட திட்டங்கள் என்ன, எவ்வளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன, பாக்கி ஏன் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதாக மாதாமாதம் பரிசீலனை கலெக்டர் காரியாலயத்திலே செய்தாகவேண்டும். விவசாயத் திட்டங்கள் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்றால் மண் வளம் தேவை. அடுத்து மக்களது மனவளமும் தேவை. இரண்டும் இருந்தால் போதாது, நீர்வளமும் அவசியமாகிறது. மனவளத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடையே கொஞ்சம் கூடக் கிடையாது. காரணம் நாம் போடுகிற திட்டங்களை எல்லாம் குறை சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அடுத்து நீர்வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் நான் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். அங்கே குடத்தலை ஆறு, ஆரணியாறு என்று இரண்டு ஆறுகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆறுகளின் தண்ணீரைத் தேக்கி அணை கட்டிக் கொடுத்தால் பல ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் பாசன வசதி பெறும். ஆரணியாற்றிலே சமீபத்தில் நான் லட்சுமிபுரம் அணைக்கட்டு கட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து குடத்தலை ஆற்றிலே வல்லூர் அணைக்கட்டு என்று இருக்கிறது. அங்கு சரியான முறையில் நீர் தேங்குவதில்லை. அதைச் சரிப்படுத்திக் கொடுப்பதோடு நாகப்பாளையம் சமீபத்தில் ஒரு அணைக் கட்டுக் கட்டிக் கொடுத்தால் ஐநூறு ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, க்ரவுண்டு வாட்டர் செல் என்பதாக என்னுடைய தொகுதியில் இன்றையதினம் பரிட்சை நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்குள்ள விவசாய மக்கள் “இப்படி பரிட்சிப்பதற்குக் காரணம் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் நோக்கமே தவிர, விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு இல்லை” என மனம் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுத்து விட்டுத்தான் தொழிற்சாலைகளுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கிற ஏற்பாட்டை வகுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படியே சொந்த நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் தாம் விவசாயிகள் என்று கருதக்கூடாது. உழுது பயிரிடுகிறவர்களும் விவசாயிகள் தாம். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு என்று நாம் சலுகை

14th March 1966] [திரு. டி. பி. ஏழுமலை]

கொடுக்கும்போது குத்தகைதாரர்கள், வாரக்காரர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். நிலத்தில் பயிர் செய்கிறவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை கிடைத்தால் தான் அதிக உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து, பத்து வருஷம், ஐந்து வருஷம் என்பதாகப் பலர் புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் பட்டா வழங்கினால் தான் இன்னும் ஊக்கமாகப் பயிரிடுவார்கள். நிலமற்ற அந்த ஏழைகளுக்கு ஏன் அவற்றைப் பட்டா செய்துகொடுக்கக் கூடாது என்பதாகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தக்க சூழல்தாக்கீதாப் போட்டு, பல வருஷங்களாக புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிர் வைத்து வருகிறவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிற விவசாய மானியத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தின் கீழ் பலர் மனவளம், மனவளம், நீர்வளம் என்பது பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாடு விவசாய நாடு. விவசாயம்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு. பற்றாக்குறை வேறு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயத்தைப் பற்றி பேசுவதற்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து நிமிஷம் என்பது போதவே போதாது. இதில் ஒவ்வொரு விஷயமும் பற்றிப் பேசுவது என்றால் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் காணாது. மனவளத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால்—இன்றைக்கு விவசாயிகள் யாரும் விரும்பி அந்தத் தொழில் செய்யவில்லை. காரணம் உழுகிற நிலம் அவனுக்குச் சொந்தமில்லை. தான் பாடுபடுகிற அளவுக்கு பலன் அவனுக்குக் கிட்டவில்லை. புறம்போக்கில் பாடுபட்டாலும் அதுவும் அவனுக்குச் சொந்தமில்லை. இந்த நிலை தான் நாட்டில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எங்கே மனவளம் ஏற்பட முடியும்? இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் பலன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அதனால் எவ்விதப் பலனும் ஏற்படவில்லை என்பதை அரசாங்கமும் சரி, மற்ற அங்கத்தினர்களும் சரி எல்லோரும் அறிவார்கள். அது ஒரு பெரிய ஏமாற்றம். உச்சவரம்புச் சட்டம் சரியான முறையில் அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதையும் சற்றுப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புறம்போக்கு நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றை இப்போது பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒதுக்கிவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்கும் அவை பூரணமாக பயன்படவில்லை. சில இடத்தில் பயன்படலாம். பஞ்சமர்களுக்காக என்று சொல்லி முன்பு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றையதினம் அவை பஞ்சமர் கையில் இருக்கிறதா? பணக்காரர்கள் கையில் இருக்கிறதா? என்று பார்த்தால் யார் கையில் இருக்கிறது என்று தெரியும். அவற்றைப் பணக்காரர்கள் தாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் என் தொகுதி

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [14th March 1966]

யில் கிளியனூர் பிர்க்கா, வானூர் பிர்க்கா, மாக்காணம் பிர்க்கா, போன்ற இடங்களில் இருக்கும் பஞ்சமர் தரிசு நிலங்கள் இன்றைய தினம் பணக்காரர்களிடத்தில் இருக்கிறது. அதைப் பஞ்சமர் களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக இந்த நேரத்தில் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் என் பகுதியில் மாக்காணம் முதல் வானூர் வரை இடையில் கழிவழி பகுதி இருக்கிறது. ஒன்பது, பத்து மைல் அகலத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் விவசாயத்தைச் செய்ய நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்போது ரெவின்யூ போர்டுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கமுள்ள ஒருவர் வந்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அவராவது அந்த இடத்தை வந்து பார்த்து அங்கே விவசாயம் செய்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். இதைப்பற்றி நான் இங்கே பலமுறை சொல்லியாகிவிட்டது. யாரும் வருவதில்லை. பரிட்சித்துப் பார்ப்பதில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக்கூடிய அந்தப் பகுதியை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்தபிறகு அங்கே ஒன்றும் பயிர்செய்ய முடியாது என்கிறார்களே, தென்னை வைப்பது என்றால் கூட முடியாது என்கிறார்களே.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இப்போது வேண்டுமென்றாலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்க்கலாம். அங்கே பயிர் வைக்கிருக்கிறவர்களுடைய பயிர் எவ்வாறு இருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டு—அதன் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். உணவு இலாகா அதிகாரியோ, ரெவின்யூ போர்டுக்கு புதிதாக வந்துள்ள உற்சாகமிக்க அதிகாரியோ வந்து நேரில் பார்த்தால் தெரியும். அதற்கும் உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீர் வளத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற போது இன்றைக்கு அங்கே தண்ணீர் விணுக்க கடலிலே போய்ச் சேருகிறது. கழு வெனியின் மேல்புறத்தில் தண்ணீரைத் தேக்கினால் குறைந்த பட்சம் அயிரக்கணக்கான ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய வசதி ஏற்படும். அதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும். இந்த நாட்டின் தீர்தலையெழுத் தாகவும், மதுகெலம்பாகவும் இருக்கிற விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக்கூட இவ்வளவு குறுகிய நேரத்தைக் கொடுத்ததற்கு நான் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி : கனம் தலைவரவர்களே, இந்த விவசாய மானியக் கோரிக்கையை அதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு என்பதை நாம் எல்லாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். 100-க்கு 75 சதவீதம் விவசாய மக்களைக் கொண்டதாக நம்முடைய நாடு இருக்கிறது. குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக திட்டங்களை உருவாக்கி, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மண்

14th March 1966]

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

வளப் பாதுகாப்பு, நிலத்தை மேநிலைப்படுத்துதல், தாவர விதைகள், ரசாயன உரம், தழை உரம், மற்றும் உள்நூர் ஒரு வகைகள் இவற்றையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் ஒன்று விவசாயத்திலே கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திலே எதிர்பார்த்த அளவு இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று நாம் கொஞ்சம் தயங்குகிறோம். குறிப்பாக, பருவமழை தவறியதன் காரணமாக, தென்மேற்குப் பருவக் காற்றும், வடமேற்குப் பருவக்காற்றும் பொய்த்து விட்டது. பெரிய பாசனத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ள கோவை ஜில்லாவிலே உள்ள பரம்பிக் குளம் ஆளியாறுப் பகுதிகளில் அதிகமான ஏக்கர்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை தடைப்பட்டிருக்கிறது. பயிர் செய்தும் தடைப்பட்டிருக்கிறது, உற்பத்தியும் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக நம்முடைய நாட்டிலே உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாம் போடுகின்ற உதவையொட்டி, பூமியைப் பண்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் நம்முடைய ஆட்கள் சக்தி, அதாவது மேன் பவர் வேண்டும். உற்பத்தி செய்யவேண்டும், உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஆட்கள் தேவை. குறிப்பாக நாம் உணவு உற்பத்தியிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிற நேரத்திலே அதற்குச் சாதகமாக, வாய்ப்பாக இருக்கிற உழைப்பாளர்களுக்கு நாம் கிறீட்க முறையிலே உணவு கொடுக்கவேண்டும். வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குச் சக்தி வேண்டும், அந்தச் சக்தியைப் பெறுவதற்கான வழிகளை நாம் அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். பூமி இருக்கிறது, தண்ணீர் இருக்கிறது, ஒரு இருக்கிறது, இவ்வளவும் இருந்தாலும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆள்கள் தேவை. இப்பொழுது ஏதோ உணவு கொடுக்கிறோம், பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இருந்தாலும் நகரங்களிலும் பட்டணங்களிலும் இருக்கக்கூடிய லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு உணவு ரேஷன் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். விவசாயிகள் எல்லாம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை உணவு சாப்பிட்டு மண்வெட்டி எடுத்து வேலை செய்வது சாத்தியப்படாது, ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். எத்தனையோ சிப்பந்திகளைப் போட்டு சர்க்கார் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி எத்தனை பேர்கள் இந்த நாட்டில் உழைக்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் எடுக்கவேண்டும். இதற்காக சில லட்ச ரூபாய்கள் செலவானாலும் பரவாயில்லை. இந்த நாட்டிலே எத்தனை பேர்கள் விவசாயிகள், அதிலும் நிலத்தை உழைக்கின்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்ற கணக்கை எடுப்பதை அரசாங்கம் தன்னுடைய குறிக்கோளாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டிலே ஏறத்தாழ முக்கால்வாசிப் பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். உண்மையாக நிலத்தில் உழைக்கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று சுமாராகக் கணக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [14th March 1966]

நாம் ஹைப்ரிட் விதைகள், தரமான விதைகள் இவைகளை சயின்ஸ் மூலமாகக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறோம். ஹைப்ரிட் சோளத்தைப் போட்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 40-விருந்து 45 மூட்டைகள் வரை கிடைக்கும் என்பது கணக்கு. நாம் ஒரு ஏக்கருக்கு இடக்கூடிய எரு, 25 வன்டி சானி என்று வைத்துக்கொண்டால், அல்லது அதற்குச் சமமாக கெமிக்கல்ஸ் ஆகிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், பின்னால் அதற்கு வரக்கூடிய யீட்டு அதாவது மகசூல் ரேஷியோ எப்படி இருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். ஹைப்ரிட் சோளத்தை உற்பத்தி செய்தால் கால் நடைகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தீவனம் குறைகிறது. குறிப்பாக, சாதாரணச் சோளம் ஒரு ஏக்கருக்கு 10-விருந்து 15 மூட்டைகள் வருகிறது என்றால், இந்த ஹைப்ரிட் சோளம் ஒரு ஏக்கருக்கு 40 முதல் 45 மூட்டைகள் வருகின்றன. ஆனால் கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய தீவனம் போன்றவை குறைகிறது. ஆதலால், இதே மாதிரி நல்ல பல திட்டங்கள் உருவாக்கும்பொழுது மின்சாரத் தைப் பொறுத்தவரையில், கெனல் புறம்போக்குகளிலும், ஆற்றோரங்களிலும், கிணறுகள் வெட்டுவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, ரெஸ்டிரிக்டிவ்ஸ் இருக்கின்றன. ஆகவே, தண்ணீர் கிடைப்பது தாமதப்படுகிறது. இவையெல்லாம் நன்கு கவனித்து அவ்வப் போது திட்டங்களுக்கு, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துகொடுத்து, மின்சாரத்தையும் உடனடியாகக் கொடுத்து உதவினால் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : கனம் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடி உயர கோன் உயரும் என்பார்கள். குடி உயர வேண்டும், குடி உயர்ந்தால்தான் கோன் உயரும் என்பது பழமொழி. அது என்றென்றைக்கும் இந்த நாடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பழமொழி. அந்தப் பழமொழியை வைத்துத் தான் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம், அதாவது உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச் சட்டத் தினுடைய நோக்கம் எப்படியாயினும் உச்ச வரம்பு என்று சொன்னவுடன், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு, உயர்தர மக்களிலே நிலமில்லாத மக்களுக்கு, விவசாயம் செய்து பிழைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொடுத்து, அவர்கள் எல்லாம் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தினால் நல்ல பலனை அடைவார்கள் என்று எதிர்பார்த்ததுண்டு. ஆனால் அந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு கூட நிலம் இல்லாத ஏழைகள் பிழைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் போய், சீர்திருத்தச் சட்ட விதிகள் மாற்றப்பட்டன. கரும்பு சாகுபடிக்கான நிலங்கள், தேயிலை பயிராகும் நிலங்கள், காஃபி பயிராகும் நிலங்கள், சவுக்கு பயிராகும் நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள், கோயில் நிலங்கள் இன்னும் தேவஸ்தான நிலங்கள், இன்னும் தனிப்பட்டவர்கள் ஏதோ ஒரு சாமியின் பெயரால் தர்மம் என்று எழுதினால் அந்த

14th March 1966] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

நிலங்கள் எல்லாம் போக பாக்கியுள்ள நிலங்களைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில் சட்டம் விதிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தால் இந்த நாடு பயனடையாது என்ற எண்ணம் உருவாயிற்று. அது போகட்டும், அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல் மிச்ச வரம்பு நிலத்தையாவது கொடுத்திருக்கலாம். இது வரைக்கும் மிச்ச வரம்பு நிலத்தினுடைய நிலை என்ன என்பது புரியவில்லை. இதனால் ஏற்பட்ட விளைவு என்னவென்றால் கரும்பைப் பயிரிடுகிறவர்கள் பணக்காரர்களாக ஆகிக்கொண்டே போகிறார்கள், சவுக்கைப் பயிரிடுபவர்களும் அப்படித்தான். மற்ற நிலங்களிலும் பணம் வருகிறது. இருக்கிற நிலத்திலேயாவது விவசாயிகள் மனமுவந்து வேலை செய்கிறார்களா என்பது நாடறிந்த உண்மை. இதைப்பற்றி என்னைப் போன்றவர்கள் மட்டுமல்ல, பெரிய அறிவாளிகளும் பணக்காரர்களும், நல்ல டிக்தியுள்ளவர்கள் கூட விவசாயம் நல்ல முறையில் இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். நிதி ஒதுக்கப்பட்டாலும்கூட, ஒதுக்கப்படுகிற நிதியைச் செலவழிக்கின்ற முறையில், என்ன என்ன குற்றங்கள் இருக்கின்றனோ நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தால் நன்மை இல்லை. இந்தச் சட்டத்தால் வருகிற நிலத்தையாவது விவசாயிகளுக்கு வரையறுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தலையாய கடமையை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே பண்ணையாள் சட்டம், தஞ்சாவூரைப் பொறுத்த வரையில் வாரக் குத்தகைச் சட்டம், இன்னும் மற்ற மாவட்டங் களுக்கும் அமுலுக்கு வரக்கூடியது. இவைகளைப் பொறுத்தும் நிலைமை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பண்ணையாளுக் கும் முதலாளிக்கும் தகராறு ஏற்பட்டபோது எல்லாம் பண்ணை யாளுக்குப் பாதுகாப்பு தருவதற்காக ஏற்படுத்திய சட்டம்தான் இது. இது நல்ல முறையில் இப்பொழுது இல்லை. பண்ணை யாளுக்கும் முதலாளிக்கும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஏற்பட்டு அவர் கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமையான் இருக்கிறது. ஆகவே, பண்ணையாளர்கள் போட்டபடி இதனால் பலனை அடையக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை.

12-
noon

அதே போன்று வாரக் குத்தகைச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட இன்றையதினம் கோர்ட்டில் ஆயிரக்கணக் கான கேஸ்கள் இருக்கின்றன. அதை அமல் படுத்துவதற்கு சட்டத்தின் நிலை சரியாக இல்லை. அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று பல முறை சொல்லியும் திருத்தப்படவில்லை. இதனால் விவசாய முன்னேற்றத்திற்குத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சட்டசபையிலே எடுத்துச் சொல்வதை வைத்தாவது இந்தச் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறதா என்றால் இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. எங்கள் பகுதியில் பெருமாள் ஏரி என்ற ஏரியைச் செப்பனிட்டுக் கொடுத்தால் கடலூர் தாலுகா முழுவதும் பாசன வசதி பெருவதன் மூலம் அந்த இடத்தைப் பொறுத்தவரை உணவுப் பிரச்சினை தீரும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். கேள்வி மூலம் இதைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்னும் எவ்வளவு நாள் இதற்கு ஆகும் என்றே தெரியவில்லை.

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [14th March 1966]

அதற்குள் ஆளே உயிரோடு இருக்க முடியாது போல் இருக்கிறது. இதைப் பற்றிச் சொல்லி அத்தனை நாட்கள் ஆகியும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

என்னுடைய பகுதியில் குளக்காட்டில் இருந்து குள்ளஞ்சாவடி வரை 25 ஏரிகள் தொடர்ச்சியாக இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளை இணைப்பு ஏரிகளாக மாற்றுவதன் மூலம் 4,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். இதையும் அமல் நடத்தவில்லை.

விவசாயிகளுக்கு மின்சார சப்ளை சரிவர கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. மின்சார விதிகளைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி ஒஸ்தான் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்க முடியும். விவசாயி பம்ப் செட்டு வைக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து விட்டு மின்சாரக் கழகத்திடம் சென்று மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்போது விதிகளின்படி உடனடியாகக் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, மின்சாரம் சப்ளை செய்வதற்கான விதிகளைத் தளர்த்தவேண்டும், எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஏரிகளை இணைக்கவேண்டும், பெருமாள் ஏரியை தூர் எடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. என். வடிவேல் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மாலியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது நாட்டிலே மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி உணவு உற்பத்தியிலே நாம் குறிப்பிட்ட அளவு எய்தாவிட்டாலும் ஓரளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும், மைசூர் மாநிலத்திலும் கேரளத்திலும் உணவு நிலைமையைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய சர்க்கார் விவசாயக் குடி மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்து ஓரளவு உணவு உற்பத்தியிலே முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இன்று படித்த அணைவரும் கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயத் துறையிலே ஈடுபடுவதில்லை. படித்தவர்கள் குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளாவது விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டால்தான் அவர்களுக்கு உத்தியோகத் துறையிலே சலுகை கொடுக்க முடியும் என்ற திட்டத்தைத் தீட்டினால் கூட நல்லது. தற்போது கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளால் விஞ்ஞான முறைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. என்னுடைய தர்மபுரி மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். அங்கு எந்தவிதமான அணைகளும் கிடையாது. கிணறுகள் கூட சர்க்காரால் வெட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு வானத்தைப் பார்க்கும் பூமிகளாக இருக்கின்றன. அங்கு வானம் பார்த்துத்தான் உழ வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தைச் செய்ய அங்கு படித்தவர்கள் இல்லை. ஆகவே, படித்தவர்களை விவசாயத் துறையிலே ஈடுபடுத்தி விவசாய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

14th March 1966] [திரு. டி. என். வடிவேல்]

கிராமங்களில் உள்ளவர்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரே பட்டாவில் பத்துப் பதினைந்து பேருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் சப்ளையிஷன் செய்து கொடுத்தால்தான் போதுமான சலுகைகளைப் பெற முடியும். 'கணக்காயன் கை வைத்தால் கடவுளே வந்தாலும் அழிக்க முடியாது' என்ற பழமொழிக்கேற்ப அங்கு கிராமங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இன்று நில வரி, தண்ணீர் வரி வசூலிக்கும்போது கந்தாயம் எவ்வளவு வருகிறது என்றே புரியவில்லை. எந்த முறையில் வசூலிக்கிறார்கள், எவ்வளவு வாங்குகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊருக்குத் தகுந்த மாதிரி வரி வாங்குகிறார்கள். சர்சார்ஜ் போடுகிறார்கள். புதிய வரி வேறு போட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் வசூல் பண்ணும் போது கந்தாயத்திற்கு ஒருவனுக்கு ரூ. 1.75 வருகிறது; இன்னொருவனுக்கு ரூ. 3.75 வருகிறது. ஆகவே, பட்டாவை, அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்று இருந்தாலும் நல்ல முறையில் பிரித்து பட்டா பண்ணவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுத்தாலும் நன்றாக இருக்கும்.

கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். கிணறுகளை மட்டும் வெட்டினால் போதாது; பம்பு செட்டுகளையும் தரவேண்டும்; அதற்கான மின்சாரத்தையும் தரவேண்டும். மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முதலில் இருக்கும் கிராமத்தில் மின்சாரம் இல்லையென்றால் பின்னால் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் வைத்தால் கூட மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் சோளக்கொட்டாய் என்ற கிராமத்தில் 30 பம்பு செட்டுகளுக்கு அக்ரிமெண்ட் செய்ய வேண்டும். பக்கத்துக் கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுப்பதில் தகராறு இருக்கின்றபடியால் இங்கும் மின்சார வசதி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. இந்தக் குறை இல்லாமல் மின்சாரம் வந்திருக்கிற பகுதிகளில் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது இதற்கு வேண்டிய 8-ம் நம்பர் கம்பி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த 8-ம் நம்பர் செம்புக் கம்பியை இந்த மாகாணத்தின் தேவை பூராவாக்குமாக வரவழைக்கவேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்: கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில், விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது தண்ணீர் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் புதிதாகக் குட்டை வெட்டும் திட்டம் (பாண்ட்ஸ் ஸ்கீம்) அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில், குட்டைகளை வெட்ட வேண்டுமென்று மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டு அந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டது. ஆனால், அவ்வாறு அங்கு குட்டைகளை வெட்டுவதில்லை என்று அரசாங்கம் தள்ளிவைத்து

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [14th March 1966]

விட்டதாகத் தெரிகிறது. அப்போது எங்களுடைய மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத் தலைவராக இருந்தவர்தான் இப்போது விவசாய இலாகா இயக்குநராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு அந்தத் திட்டம் அவசியம் என்பதை உணர்ந்துதான் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அவ்வாறு குட்டைகளை வெட்டுவதில்லை என்று முடிவு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதிலிருந்து இந்த 'பாண்ட்ஸ் ஸ்கீம்' சேலம் மாவட்டத்திற்கு இல்லை என்ற நிலைமைதான் தெரிகிறது. விவசாய இயக்குநரோடு அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு அந்தத் திட்டம் எவ்வளவு தூரம் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குச் சாதாரணமாக சிறு உதவிகள் கூட சரிவரச் செய்யப்படுவதில்லை. நம்முடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு இரும்புக் கலப்பைகள் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். கலப்பைகள் ஓரான்டு, இரண்டான்டு கழித்து பயன்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் அவற்றைப் பழுது பார்க்க வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பதில்லை. அதே போன்று மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஸ்ப்ரேயர்கள் கெட்டு விட்டாலும் மறுபடியும் பயன்படுத்தும் வகையில் பழுது பார்க்க சரியான ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பதில்லை. இதனால் தூற்றுக்குத் தொண்ணூறு ஸ்ப்ரேயர்கள் பழுதாகி பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன.

புதிதாக பத்துக் கருவிகள் வாங்குங்கள், இருபது கருவிகள் வாங்குங்கள் என்று திட்டம் போடுகிறார்கள். இப்போது இருக்கிற கருவிகளுக்கே ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இதை பரிசீலனை செய்து இந்த ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

புதுக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். பழைய கிணறுகளை அடி வெட்டு வெட்டுவதற்கு பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, பழைய கிணறுகளுக்கு அடி வெட்டு வெட்டுவதற்கும் ஒரு தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு இவ்வளவு அடி, இவ்வளவு சதுரம், இவ்வளவு ஆழம் வேண்டுமென்று ஒரு கண்டிஷன் போட்டு பணம் கொடுக்கிறார்கள். சிலர் பணத்தை செலவு செய்து 52 அடி வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் பாறை வந்து விடுகிறது. அப்படியிருக்க அவர்களை அந்தப் பணம் பூராவையும் கட்டச் சொல்கிறார்கள். ஐந்து வருடங்கள் ஒன்றுமே செய்யாமல் இருந்தால் திரும்பக் கட்டச் சொல்வது சரி. ஆனால் பூராப் பணத்தையும் செலவு செய்து விட்டு மேலும் பணம் எங்கேயாவது வாங்கி வெட்டினால் கூட பாறையாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பணத்தை பூராவும் கட்டி விடு என்று சொன்னால் அவன் எப்படி கட்டுவான்?

14th March 1966] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

அவன்தான் கிணறு வெட்டுவதற்காக அந்தப் பணத்தைச் செலவிட்டு விட்டானே? ஆகவே, அதை தவணைமுறையிலாவது வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு ட்ராக்டராவது வாங்கிக் கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்கும். இன்று பலபேர்கள் ட்ராக்டருக்காக மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒரு ட்ராக்டராவது கொடுத்தால் அதை அங்குள்ள விவசாயிகள் வாடகைக்கும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். பின்னால் வேண்டுமானால் விவசாயிகள் வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக எலக்ட்ரிக் பம்பு செட்ஸ் வைத்து மூன்று நான்கு மாதங்கள் ஆகியும் சர்வீஸ் கிடைப்பதில்லை. இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊரிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள், எங்கள் பகுதியில் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இவ்வளவு மணியிலிருந்து இவ்வளவு மணி வரையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்தால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். அவர்கள் அப்போது தயாராக இருப்பார்கள். சில மணி நேரம் கொடுத்து விட்டு பின் கொடுக்காமல் இருந்தால் அது விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்தால் அதை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும். அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டுமென்று மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திலிருந்து கூட தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான்காவது திட்டத்திலாவது எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைத்துத் தர ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜெய் ஜவான், ஜெய் கிலான் என்ற லால் பகதூர் சால்திரி அவர்களின் கோஷம் நமக்கு நல்லமுறையில் இன்றைக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இந்தியா-பாகிஸ்தான் போரிலே, இந்தியா-சைனா போரிலே எந்தவிதத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது நமக்குத் தெரியும். இன்று நம் நாட்டிலுள்ள விவசாய உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஜெய் கிலான் என்று சொல்லும்போது நம் விவசாயத் துறையை நல்ல முறையில் 'வார் ஷெட்டிங்கில்' யுத்தத்திற்கு தயார் செய்யும் முறையில் அதை அமைக்க முடியுமா என்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நேற்று முன்தினம் நான் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். 'There is lopsided development in Education'.

என்று வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் தனிப்பட்ட எஜுகேஷனல் ப்ளான் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காகவும், ஒவ்வொரு

[திரு. எஸ். நஞ்சண்ட் ராவ்] [14th March 1966]

யூனியனிலும் விவசாயத்திற்கு என்று ஒரு தனிப் ப்ளான் இருக்க வேண்டும். அப்படி ப்ளான் தயாரித்து ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 'ஸெல்ஃப் ஸபிஷியன்ஸி' அடையக் கூடிய முறையில் நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் தொகுதி பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். வேடசெந்தூர் தொகுதி ஒரு பிற்போக்கான வட்டாரமாகும். இந்த வட்டாரத்தில் ஸெல்ஃப் ஸபிஷியன்சியை (சுயதேவை பூர்த்தி) எப்படிச் கொண்டு வரலாம் என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். அங்கு எந்தவிதமான மேஜர் இரிகேஷன் திட்டமும் கிடையாது. அங்கு கொடவனாறு என்ற ஒரு சின்ன ஆறு இருக்கிறது. அதிலுள்ள சர்ப்ளஸ் வாட்டரை கொண்டு வர எஸ்.எம்.ஜி.பி. ஸ்கீமின் கீழ் ஒரு திட்டம் தயாரித்து அது அன்ரெம்யூனரேட்டிவ் என்று நிறுத்தி விடப்பட்டிருக்கிறது. கொடவனாறுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தைப் போட்டு இருக்கிற தண்ணீரை விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யும்படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெள்ளகுண்டான் ரழுத்திரத் திட்டத் திற்காக இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு ப்ளான் போடப் பட்டது. அதையும் உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 10,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு என்று கலெக்டர் ஒரு ஸ்கீம் தயார் செய்தார்கள். அதை சர்க்காருக்கு அனுப்பினார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதில் எங்கள் பகுதியில் 5,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். குஜிலியம்பாறையில் ஒரு ராக் ப்ளாஸ்டிக் யூனிட் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அங்கு பவர் ட்ரில்ஸ், டிராக்டர்கள் இவை வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆகவே அங்கு ஒரு ப்ளாஸ்டிக் யூனிட் வாங்கி பவர் ட்ரில்ஸ், டிராக்டர்கள் இவை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனிமல் ஹஸ்பண்ட்ரிக்காக ஒரு க்ராஷ் ப்ரோக்ராம் போடுகிறார்கள். அதேமாதிரி ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் ஸ்கீமிற்காகவும் ஒரு க்ராஷ் ப்ரோக்ராம் பழனி, ஓட்டன்சத்திரம், வட மதுரை, வேடசெந்தூர், குஜிலியம்பாறை போன்ற இடங்களில் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேடசெந்தூருக்கு ஒரு பாண்ட்ஸ் ஸ்கீமும் அமைத்துத் தரவேண்டும். அனிமல் ஹஸ்பண்ட்ரி கீ வில்லேஜ் ஸ்கீம் வேடசெந்தூர்-ஜேனன்கோட்டையிலும் குஜிலியம்பாறையிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது நல்லமுறையில் வேலை செய்து வருகிறது. இதை எப்படி மேலும் டெவலப் செய்வது என்பதில் அத்த இலாகா கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அந்த வட்டாரம் முன்னேற வேண்டும் என்றால் அங்கு பெளல்ட்ரி யூனிட்ஸ் ஒன்றிரண்டு அமைக்க வேண்டும். கருங்கல், யானைப்பட்டியில் செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு சொஸைடி ஒன்றை ஆரம்பிக்க இரண்டு ஆண்டுகளாகப் ப்ரப்போசல் இருந்தும் அது சாங்ஷன் ஆகாமல் இருக்கிறது. பண்டல் இல்லை என்று சாங்ஷனாகாமல் இருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே கருங்கல், யானைப்பட்டி, காசிப்பாளையம், குட்டம் போன்ற கிராமங்களில் இந்த சொஸைட்டிகளை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

14th March 1966]

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேட்டுப் பிரேரணையையொட்டி சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்து ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் தொகையை அதிகப்படுத்தி வருகிறோம். இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் இல்லாத வகையில்தான் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்று விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் விவசாயத் தொழிலை விட்டு விட்டு மற்ற தொழில்களுக்குப் போய் விட்டால் அது கௌரவமாக இருக்கும் என்று நினைக்கும் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழில் செய்யவேண்டுமென்றால் காலை ஆறு மணியிலிருந்து மாலை ஆறு மணி வரை கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறதென்றும், அதற்குத் தகுந்த கூலிகிடைக்கவில்லை என்பதினாலும் வேறு தொழில்களுக்கு, ஆலை போன்ற வகைகளில் வேலை தேடிப் போகும் நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. எட்டாவது அல்லது பத்தாவது வரை படித்து விட்டு என்னிடம் வந்து எனக்கு ஏதாவது வேலை வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் கேட்கிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில் அவர்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 15 திட்டங்களைப் போட்டு பணத்தை சேலு செய்து வருகிறோம். அதனால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயனடையாமல் பணம்தான் செலவாகிறது. விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு விவசாயம் பற்றி நல்லமுறையில் தெரியுமா என்றால் சந்தேகமே. கோவையில் நடந்த மகாநாட்டில் கூட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே விவசாயக் கல்லூரிகளில் சேர வரும் மாணவர்களில், விவசாயக் குடும்பங்களில் இருந்து வரும் மாணவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தால் விவசாயத் துறைக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும் என்பதினால் அவர்களுக்கு முதல் இடம் அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனிரவும், விவசாயக் கல்லூரிகள் இன்னும் அதிகமான அளவில் ஏற்படுத்தவேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒன்றிரண்டு கல்லூரிகளையாவது ஏற்படுத்தவேண்டும். அதில் ஒன்றை சேலத்திற்கு கொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் அதன் மூலமாக பல விவசாய வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தண்ணீர் தட்டுப் பாடு அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாமக்கல் உறுப்பினர் திரு. சின்னையன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் சொல்வதை அரசாங்கம் கேட்காவிட்டாலும், அவர்கள் சொல்வதையாவது எடுத்துக்கொண்டு ஏதாவது திட்டங்களை செயல்படுத்தவேண்டும். அதன் மூலமாக ராசிபுரம், நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள மக்கள் வசதி பெற முடியும் என்பதையும் தெரி

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [14th March 1966]

வித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் திருமணிமுத்தாறுத் திட்டம், ஜேடர்பாளையம் வாய்க்கால் திட்டம், இவைகளையும் நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் துறையில் பல திட்டங்களை செய்தும்கூட உணவுப் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம் விவசாயத்தில் அரசாங்கம் நல்ல கவனம் செலுத்தவில்லை என்று தான் கூற வேண்டும். என்னுடைய ஜில்லாவில் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் மக்கள் குடியேறி விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் பத்து ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்களுக்கு இன்னும் அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. ஆண்டுக்கு ஆண்டு தண்டத் தீர்வையை அதிகப்படுத்தி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு அவர்கள் விவசாயம் செய்கின்ற நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுத்தால், அதன் மூலமாக அவர்கள் கிணறுகளை அமைத்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட தரிக் நிலங்களில் குடியேறி விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பட்டா கொடுத்து, அந்த நிலங்களை சீர்திருத்துவதற்கு பண உதவியும் செய்யவேண்டும் என்றும், அவர்களை விவசாயத்தில் ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு அடித்தபடியாக இருப்பது கால்நடைப் பண்ணை, கால்நடைகள் எவ்வளவு தான் அதிகமாக இருந்தாலும் கூட, இதன் தரம் மிக மிக குறைவாக இருக்கிறது. இதன் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கால்நடை ஆசபத்திரி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற கொள்கை வைத்திருக்கின்றோம். ஆனால் இருக்கின்ற சில ஆசபத்திரிகளில் இன்னும் டாக்டர்கள் இல்லை. சில இடங்களில் ஆசபத்திரிகளே இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ராசிபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த ஒரு ஆசபத்திரி கட்டிடம் கட்டுவதற்காக பத்து ஆண்டுகள் முயற்சி செய்து வருகிறோம். இதற்காக பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆசபத்திரி கட்ட வேண்டிய அளவுக்கு நிலத்தை இனாமாக பாரும் கொடுக்காமல் இருப்பதால், ஆசபத்திரி கட்டுவது நின்று விட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே ஒரு மனு கொடுத்திருந்தேன். இன்னும் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இதையும் கவனித்து, இது போன்ற காரியங்களை எல்லாம் செய்து, விவசாயிகளுக்கு ஆக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் விவசாய இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த விவசாயம் முதலிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தை புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இந்தத்துறை மிக இன்றியமையாத துறை,

14th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

மிகவும் அருமையான துறை. இதற்கு எவ்வளவு தேவை என்று கோரிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பெற்று அதை சபை முழுவதும் அங்கீகரிப்பதற்குரிய மிக இன்றியமையாத ஒரு துறை இது என்பதை முதற்கண் புலப்படுத்திக்கொள்கின்றேன். இந்தத்துறை சேம்மையாக பயன்கொடுக்க முதலில் இந்தத் துறைக்கு இன்றியமையாத அளவில் இருக்கின்றவர்களை நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் உழவர்கள். நிலத்தை உடமையாக வைத்திருக்கின்றவர்களோ, வெறும் குத்தகைக்கு உழுது விவசாயம் செய்கின்றவர்களோ, அல்லது பண்ணையாட்களாக இருந்து மொத்த சம்பளம் பெறுகின்ற முறையில் நோடியாக பண்ணையில் விவசாயம் செய்கின்றவர்களோ, அல்லது அறைக்கூலி என்று சொல்லுகின்றோமே—அன்றாடக் கூலி பெற்று விவசாயத் தொழில் செய்கின்றவர்களோ, இவர்கள் எல்லாம் உழவர் என்னும் பெரு வகுப்பிடையே அடங்குவார்கள் என்பது நமக்கு தெரியும். அவர்கள் வளமாக வாழ வேண்டும். நிறைந்த வளமுள்ள வாழ்க்கையாக வாழ முடியாவிட்டாலும், கவலையற்ற வாழ்க்கை வாழவேண்டும். அப்போது தான் இந்தத் துறை கருதியவாறு வேண்டியவாறு வேண்டிய பயனை அளிக்க முடியும் என்பதை நாம் மிக நன்றாக அறிவோம். உழவர் வாழ்வு என்று சொன்னால், அது தான் உலக வாழ்வு என்று கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தான் 'ஏர்ப்பின்னது உலகம்' என்ற முறையை வகுத்திருக்கின்றது தமிழ் மறை, இதை மனத்தில் கொண்டு கணக்கிடுகின்ற பொழுது, நாம் என்னென்ன செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, வேண்டத் தகாதவைகள் எவை என்பதை யெல்லாம் கண்டு அறிந்து, ஆராய்ந்து, தெளிந்து செயல்பட முன் வரவேண்டும். எனவே அவர்களது வாழ்க்கை வளவாழ்க்கையாக அமையும்படியான அளவில், பிரச்சனைக்குட்பட்டாமல் சிரமம், சிக்கல் இவை எல்லாம் ஏற்பட்டாமல் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் மனச்சுடைவு அடையாமல் இருக்கும்படியான அளவில், தூற்றுக்கு தூறு என்ற அளவில் இல்லாவிட்டாலும், இருக்கின்ற சட்டத்திட்டங்களுக்குட்பட்டு வழிமுறைகளை அமைப்பதற்கு ஆளும் கணத்தவர்கள், இந்த சபை எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பணி புரிய வேண்டும்.

முதலில் உழவர்கள் இன்று இருக்கின்ற வரிக்கொடுமையிலிருந்து விடுவிக்கப்படவேண்டும். இன்று இருக்கின்ற வரிகளைச் சொல்லப் போனால், அது அதிகமல்ல, கடுமையல்ல, கொடுமை என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் உச்ச நிலைக்குப்போயிருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த வரி—விவசாய நிலத்திற்கு வரி என்பது கிட்டத்தட்ட இல்லாத அளவில்—ஒரு பெயரளவுக்கு மட்டும் என்ற முறையில்—அதுவும் எதற்கென்றால், தன் உரிமையை தஸ்தாவேஜ்கள் மூலமாக பதிவு செய்து கொள்வதற்காகவும், அதன் மூலம் தன் பட்டா உரிமையை நிலைநிறுத்திக்கொள்வதற்காகவும், அதற்காக ஆகின்ற செலவை சரிக் கட்டுகின்ற அளவில் இந்த வரி இருக்கவேண்டும். நிலவரி என்பது அரசாங்கத்தின் வருமானத்திற்குரிய ஒரு பகுதியாக கணக்கிடக்கூடாது. வரியினுடைய பொருள் என்ன என்பதைப்

[திரு. சா. கணேசன்] [14th March 1966]

பற்றி பண்டை பலக்கியங்களிலும், சிலா சாசனங்களிலும் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் முன் ஆண்டே நன்றாக விவரித்து பேசியிருக்கின்றேன். வரி என்பது காப்பு என்கிற அளவில் தான் அடங்கும், அது ஒரு இன்கம் அல்லது வருமானம் அல்ல. காப்பதற்கு வரி என்பது தான், கிணறுக்கு வரி எடுக்கிறோம், கட்டடத்திற்கு வரி எடுக்கிறோம், கோவிலுக்கு வரி எடுக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் பார்த்தால், இவை சிதைந்து விடாமல், தூர்ந்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்குத்தான் வரி எடுக்கப்படுகிறது. இதை நன்கு மனத்தில் இருத்திக்கொண்டு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களைப் பார்த்தால், அவர்களை காத்துக்கொள்வதற்காக, தங்கள் உரிமையை நிலை நாட்டிக் கொள்வதற்கு ஆகின்ற செலவுக்கு ஆகும் பணம் வரியாக அமைய வேண்டும் என்பதே என்னுடைய ஆலோசனை.

இனி இந்த மாதிரி ஏராளமான நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் செய்து வருகின்ற விவசாயத்தின் மூலமாக கிடைக்கின்ற வருமானத்தின் மீது வரி விதிப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. இது பல்வேறு துறைகளை ஒப்பிட்டு, விருப்பு வெறுப்பற்று, பார்ப்போமானால் நன்கு புலப்படும். ஒருவன் கடை வைத்திருக்கிறான் என்றால், கடை வைத்திருக்கிறான் என்பதற்காக அவனுக்கு வரி கிடையாது. அந்தக் கடையிலே, அல்லது வாணிகத் துறையிலோ ஏற்படுகின்ற வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கப்படுகிறதே தவிர தொழிலை வைத்து நடத்துகின்றான் என்பதற்காக தொழிலின் மீது வரி விதிப்பது இல்லை. கடைக்காரன் எட்டு அடி கடை வைத்திருக்கிறான், அல்லது 200 அடி கடை வைத்திருக்கிறான் என்பதை அடிக்கணக்கில் போட்டு வியாபாரிக்கு வரி விதிப்பதில்லை. இன்னும் உணவு துறை என்பது மிகவும் அடிப்படையான துறை என்றிருந்தும், இந்தத் துறையில், நிலத்தின் பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரிவிதிப்பது என்பது தர்ம நியாயம் அல்ல—சட்டத்தில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறதோ—எனக்குத் தெரியாது—அதில் எனக்கு அக்கறையும் இல்லை—இவ்விதம் நிலத்தின் மீது வரி போடுவது தர்ம நியாயம் அல்ல என்பது என்னுடைய வாதம். அதற்குப் பதிலாக வருமான அடிப்படையில் வரியைப் போட்டுக்கொள்வதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. ஆட்சேபணையும் இல்லை. இன்னும் இருக்கின்ற பல நிபந்தனைகளிலிருந்து விலக்கிவிட்டு, மேலும் உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கான வழியில் இருப்பதை சீர்படுத்த, செம்மைப்படுத்த இருக்கின்ற தரிசு நிலங்கள், பொட்டல் காடுகள் இவற்றை உணவு பயிரிடுவதற்கு எல்லோருக்கும் ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். இது இன்று அல்ல, நேற்று அல்ல, பரம்பரையாக, வரலாற்றுக் காலம் முதல் பார்க்கிறோம். பாண்டிய ராஜ்யம், பல்லவ ராஜ்யம், சோழ ராஜ்யம் இங்கெல்லாம் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி. பின்னாலே வந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலும் இதைச் செய்தார்கள். நிலத்தைத் தயார் செய்து, உழுது, பண்படுத்திப் பயிர் செய்யவேண்டுமானால், எல்லாவற்றையும் நீங்கள் செய்து கொள்ளுங்கள், பெபர் அளவுக்கு ஒரு வரி போடுகிறோம், ஆண்டு ஒன்றுக்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 8 அணு வரி

14th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

என்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி பல நூறு ஏக்கர் நிலத்திற்கு பரமுவில் வரி கொடுத்துக்கொண்டிருந்தேன். பரந்த காடுகளை, நெருப்பிட்டு, கொளுத்தி, மேடுகளைப் பெயர்த்து; நிலங்களில் பயிரிடும்போது ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 8 அணு வரி. பெயர் அளவுக்கு வரி விதித்தார்கள் என்று ஈரலாறுகள் காட்டுகின்றன, ஆட்சி நெறி முறைச் சான்றுகள் காட்டுகின்றன. இதை இப்போது கைக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு இருக்கிற பொட்டல் காடுகளாக இருக்கின்ற நிலங்களில், கட்டாந்தரையாக இருக்கிற நிலங்களில் அவற்றை பண்படுத்தி உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய முன் வருகிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் எல்லாவிதமான ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்து, எந்த விதமான சிக்கல்களும், பிரச்சனைகளும் ஏற்படாமல், சிரமங்கள் ஏற்படாமல் செய்யவேண்டும்.

இனி, பரம்பரையாக புன்செய் பயிர் செய்து வந்த பல்வேறு இடங்களைபெல்லாம், சிறப்பாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே, சுவற்றையெல்லாம் வேலியிட்டு அடைத்து, காடுகள் என்று போட்டு விட்டார்கள். பழைய காலத்தில் புன்செய் நிலங்களை 'புன்செய் காடுகள்' என்று சொல்வது வழக்கம். எந்த அதிகாரி வந்தாரோ தெரியாது. காடு ஃபாரஸ்ட் என்று போட்டு, அவைகளைக் காடுகளாக்கி, வேலி போட்டு, உழுது வந்தவர்களைத் தள்ளி, நெருக்கி, வெளியேற்றி, இன்று அவைகள் காடும் இல்லை, உழுகிற நிலமும் இல்லை என்ற நிலையில் சுமமாக் கிடக்கின்றன. ஆடுகள் வேண்டுமானால் போக முடியாதபடி வேலி அடைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அங்கு ஒரு ஐந்து அடி மரம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. சில இடங்களில் புதிதாக முந்திரி, யூசலிப்டஸ் போன்ற செடிகளை வைத்து கொஞ்சம் அவைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. இந்த மாதிரி விவசாயம் செய்து வந்த இடங்களை, உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்துவந்த இடங்களை அழித்து விட்டு, காடுகள் என்று சொல்லி மரங்களை வைத்து விறகுக்கு ஆகும் என்று சொல்லுவது நியாயமுள்ள, பொருத்தமுள்ள, ஒப்புக்கொள்ளத் தக்க வாதம் ஆகாது.

இனி, பெரும்பாலும் புன்செய் விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் ஹரிஜனங்கள். மற்றவர்கள் மிக மிக ஏழைகள். அவர்கள் ஊரை விட்டு இரண்டு மைல், மூன்று மைல் தள்ளி காடாந்திரப் பிராந்தியத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டு மண்ணெண்ணெய் வாங்கவேண்டுமானால் கூட இரண்டு மூன்று மைல் சென்று காரைக்குடிக்கோ, புதுக்கோட்டைக்கோ போய் வாங்கி வர வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் வாழ்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

இனி இந்த நேரத்திலே உணவுப் பயிர் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் இனி, இந்த நேரத்திலே உணவுப் பயிர் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கே எல்லாவித ஆக்கமும் ஊக்கமும் கிடைக்கும், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் உதவிகளில் உணவுப் பொருள்களைப் பயிர் செய்கிறவர்களுக்கே முதன்மையாகக் கிடைக்கும் என்று வழிவகை செய்யவேண்டும். சில கட்டுப்பாடுகளைக் கொஞ்சம் நீக்கியிருப்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் முழுக்க முழுக்க கட்டுப்

[திரு. சா. கணேசன்] [14th March 1966]

பாடுகளை நீக்கி, எல்லா இடங்களிலும் பணப் பயிரின் மேல் மோகம் கொண்டு அவைகளைப் பயிர் செய்வதில் விவசாயிகள் ஈடுபடக் காரணமாக இருக்கிற தொல்லைகளையெல்லாம் நீக்கி—விவசாயத்திலே எல்லா விவசாயிகளும் பணப் பயிருக்குப் போகக் கூடியவர்கள் அல்ல; உணவுப் பொருள்களைத் தான் பயிரிட விரும்புகிறார்கள்—அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். யார் அது மாதிரி விண்ணப்பித்துக் கொண்டாலும் சரி, அங்கங்கெல்லாம் அவர்கள் செய்ய முழு உரிமையையும் கொடுத்து உணவுப் பயிர் செய்வதிலே வீணாக இடைஞ்சல் செய்து—இப்படி செய்யக் கூடாது, அந்த இடத்தில் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி—அப்படிச் சொல்லுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று அதற்கு வரவில்லை; எல்லாவற்றுக்கும் உரிமை உண்டு; ஆனால் எல்லாவற்றிலும் உரிமை என்று சொல்லுவது உருப்படாது, அதிலும் உணவுத் துறை பாழ் பட்டு விடும்—அப்படி வீணாக இடைஞ்சல் செய்யாமல், முழு சுதந்திரம் கொடுத்து, எந்தப் பயிர் வேண்டுமானாலும் உற்பத்தி செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, உணவுப் பயிர் நிறைய செய்கிற இடங்களில் எத்தனையோ வகையான இடுமங்கள் வருகின்றன. மழை இல்லை, நீர் வரத்து இல்லை, காய்ச்சல், பூச்சி, நோய், இத்தியாதிக் கஷ்டங்கள் வருகின்றன. இந்தக் கவலைகளினால் கூட சிலர் பணப் பயிர்களுக்குப் போகிறார்கள். பணப் பயிர்களை விற்கும்போதே பணம் கிடைக்கிறது, உாம் கிடைக்கிறது, அக்ரிகல்ச்சுரல் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் வந்து நோய்த் தடுப்பு, பூச்சித் தடுப்பு மருந்துகளைத் தெளித்து, அவர்களை முன்னிட்டாவது செய்கிறார்கள் என்ற மோகத்தினால் பணப் பயிருக்குப் போகிறார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் ஏதோ செய்கிறது; இன்னும் செம்மையாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கும் மேலே பஞ்சப்பாடு வந்து விடுமானால் நம் வாழ்க்கை என்ன ஆகும் என்று கவலைப்படாமல் இருக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸுக்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். அதே மாதிரித்தான் அவர்களுடைய கால் நடைகளை இன்ஷூர் செய்ய வேண்டிய வழிவகை—அரசாங்க சட்டம் இருக்கிறது செய்யலாம் என்று சொல்லிவிடுவது போதாது—செய்யவேண்டும். இவைகளைச் செய்வதற்கு ஆட்சி இன்னின்ன அளவிலே இன்னின்ன துறையிலே, இன்னின்ன மாதிரியான உதவிகளைக் கணிசமாக, பிரத்தியட்சமாக, பலன் தரத்தக்க அளவில் செய்கிறது என்று கூட நிலைநாட்டி விடவேண்டும்.

இனி, இந்த பொலிகாளைகளை இப்போது பல விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கிறோம். அதே போல ஆடுகளையும் கொடுக்கிறோம். இது எங்கள் பக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல வித ஆட்டுக் கடைக்கள் காணப்படுகின்றன. சிறப்பாக இராமநாதபுரம் பகுதியில் கறவைக்கடா என்பது ஒரு வகை. இந்த ப்ரீடை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பழங்காலத்திலிருந்து வருகிற கடா, பட்டனம் கறவைக் கடா என்று புது ஆடு வந்திருக்கிறது. அதன் உயரம், அதனுடைய பருமன், அதனுடைய நிறம் எல்லாம் இதைப் போல கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு போகிறது. அது பொலிவை யொட்டித் தருகிற வளத்திற்கும் சரி, அல்லது மாமிச உணவு

14th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

கொள்ளுகிறவர்களுக்கு ஊன் தருகிற அளவிலும் சரி, தரம் உயர்ந்ததாகவும் நல்ல பயன் அளிப்பதாகவும் இருக்கிறது. இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். மற்ற பகுதியிலே சில பேருக்கு பட்டணம் கடா என்பது தெரிந்துமிருக்கலாம், தெரியாமலும் இருக்கலாம். அந்தத் துறையில் நான் ஆராய்ச்சி செய்தவன் அல்லன். ஆனால் எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பட்டணம் கடா நிரம்ப நிரம்ப பயன் தரத் தக்கதாகவும், அந்தப் பகுதியினுடைய சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கு ஏற்றதாகவும் அமைந்திருக்கிற நிலைமையை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தப் பகுதியில் அதைக் கூட மேலும் வளர்க்க சர்க்கார் உதவி செய்யலாம். இராம நாதபுரம் கறவைக்கடா வாங்குகிறவர்களில் பெரும்பாலோர்—எண்ணிக்கையைக் கூட சொல்லலாம். எனக்கு எண்ணிக்கை சரியாகத் தெரியாததால் சொல்ல முடியவில்லை—அது மாதிரி இன உற்பத்திக்காக என்று வளர்க்காமல், உணவுத் தட்டுப்பாட்டை போக்க, வயிற்றுப்பாட்டுக்கு என்ற அளவில் வந்த ஒரு மாதத்தில், இரண்டு மாதத்தில், பிரியானி பண்ணுகிற அளவுக்கு வந்துள்ளதை—(குறுக்கிடு)—அது பிரி ஆணியோ, பிரி இல்லாத ஆணியோ எனக்குத் தெரியாது, அமைச்சருக்குத்தான் தெரியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கறவைக் கடா இரண்டு மாதத்தில் வளர்வது இல்லை. அதற்குப் பல மாதங்கள் ஆகும்.

திரு. சா. கணேசன் : கறவைக் கடாக் குட்டியைச் சொல்லவில்லை. பெரிய ஆடு இருக்கிறதே அதைச் சொல்லுகிறேன். பெரும்பாலோர் இந்த மாதிரி செய்கிறார்கள். எவ்வளவு என்று எண்ணிக்கை கூட சொல்லலாம். நான் அதைப்பற்றி நிச்சயமாக இல்லாத காரணத்தினால், பொறுப்புணர்ச்சியினால் நான் எண்ணிக்கை சொல்லவில்லை. பெரும் பகுதி சாப்பாட்டுக்குப் போகிறதேயன்றி இனப் பெருக்கத்திற்குப் போகவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிலையிலே எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே விவசாயிகளுக்கு இந்த மாதிரி பட்டணம் கடா கொடுப்பதோடு, புங்கனூர் குட்டை பற்றி நான் பல முறையும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது ஆந்திராவிலே கிரா அல்லது கர்ரா என்ற ஒரு வகை இனத்தோடு கலப்பு செய்து பெருக்கப்பட்டு மிகச்சிறிய தோற்றமும் அளவும் உள்ள பசுக்களாக அமைந்து விவசாயியினுடைய எளிய நிலைக்குத் தகுந்தவாறு குறைந்த தினி தின்று, தினிக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நிறைந்த அளவு பால் தரும் வர்க்கமாக இருக்கிறது. புங்கனூர் குட்டை கிட்டத் தட்ட அற்று விட்டு, அந்தப் பகுதி ஜமீன்தாரிடம் 6 அல்லது 10 மாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனாலும், அதன் மூலமாக பல சேர்ப்புகளைக் கொண்டு, ஆஸ்திரேலியா போன்ற வெளி நாடுகளிலிருந்து கறுப்பு நிறம், சிறிய குட்டை மாடுகள் இவைகளை வரவழைத்து, அதோடு இதைக் கலவை செய்து, அதன் மூலம் நல்ல மாடுகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மூலையில் நமது பகுதியிலும் நல்ல ரக மாடுகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும், இப்பொழுது தர்பார்கார், சிந்தி சிவப்பாக இருக்

[திரு. சா. கணேசன்]

[14th March 1966]

கிறது. சிந்தி, ஓங்கோல், காங்கேயம் முதலியவற்றையெல்லாம் வைத்து நாம் மாடுகளைப் பெருக்கிவருகிறோம். நல்ல உழவுக்கு, நல்ல ஊட்டத்திற்கு, பாலுக்கோ என்று கருதாமல், மற்ற பணிக்கு என்று கருதுகிறபொழுது காங்கேயம் தலையாக நிற்கிறது. பாலுக்கு என்று பார்க்கிறபொழுது, ஓங்கோல் வகையறு, தர்பார் கார் வகையறு, சிந்தி வகையறு இவையெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. இம்மாதிரியான மாடுகளை வாங்கி விவசாயிகளுக்குக்கொடுத்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு துணைத் தொழில் அல்லது உப தொழில் ஏற்படுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். எந்த விவசாயியும் சுமார் நான்கு மாதங்களுக்கு மேலே விவசாயத் துறையிலே முழுக்க ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரம் இல்லை. அந்த நாள்கு மாதங்களும் ஒவ்வொரு நாளும் முழு நேரத்தையும் அவன் விவசாயத்திற்கே பயன்படுத்துகிறான் என்பதும் இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் வளம் பெற, அவர்கள் வாழ்க்கை சிறக்கவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு பணி இருக்கிற காலத்திலேயே இடை நேரத்தில் ஒரு உபரித் தொழிலை அவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும். விவசாயப் பணி இல்லாத காலத்தில் முழு நேரப்பணியில் விவசாயி தன்னைத் தானே ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கான துணைத் தொழில்கள் அல்லது உப தொழில்கள் ஆகியவற்றை அவர்களுக்கு வழங்க, அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

இனி, உரம் கிடைப்பதற்கு எவ்வித சிரமமும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். உரம் கிடைப்பதற்கு அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிற பொழுது காட்பேரீஸ் சாக்கலட் போன்ற ஏதேனோ பொருள்களுக்கு அன்னியச் செலாவணி செலவழிக்கப்படுகிறது. அதுவும்கூட ஒரு வகையிலே உணவாக இருக்கலாமே தவிர, அடிப்படை உணவாக அது அமைய முடியாது. அதற்கெல்லாம் அன்னியச் செலாவணி செலவழிக்கப் படும்பொழுது இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். உரத்திற்குப் போக எஞ்சி இருந்தால், மிஞ்சி இருக்கும்பொழுது தான், காட்பேரீஸ் சாக்கலட் அல்லது அது போன்ற பொருள் எதை வேண்டுமானாலும் வரவழைக்க அன்னியச் செலாவணியை செலவழிக்கவேண்டும்.

அதே மாதிரி பம்பு செட்டுகள் முதலியவைகளை வைத்துக் கொண்டு, ஆற்றுப் பாய்ச்சல் வசதி இல்லாத பகுதிகளில், ஆற்றுப் பாசனம் இல்லாமல் ஊற்றுப் பாசனம் மூலம் நீர் பாய்ச்சி விவசாயம் பண்ணக்கூடிய பகுதிகளில், மின்சாரத்தை குறைந்த அளவு கட்டணத்தில் தேவைக்குத்தக்க அளவு கொடுக்க, ஆட்சி யாளர் அவர்களுக்கு தனிச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய வளம் உள்ள பகுதியிலே, தஞ்சாவூர் போன்ற நல்ல விளைச்சல் உள்ள பகுதியிலே விவசாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே அங்கே பிற தொழில்களைக் கொண்டு செலுத்தி, புகுத்துவது முறை அல்ல. ஏதோ எங்கும் சமத்துவம் என்று சொல்லுவது எல்லா இடங்களுக்கும் பொருந்தாது. காரைக்

14th March 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

குடியில் உருளைக்கிழங்கையோ அல்லது ரப்பர் பிளான்ட்ஸையோ நாம் வைத்து வளர்த்துவிட முடியாது. அவைகளுக்கு வேண்டிய ஈதோஷ்ணஸ்திதி, மண் வளம் இவையெல்லாம் வேறுபட்டுள்ளன என்பது நமக்குத் தெரியும். அதைப்போலத் தான் நல்ல வளமான உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பகுதிகளிலே ஏதோ பருத்தி போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்யும்படியான காரியங்களைச் செய்துவிட்டால், அதன் மூலம் நன்செய் நிலங்களில் பருத்தி வேளாண்மை நடக்க ஆரம்பித்து விடும். விவசாயத் தொழிலாளர்களும், தொழில் கூடத் தொழிலாளர்களுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு, அவர்களுக்கு இருக்கிற வசதி தங்களுக்கும் வேண்டும்—கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை—என்று கேட்கலாம். இது மாதிரி போட்டாபோட்டி ஏற்படுத்தினால் விவசாயத் துறை கிட்டத் தட்ட நசிப்பதற்கு வழி செய்வதாக ஆகும். ஆகவே, இதையும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ப்ரொபஸர் வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். கோவாப்பேரேஷன் முறையில் எப்படி விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு கஷ்டம் வந்திருக்கிறது, நட்டம் வந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பற்றி பிளானிங் கமிஷனில் விவசாயத் துறைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிற ஸ்ரீமான் ராவ் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையை மனத்திலே கொண்டு, பிரத்தியட்ச நிலைமையை மனத்திலே கொண்டு கோவாப்பேரேஷன் மூலம் விவசாயத் துறை வளர்ச்சிப் பெறாமல் இருக்கிறது என்பதையும் நன்றாகச் சிந்தித்து—எனக்குக் கோவாப்பேரேஷன் பேரில் கோபமோ, தாபமோ கிடையாது, எதிலும் தனியாக, ஒரு காதல் கிடையாது—இருக்கிற நிலைமையை சிந்தித்துப் பார்த்து, எது எது நன்மை என்பதைக் கணித்து நன்மையான காரியங்களை செம்மையாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் முயல்வேண்டும் என்பதை நான் புலப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

இனி, இறுதியிலே ஒன்றை மட்டும் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். அரசாங்க வாணிகத் துறைகளையெல்லாம் தணிக்கை செய்யவேண்டும் செம்மையாக. ஏதோ ஆட்சி நெறி முறை தணிக்கை முறையாக அமையாமல், வாணிகத் தணிக்கை முறையாக அது அமையவேண்டும். அதாவது 'கமர்ஷியல் ஆப்ட் சிஸ்டம்' என்ற முறையில், அந்த நெறியிலே தணிக்கை செய்தால் தான் நலமாக இருக்கும். சட்டப்படி சரியாக இருக்கலாம், சாங்ஷன் சரியாக இருக்கலாம், அதற்குரிய வெளசர்கள் சரியாக இருக்கலாம். அது மட்டும் போதாது. இது தேவை தானா, இந்த அளவுக்குத் தேவை தானா என்று கண்டு பிடிக்கிற முறை இந்தத் துறையிலே இல்லை, அந்தத் துறையிலே இருக்கிறது. வாணிகம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறபொழுது, அதிலே ஆட்சித் துறைக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அந்த நெறி முறையிலே அதைத் தணிக்கை செய்யாமல் வேறு முறையிலே தணிக்கை செய்வது அதாவது வாணிகத் தணிக்கை முறையில் தணிக்கை செய்வது, நோக்கம் கெடாமல் இருக்கும். இதை யெல்லாம் கவனித்து சரியான அறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பிப்பதற்கு தக்க புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒரு சிறிய குழு அமைத்து, இதன் மீது

[திரு. சா. கணேசன்] [14th March 1966]

தங்கள் கருத்துக்களை ஆட்சிக்கு அந்தக் குழு அறிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அந்தக் கருத்துக்களை நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு முற்படவேண்டும்.

இறுதியாக, மாதவரம் பால் பண்ணையைப்பற்றிய நிலை நமக்குத் தெரியும். எவ்வளவு மாடுகள், எவ்வளவு ஆட்கள், எவ்வளவு இடங்கள், அதிலே விழுதல் எவ்வளவு, பிற நாடுகளிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்ததன் மூலம் ஏற்பட்ட பலன் எவ்வளவு இவ்வளவையும் பெற்றும், அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற லாப நட்டம் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியும், 1961-62-ல் ரூ. 16,16,000 நட்டம் 1962-63-ல் ரூ. 24,10,000 நட்டம், 1963-64-ல் ரூ. 40,06,000 நட்டம். ஆகவே, இந்த மூன்று ஆண்டில் மட்டும் ரூ. 78,32,000 நட்டம். இன்னும் 1964-65, 1965-66 ஆண்டுக்கான நட்டத்தைக் கணக்கிட்டால், குறைந்தபட்சம் கடைசி வருஷத்தினுடைய நட்டத் தொகை ரூ. 80 லட்சத்திற்கு குறையாது, இப்படிப் பார்த்தால் இதுவரையில் சுமார் ரூ. 1½ கோடி மாதவரம் பால் பண்ணையில் ஏற்பட்டிருக்கிற நட்டம். இன்னும் முழுவதும் அடக்கி, விற்று, வாங்கிப் பார்த்தால், நிகர லாப நட்டம் பார்த்தால் வேறு ஆகும். இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இதிலே புண்ணியமா, புருஷார்த்தமா? இவ்வளவு நட்டம், இவ்வளவு பொருளைக் கொடுத்து, வாங்கி, பாலும் கிடைக்காமல், பாலும் தராமல் என்ற நிலையில் ரூ. 1½ கோடி நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாடு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 விலை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், 15,000 மாடுகள் வாங்கியிருக்கலாம். இந்த நட்டத் தொகைக்கு மட்டும் அப்படி 15,000 மாடுகள் வாங்கி ஊரிலே இருக்கிற பால் வியாபாரிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் இனாமாகக் கொடுத்தால், வீடு பூராவும், வீட்டுக்கு வீடு படி ஒன்று என்று வாக்கடிய அளவில் வந்திருக்கும், இவ்வளவு நட்டம் வந்திருக்காது. இதையெல்லாம் கணிக்கவேண்டும். கணித்து, இம்மாதிரி வீண்விரயம் பண்ணாமல் படாபொபத்திற்காக, காட்சிக்காக, திட்டம் எவ்வளவு பெரியதாக வளர்த்திருக்கிறது என்பதை காட்டுவதற்காக அல்லாமல், திட்டம் பெரியது என்பதைக் காட்டுவதைவிட, திட்டம் எவ்வளவு பலன் கொடுக்கிறது என்பதைக் காட்டவேண்டும். நான் யார் மீதும் குற்றம் சுமத்தவேண்டும், குறை கூறவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இத்தகைய தீய பலன்களை விலக்கி, நல்ல பலன்களை துலக்கி, அதன் மூலம் நாட்டிற்கு, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட வளம் பெருக, அரசு, ஆளும் கணத்தவர் இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று வேண்டி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. சி. மணி : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வேளாண்மை மான்யக் கோரிக்கை, விலங்கின வளர்ப்பு மான்யக் கோரிக்கை, வேளாண்மைக்கான மூலதனச் செலவு மான்யக் கோரிக்கை ஆகியவைகளின் மீது எங்கள் தரப்பிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த ஆண்டு 16-வது எண்ணுள்ள கோரிக்கை

14th March 1966] [திரு. கோ. சி. மணி]

யான வேளாண்மை மான்யக் கோரிக்கைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை ரூ. 10,65,19,500. மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை ரூ. 39,93,100. சென்ற ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மான்யத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 8,72,39,700. மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கியத் தொகை ரூ. 18,15,100. சென்ற முறை இந்த மன்றத்திலே வெட்டுப் பிரேரேபணையை பிரேரேபித்து பேசுகிற நேரத்தில் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை மிகக் குறைவு, இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற நிலைமைக்கு அந்தத் துறைக்கு அதிகத் தொகை இருந்தால் ஒழிய, எதிர் பார்த்த பலன் கிட்டாது என்பதை நான் வலியுறுத்தினேன். இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ ரூ. 21,78,000 அதிகத் தொகையை இந்தத் துறைக்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். அது பாராட்டத் தக்க ஒன்று என்று குறிப்பிட்டாலும், இந்த ஆண்டில் இயற்கையின் கோளாறு காரணத்தினால், இந்தத் தொகை உள்ளபடியே போதாது என்கிற என் வருத்தத்தையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அடிப்படை மானியக் கோரிக்கை மிக முக்கியமானது, புனிதமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய அடிப்படை விவசாயம். இந்தத் துறையிலே மூன்று தரப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் நிலச் சுவாஸ்தார்கள்; மற்றொருவர், குத்தகை, வாரடா என்று விவசாயம் செய்யும் குடியானவர்கள்; மூன்றாமவர், விவசாயத் தினக் கூலி வேலை செய்பவர்கள். இப்படி மூன்று பிரிவினர்கள் கூட்டு முயற்சியால் அன்றி இந்தத் திட்டத்தில் வெற்றி நிச்சயமாகப் பெற முடியாது, என்பதை இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மூன்று இனத்தவர்களும் ஒன்று பட்டு இணைந்து பணிபுரிய நாம் இயற்றியிருக்கின்ற சட்டங்கள் உதவியாக இருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள்; ஒன்பது வகையான விவசாயச் சட்டங்கள், விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், வார நிர்ணயச் சட்டம், இன்னும் இம்மாதிரியான சட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்றும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களாக, 15 வருஷகாலமாகத் திட்டங்களைப் போட்டு, இரண்டு கோடிக்கு என்று ஆரம்பித்து இன்றைக்கு 10 கோடி அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம்; 38 லட்சம் டன்னி லிருந்து 58 லட்சம் டன் உணவுப் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம், இன்னும் 61 லட்சம் டன்கை உயரும் இலக்கை எதிர் பார்க்கிறோம், என்று சொல்வார்கள். இந்த நேரத்திலே, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில், தமிழகத்தில் விவசாயிகளுடைய சராசரி எண்ணிக்கை மற்ற தேசங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எப்படியிருக்கிறது என்று கவனிக்கவேண்டும். குறிப்பாக இந்தியாவிலும், மற்றைய நாடுகளிலும் எவ்வளவு பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு பட்டியலை தயாரித்தால், அது எப்படியிருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1951-ம் வருஷக்கணக்குப்படி இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில், 72 சதவிகித மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள், அதே நேரத்தில் ஐப்பானில், 44 சதவிகித மக்கள்; இத்தாலியில் 44 சதவிகித மக்கள்; கனடாவில் 20 சதவிகிதம்; பிரான்சில் 25 சத

[திரு. கோ. சி. மணி]

[14th March 1966]

விகிதமும் ; அமெரிக்க நாட்டில் 15 சதவிகித மக்களும், பிரிட்டனில் 5 சதவிகித மக்களும் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிற மக்கள் 72 சதவிகிதமாக இருந்து, உற்பத்தியாக்கும் உணவுப்பண்டங்களை அவர்களும் பூரணமாக உண்ண முடியாமலும், பாக்கியிருக்கின்ற 28 சதவிகித மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமலும் இருக்கின்ற அவல நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, அமெரிக்காவிலே, 15 சதவிகித மக்கள்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டு மக்கள் 15 சதவிகிதம் விவசாயிகளும் உண்டு. பாக்கியிருக்கிற 85 சதவிகித மக்களுக்கும் போட்டு, இந்தியாவிற்கும் தருகிறேன் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். நாமும் நிறைய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், அமெரிக்க நாட்டில் சென்று கையேந்தி நிற்கும் நிலையில்தானே இருக்கிறோம் ! இது வெட்கமாக இல்லையா ?

உரம் வழங்கி, விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கிறோம் என்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலை எப்படி யிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இயற்கை உரத்தைவிட ரசாயன உரம் சிறந்தது என்று பிரசாரம் செய்கிறோம். அதை வெளி நாடுகளில் எந்த சதவிகிதம் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இந்திய நாட்டில் 1960-ம் ஆண்டு இறுதி வரை, 260 ஏக்கருக்கு ஒரு டன் உபயோகிக்கிறோம். அமெரிக்காவில், 90 ஏக்கருக்கு ஒரு டன்; பிரிட்டனில் 64 ஏக்கருக்கு ஒரு டன் செயற்கை உரம் உபயோகிக்கிறார்கள். இதாலியில் 22 ஏக்கருக்கே ஒரு டன் செயற்கை உரம் உபயோகிக்கிறார்கள். ஜப்பானில் 18½ ஏக்கருக்கு ஒரு டன் செயற்கை உரத்தை அந்த அந்த நாடுகளில் உபயோகிப்பது போல நாமும் உபயோகிக்க வேண்டும், உபயோகிக்க முடியும். ஆனால், அந்த அளவில் உரத்தை நாம் தயார்செய்து கொடுத்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உரம் பற்றிய தகவல்களைப் பார்த்தால், புள்ளிவிவரங்கள் பெருமையாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. இதற்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். இந்த இலாகாவின் காலதாமதம் இன்றி, தேடிச் கண்டுபிடித்து, எந்தப் பக்கத்தை புரட்டினாலும், லட்சக் கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருப்பதற்காக இந்த அமைச்சரை இதற்காகப் பாராட்ட வேண்டும், என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். உண்மை எட்டிலே ஏழுதிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே போய்ப் பார்த்தால், நாட்டிலே நடக்கின்றவற்றைப் பார்த்தால், எட்டிலே புள்ளிவிவரங்கள் இருப்பதற்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். இதிலே, தஞ்சை மாவட்டம் போலவே, மற்ற மாவட்டங்களும் உரம் பற்றாக்குறை, உரம் பற்றாக்குறை என்று ஒவ்வொரு மாவட்டமும், தாக்கீது விட்டுக் கொண்டிருப்பது கலெக்டர்களிடம் குவிந்த வண்ணம் இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரப்படி, 1961-62-ம் ஆண்டில் உர வகைகள் பயன்படுத்துவது பற்றிய விவரத்தில், திட்டத்தின் இலக்கு 2,89,250 டன் என்றும், அதிலே உறுதி செய்யப்பட்டது 2,75,680 டன் என்றும் விநியோ

14th March 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

கித்தது 1,88,694 டன் என்றும் தெரிகிறது. அதே வருஷம் மொத்தம் பயன்படுத்தப்பட்ட உரம், 1,65,823 டன், என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

30-12-1965 தேதியில் மாவட்ட வாரியாக எடுத்த கணக்குப் பிரகாரம், அம்மோனியம் சல்பேட் 38 ஆயிரம் டன் இருப்பு. இது மாவட்ட வாரியாக இருந்த மொத்த இருப்பு. இது 30-12-1965 தேதி வரைக்கும் இருந்து இருக்கிறது. அதே டிசம்பர் மாதம் ஒரு இல்லை, ஒரு இல்லை என்கிற ஓலம் எழுந்து, பத்திரிகையில் வந்தது மற்ற அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் புள்ளிவிவரம் என்ன காட்டுகிறது? 31-12-1965 தேதியில் 38 ஆயிரம் டன் அம்மோனியம் சல்பேட் கையிருப்பு இருந்ததாகக் காட்டுகிறது. இப்படி ஏட்டிலே காட்டிவிட்டு, நிலைமை மோசமாக இருப்பதைப் பார்க்க கிறோம். எங்கே சென்று பார்த்தாலும், இந்த நிலைதான், இந்தக் காட்சிதான்.

நிலப் பரப்பை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் நாம் இரண்டா வதாக இருக்கிறோம். சாகுபடிக்கு லாயக்கான நஞ்சை, புஞ்சை நிலப்பரப்பை எடுத்துப் பார்த்தால், அவ்வளவு ஒன்றும் குறைந்த பாடும் இல்லை. மன நிறைவு கொள்ளும் அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். மொத்தப் பரப்பளவில், நம் நாட்டைப் பொருத்த வரையில், 62-லே வெளியிட்ட கணக்குப் படி, 1,62,43,502 ஏக்கர். இதிலே 20 சதவிகிதம்கூட நிலம் இல்லாத பகுதியைக் கொண்ட ஜப்பான் நாடு, கடலைத் தூர்க்கிறேன். கடலில் தெப்பம்போட்டு அதில் நிலம் அமைக்கிறேன் என்கிறார்கள். நாம் இருக்கின்ற நிலத்தை பூராவும் உபயோகிக்கும் அளவிற்கு வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை. அந்த அளவுக்குச் சட்டங்கள் உண்டா என்றால், இல்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், வார நிர்ணயச் சட்டம் இந்தச் சட்டங்களெல்லாம் எப்படி நடைமுறையில் இருக்கின்றன? போட்ட திட்டங்களும், நிறைவேறிய சட்டங்களும்—அவற்றின் நோக்கம் சரியானதாக இருக்கலாம்—ஆனால் அந்த அளவில் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா? நிறைவேற்றும் மார்க்கம் சரியானதாக இருக்கிறதா? என்பதை மனந்திறந்து பேசுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். போட்ட திட்டங்கள், சட்டங்கள் அத்தனையும், நோக்கத்தின்படி நிறைவேற்றும் நடவடிக்கை மார்க்கங்கள் சரியாக இருக்கின்றனவா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முன்னமேயே ஒருமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். உழுகிறவனுக்கு, நிலம் இல்லாதவனுக்கு உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி நிலம் உபரியில் கிடைக்கும் என்று பெருமையாகப் பேசப்பட்டது. இதே மார்ச் மாதம், இதே மன்றத்திலே நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தால் எவ்வளவு நிலம் கிடைத்தது? வயிற்று வலிக்காரனுக்கு மருந்து கொடுப்பதற்கு பதிலாக சோடா உப்பைத் தந்திருக்கிறீர்கள். வயிற்று வலிக்கு மருந்து கொடுக்கவில்லை. இதை நான் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக அமெரிக்க நிபுணர் குழு சொல்லியிருக்கிறது. 'உச்சவரம்புச் சட்டம் காகிதத்தில் இருக்கிறது, ஆனால் நடைமுறையில் இல்லை' என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்குப் பதில்

அனரிக்கும் வகையில். நம்முடைய சர்க்காரிலே, ரெவின்யூ இலாகா ஒரு அறிக்கை தந்தது. ‘அப்படி இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலே மட்டும் 26,000 ஏக்கர் உபரி நிலம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம், அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது’ என்று. இதைப் பற்றிப் பத்திரிகைச் செய்திகளும் வந்திருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 26,000 ஏக்கரா நிலம் உச்சவரம்புச் சட்டப் படி உபரியாக மிச்சம் கிடைக்கும் என்று சர்க்கார் இலாகா கூறியிருக்கிறது. நிலை என்ன? இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் தான் நம்முடைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள், “இதுவரை உபரியாகக் கிடைத்திருக்கும் நிலம் தமிழ்நாடு பூராவும், ஐயாயிரம் சொர்ச்சம் ஏக்கர்” என்று முடித்திருக்கிறார். தஞ்சை மாவட்டத்திலே மட்டும் கிடைக்கக்கூடிய நிலம் 26,000 ஏக்கர் தஞ்சை புஞ்சை நிலம் எங்கே போயிற்று? தமிழ்நாடு பூராவிலும் ஐயாயிரம் ஏக்கர் தான் என்றால், அந்தச் சட்டம் எந்த அளவு வளைந்து கொடுத்திருக்கிறது? குறிப்பாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைச் சின்னபின்னமடித்துவிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் உருக் குலைந்துவிட்டது. கேட்டால் சொல்வார்கள், “அவரவர்களாகப் பிரித்துக் கொண்டார்கள்” என்று. பிரித்துக் கொண்டார்கள் என்றால், எப்பொழுது பிரித்துக் கொண்டார்கள்? எதனால் பிரித்துக் கொண்டார்கள்? எப்படிப் பிரித்துக் கொண்டார்கள்?

ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்தது. அமைச்சர்களும் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மிக முக்கியமான செய்தி.

“உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்காகவே ஒரே ஒரு நிலச்சுவான்தார் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு ஸ்டம்ப் ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்கியிருக்கிறார். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு மிராகதார் 92,000 ரூபாய்க்கு ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்கியிருக்கிறார். இப்படி ஸ்டாம்பு பேப்பர் அதிகத் தொகைக்கு வாங்கி வந்த காரணத்தால், ஸ்டாம்பு பேப்பருக்கு பஞ்சம் வந்துவிட்டது. கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கப்படுவதும் அரசாங்கத் திற்குத் தெரியும்.”

இப்படிப்பட்ட தகவல் வெளியிடப்பட்டது. எதற்காக? இந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்காக 'பினாமி' நிகார்க்கு செய்து வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. சட்டங்கள் இப்படிப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

நான் முன்னமேயே குறிப்பிட்டபடி, மூன்று பேர்களுக்கு எந்த விதத் தொடர்பும் இல்லாத நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. குத்தகைதாரர்களுக்கும் மிராசுதாருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையா இல்லையா என்பதை அருள் கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உழவுத் தொழிலில் தினக் கூலி செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இருப்பதைப்பற்றி இன்றைக்குக் கூட விவாதிக்கப்பட்டது. சாதாரண எண்ணிக்கை உடையவர்கள் அல்ல. இந்தத் தமிழ்நாடு பூராவிலும் தினக்

14th March 1966] [திரு. கோ. சி. மணி]

கூலியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 92,86,207 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 1964-ஆம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்தில் நம்முடைய ரெஸிண்டூ அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரப்படி 92 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தினக் கூலித் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் அந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கும் தொடர்பு உள்ள அளவுக்கு சட்டங்கள் உண்டா என்றால், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது கூடச் சொன்னார்கள், 'சட்டம் இருக்கிறது' என்று. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். "தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமும், வார நிர்ணயச் சட்டமும், கையேர் வாரம்தார் மாட்டுவாரம்தார் சட்டமும் எந்த எந்தப் பகுதியில் அமலில் இருக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதியைத் தவிர, மற்ற பகுதிகளில் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் இருக்கிறது" என்று குறிப்பிட்டார். இந்தப் பகுதிகள் என்ன ஆயின? "அந்தச் சட்டங்களை அங்கே அமல்படுத்துவதற்கு என்ன?" என்று கேட்கப்பட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, "அந்தச் சட்டத்தில் கண்டுள்ள கூலியை விட விவசாயிகள் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள்; மிராசுதார்கள் அதிகம் தருகிறார்கள். ஆகவே, அதை நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரக் கூடாது" என்று சொன்னார்கள். இது வேடிக்கையாக இல்லையா? ஒரு சட்டத்தில் கண்டுள்ளதை விட நிலச்சுவான்தார் கூலி கூடக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், இந்தச் சட்டம் தேவை தானா? திருத்தினால் ரொஸாவாதி நாகத்திற்குப் போய்விடுவோமா? திருத்தவே கூடாதா? திருத்தக் கூடாது என்பதற்கான காரணத்தையாவது வெளியிட்டார்களா இந்த மன்றத்தில்? திருத்துகிறோம் என்று உறுதியாவது தந்தார்களா? நிச்சயமாக இல்லை. எதற்காக? தேர்தல் நெருங்கிவிட்டதே, அந்த நேரத்திலாவது செய்வோம் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தால், அதைப்பற்றியும் கவலை இல்லை. பாராட்டுகிறேன். இப்போதே சொல்லவேண்டாம். இனிமேல் எப்போதாவது, இந்த வருஷத்திற்குள்ளாவது, தயவு செய்து சொல்லுங்கள்.

உர உற்பத்தியிலே ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு டன்னுக்கு 25 ரூபாய் கமிஷன் தஞ்சையில் இருக்கிற டி.ஸி.எம்.எப். என்கிற ஒரு நிறுவனத்திற்குத் தரப்படுகிறது. எதற்காகத் தரப்பட வேண்டும்? ஒரு டன் உரத்திற்கு 25 ரூபாய் அங்கே இருக்கிற ஒரு ஸ்தாபனத்திற்குக் கமிஷன் தரப்படுகிறது என்றால், அதைக் குறைத்து நேரடியாக விவசாயிகளுக்குத் தந்தால் என்ன? அதே டி.சி.எம்.எப். மூலமாக அம்மோனியம் சல்பேட் மூட்டைகளில், மேலே கால் மூட்டை, கீழே கால் மூட்டை அம்மோனியம் சல்பேட் வைத்துவிட்டு, நடுவிலே அரைமூட்டை மணல் கலந்து விவசாயிக்குத் தரப்படுகிற வரலாற்றை தஞ்சை மாவட்டத்திலே பார்த்திருக்கிறோம். இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. கலெக்டருடைய பி. ஏ. அவர்கள் அதை நேரடியாகக் கண்டுபிடித்து மூட்டைகளை எடுத்து லீல் வைத்தார். அசன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலை திட்டமிட்டும் செயல்படுகிற

[திரு. கோ. சி. மணி] [14th March 1966]

நாட்டில் நடக்கலாமா? இப்படி இருப்பதற்கு யார் குற்றவாளி என்று பார்த்ததில், வந்து இறங்கிய இடத்தில் உள்ளவர்கள் செப்திருக்கிறார்கள் என்று ஒரு தரப்பினர் கூறுகிறார்கள்.

இன்னும் ஒரு பெரிய விநோதம். அந்த விநோதத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமா? “மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லை, எனவே, விவசாயத்திற்கு நீர் தர முடியாது” என்று சொல்லலாமா? இது திட்டம் போட்டுச் செயல்படும் நாடு இல்லையா? 15 ஆண்டுகளாகத் திட்டம் போட்டு நடத்துகிறோமே, இங்கே இப்படிச் செய்யலாமா? எப்பொழுது இயற்கை ஒத்துழைக்கிறதோ, அப்பொழுது சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு, தேவைப் பட்டபோது கொடுக்கிற அளவுக்கு திட்டத்திலே வகைக் காணக் கூடாதா? வெள்ளைக்காரன் கட்டிய மேட்டூர் அணையைத் தான் இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா? மேலும் அணைகள் கட்டித் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு, தேவைப்படுகிற போது கொடுப்பது என்பது கூடாதா? கிடைத்தபோது வாங்கி, தேவைப்படுகிறபோது கொடுக்கும் நிலையை உருவாக்கி வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? மழை பெய்துவிட்டால் தண்ணீர் வந்துவிடும் என்றும் வெள்ளம்வரும் காவேரிக் கரையில் குடியிருக்கிறவர்களையெல்லாம் அப்புறப்படுத்தச் சொல்லி கலெக்டர் எச்சரிக்கை விடுகிறார். மழை பெய்யவில்லையென்றால், மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லை, தண்ணீர் வராது, எவ்வளவு குறைத்து நூற்று விடமுடியுமோ, அந்த அளவுக்கு விடுங்கள் என்று அறிக்கை வருகிறது. இதுதான் திட்டம் போடும் நாடு செயல்படும் முறை? இந்த நிலைகளைக் களையாதவரை இந்த நாட்டிலே எந்தத் திட்டம் போட்டாலும், எத்தனை கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டுச் செலவழித்தாலும், இந்தக் காலகட்டத்தில் திட்டத்தினால் நிச்சயமாக பலனைக்கான முடியாது.

ஒன்றே ஒன்று சொல்லி முடிக்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களில் அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப் பயணங்களும் குறுக்கிடுகின்றன. அமைச்சர்களின் சுற்றுப் பயணங்கள் காரணமாக, இந்தத் திட்டங்களின் பெரும் பகுதி காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. மூன்று மாதங்களில் நடக்கவேண்டிய வேலை ஆறு மாதங்களில் தான் நடக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி தான் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை நிலைமை. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அம்மாதிரிதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடும். எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடத்தில் நாம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இந்த மூன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் இங்கிருக்கும் அமைச்சர்கள் ஆளுக்கு இரண்டு நான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்தால், அவர்களுக்குப் பின்னால் பத்து, பதினைந்து அதிகாரிகள் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உரம்பற்றிக் கலெக்டரைக் கேட்க வேண்டுமென்று போனால், அவர் முதல் அமைச்சர் பின்னால் போயிருக்கிறார் என்று தகவல் கிடைக்கிறது. இன்னொரு சமயம், கலெக்டர், போலீஸ் அமைச்சர் பின்னால் போயிருக்கிறார் என்ற தகவல் கிடைக்கிறது. ஏன் இப்படி இடையிடையே அதிகாரிகளின் நேரத்

14th March 1966] [திரு. கோ. சி. மணி]

தை எடுத்துக் கொண்டால், நிர்வாகம் செயல்பட முடியுமா? அது தான் திட்டத்திற்கு முதல் தோல்வி என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான இந்த விவாதத்தில் அதிகமான கனம் அங்கத்தினர்கள் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். அது, இந்த மானியங்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கடைசியாகப் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. மணி அவர்கள் உருக்கமாக பேசினார்கள்; ரொம்ப ஆவேசத்தோடு பேசினார்கள். ஆனால், அவர்கள் பேசும்போது, “38 ஆயிரம்” என்பதற்குப் பதிலாக “38 லட்சம்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலில் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள், “பட்டினிச் சாவு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். எந்தக் கணக்குகளைப் பார்த்து அவர் அவ்வாறு சொன்னார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முன்பெல்லாம் கிராமப் புறங்களில் காய்ச்சல் வந்தது, காய்ச்சலினால் அதிகம் பேர் இறந்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். பிரசவத்தினாலும் அதிகம் பேர்கள் இறந்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், இப்பொழுதெல்லாம் காய்ச்சலினாலும், பிரசவத்தினாலும் அத்தனை பேர்கள் இறக்கிறார்களா என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், இல்லை. அதே மாதிரி, பட்டினிச் சாவு முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னது முழுப் பூசனிக் காயைச் சோற்றில் மறைக்கிற மாதிரி, உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (திரு. மு. கருணாநிதி: சோறு எங்கே கிடைக்கிறது?) மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் “சோறு எங்கே கிடைக்கிறது?” என்று கேட்கிறார். சென்னையில் எங்கு பார்த்தாலும் பல ‘உட்கண்ட்ஸ்’ ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. எங்கும் தாராளமாகச் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். இட்லி சாப்பிடுகிறார்கள். சோறு சாப்பிடுகிறார்கள். சாப்பிட்டுக்கொண்டே “எங்கே சோறு கிடைக்கிறது?” என்று கேட்கிறார்கள். சாப்பிட்டுக் கொண்டே “சோறு கிடைக்கவில்லை” என்று . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: பூசனிக் காயை மறைக்கும் அளவுக்குச் சோறு கிடைக்கவில்லை என்று தான் குறிப்பிட்டேன். (சிரிப்பு)

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : காசு நிறையக் கொடுத்தால் சோறு நிறையக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அப்படி திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கனம் அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களே, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

தினால் தூற்றுக்கு தூறு எல்லா இடங்களிலும் பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இல்லாவிட்டாலும், பல இடங்களில் பலர் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாக வரச்ச சாகுபடித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 60:40 வாரத்தினால் பல விவசாயிகள் இன்றையதினம் நன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். எங்காவது சில குறைபாடுகள் காணப்பட்டால் எப்படிச் சட்டத்தைத் திருத்தலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை கூறுவது நல்லதாக இருக்குமே தவிர, சட்டத்தினால் பயனே இல்லை என்று சொல்வது கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் நிலத்தில் இருந்து உழுபவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று நாம் செய்திருக்கிறோம். எங்காவது வெளியேற்றப்பட்டால், உடனே அவர்கள் மனுச்செய்து கொண்டால் அதை விசாரித்து நியாயம் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நாம் சட்டம் செய்திருப்பதனாலே கோர்ட்டிலே தான் நீதியைப் பெற வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போகமாட்டோம் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. விவசாயிகள் தான் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுயலவேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய தர்மலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது கோதாரி சாக்கரை ஆலையில் நெ. 419 கரும்பு வாங்க மறுக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். மத்திய சர்க்காரும் எல்லாக் கரும்பையும் ஆராய்ந்து 10.4 சதவிகிதம் சர்க்கரை கொடுக்கக்கூடிய எல்லா வற்றுக்கும் ஒரே அளவு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இது அந்த ரகத்தில் வரும். இருந்தும் ஏன் மறுக்கிறார்கள் என்பதை அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரணை செய்யும்படியாக நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கனம் அங்கத்தினர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் பேசும் போது மணக்கால் வெளியேற்றத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே அந்தத் தகராறு இருந்து வருவதை அரசாங்கம் அறியும். என்னிடத்தில் கூடச் சொன்னார்கள். கவனிப்பதாகச் சொன்னேன். அதுபற்றி கவனம் செலுத்தப்படும். அதற்காக சட்ட மே மோசம் என்பதாக எல்லா இடங்களிலும் அப்படி நடப்பது போலக் கனம் அங்கத்தினர் பேசக்கூடாது. அநேக இடங்களில் உறு நில்லி மிக அந்நியோன்யமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசாங்கமே தெளித்து விட்டு, அதற்காகும் செலவை வரியோடு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். இது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை. காரணம் பூச்சி மருந்து தெளிக்க நிறைய ஆட்கள் தேவைப்படுகிறது. ஒரு சம்சாரி என்றால் தம் வீட்டில் உள்ள அத்தனைபேர்களையும் கொண்டு, செலவு இல்லாமல் தெளித்துக்கொள்கிறான். பருவ மழை சரியாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. கடலை போன்ற பயிர்களுக்கு ஏரோப்ளேன் மூலம் நாம் தெளிக்கிறோம் என்றாலும்

14th March 1966]

[திரு. பூ. கக்கன்]

எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கமே செய்வது என்பது இப்போதுள்ள நிதி நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் கிராம சகாயக் திட்டமே வேண்டாம் என்றார்கள். இப்படிச் சொல்வது சரியில்லை. அவர்களால் நன்மைகளும் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தில் விதைப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த விதைப் பண்ணையில் இருந்து முதல் ஈடு விதை கொடுக்கிறோம். அப்புறம் விவசாயிகளிடம் இருந்து விதையை கிராம சேவக் மூலமாகச் சேகரம் செய்கிறோம். அதை வேறு பல இடங்களுக்கும் சப்ளை செய்ய வசதி ஏற்படுகிறது. அந்த கிராம சகாயக்குகனைக்கூட பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ஆலோசனையின் பேரில் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். சிலர் நல்லமுறையில் நடக்கவில்லை என்பதற்காக திட்டமே சரியில்லை என்பது சரியல்ல. உண்மையைச் சொல்லப் போனால் அவர்கள் தலையிடாமல் இருந்தால், இது நல்ல முறையில் செயல்படும். அதிகாரிகளே நல்லவர்களாகப் பார்த்து நியமிப்பார்கள். ஆனால், ஜனநாயக முறைப்படி இதை நாம் ஏற்படுத்தி இருப்பதால், நல்ல ஆட்கள் வரும்படி அவர்கள் சிபார்சு செய்வதோடு, அவர்கள் நல்ல முறையில் பணி செய்யவும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நான் கிராம சகாயக் திட்டமே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இன்றையதினம் அவர்கள் சேகரிக்கிற விதைகள் நல்லமுறையில் திரும்ப விநியோகம் செய்வதற்கு வழிவகைகள் இல்லை என்று தான் குறிப்பிட்டேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அவை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்குப் போய் அங்கிருந்து தான் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

அடுத்து கனம் உறுப்பினர் திரு. துரைசாமி அவர்கள் பேசும் போது சிறு, சிறு பாசனத்திட்டங்களின் கீழ் பாசன ஆதாரத்தைப் பெருக்கவேண்டும், அணைகள் கட்டி உதவவேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய வட்டாரத்தில் தான் விவசாய இலாகா மூலமாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் பல வேலைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் சொன்ன ஏரிகளைப் பற்றியும் எழுதி அனுப்பினால் அரசாங்கம் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து உதவிபுரிய முன்வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களை அடைமானமாக வைத்துக் கடன் வாங்க வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தரிசு நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் நிரந்தர சாகுபடிக்கு உரிமை கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் கடன் வழங்கத் தடை எழுப்பி இருக்கலாம். என்றாலும் இதுபற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஹரிஜன க்ஷேமநல இலாகாவிலும் கடன் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் ரீவர் பம்பிங் ஸ்கீமைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவரது மாவட்டத்தில் தான் அந்தத் திட்டம் நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மின்சார வசதி அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலத்தில் தான் மின்சார போர்டார் நல்ல பல சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்ட இறுதிக்குள்ளாகவே எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்பது நம் திட்டம். துரதிருஷ்ட வசமாக இயற்கைக் கோளாறிலே நமக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. செங்கல்பட்டு, வடாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மின்சாரத்தினால் தான் இன்றைக்கு அதிகமாக உற்பத்திசெய்து வருகிறோம். விவசாயத்திற்குத்தான் முதல் இடம் மின்சார சப்ளையைப் பொறுத்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்றும் மின்சார போர்டுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். பண்ணைச் சாகுபடி செய்யும்பொழுது, டெனன்ட்ஸ், பங்குதாரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை, அரசாங்கம் அவர்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய முன் வந்திருக்கிறது, இனியும் முன்வரும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பூச்சி மருந்துகள், ஸ்ப்ரேயர்ஸ், ட்ஸ்டர்ஸ் எல்லாம் சில சமயங்களிலே அதிகமாகக் கொடுக்கமுடியாத நிலை இருக்கிறது. இவைகளை ரிப்பேர் செய்வதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ், ட்ஸ்டர்ஸ் எல்லாம் அதிகமாகக் கொடுத்து, பூச்சி மருந்துகளும் வழங்கி அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வருகிறோம். மேலும், எவ்வளவு தூரம் நமக்கு இந்த விவசாயத்தை அழிக்கின்ற, கெடுக்கின்ற பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கு முடியுமோ, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள இந்த அரசாங்கம் முன்வரும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே சொன்னேன். இந்த ஏ.டி.டி. 27 நமக்கு தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். குறுவைச் சாகுபடி நல்லமுறையில் நடைபெறுகிறது. தனிப்பட்ட அன்பர்கள் தங்களுடைய பண்ணையிலே இதைப் போடுவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள். இதரப் பொதுமக்களும் இதை வாங்கி உபயோகிப்பதற்கு முன்வந்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் ஈடுபடவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு—கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரியும்—அங்கே அதிதீவிரச் சாகுபடி இருப்பதினாலே, அதிகமாக உரம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். உரம் நிர்ணயித்ததிலே நாம் வேண்டிய அளவு வாங்கிக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அதற்காக இவ்வளவு டார்ஜெட் போட்டார்கள், இவ்வளவுதான் அச்சீவ்மெண்டா, என்று கேட்டால் இவ்வளவு என்று எண்ணக்கூடாதா? அப்படி என்னுடைய கூடத்தப்பா? அதற்காக டார்ஜெட் போடவே கூடாது என்று கூறுவது சரியல்ல.

14th March 1966]

திரு. கோ. சி. மணி : புள்ளிவிவரத்தில் போடப்பட்டிருப்பது திட்டமிடப்பட்டது எவ்வளவு, கிடைத்தது எவ்வளவு, ஆக்சவலாக எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது என்பதுதான். திட்டத்தில் போட்டதைவிட செலவுசெய்தது குறைவாக இருக்கிறது. ஏன் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எவ்வளவு கொடுக்கமுடியுமோ, கொடுத்து இருக்கிறோம். அதற்காக டார்ஜெட் இவ்வளவு போட்டு இருக்கிறதே, ஏன் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்வது நல்ல தல்ல. ஏதாவது ஒரு லட்சியத்தை என்னும்பொழுது, ஒரு நிலத்தை உழுதால் இவ்வளவு கிடைக்கும் என்று எண்ணுவது தப்பா? திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள், பங்குதாரர்களுக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முன்னமேயே சொன்னேன், அவர்களுக்கும் உதவிசெய்துவருகிறோம் என்று. திரு. கரிய மாணிக்க அம்பலம் அவர்கள், ரோடு வசதி செய்வதுபற்றிச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக மெயின் ரோடிலிருந்து கிராமங்களுக்கு அல்லது வயல்களிலிருந்து தானியங்களைக் கொண்டுவருவதற்குத் தகுந்தவாறு ரோடுகள் அரசாங்கம் அமைத்து வருகிறது. விவசாயச் சங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை அரசாங்கத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க மாட்டார்கள். அங்கங்கே இருக்கின்ற மக்கள்தான் விவசாயச் சங்கத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கலாம். பம்புசெட்டுகளைப் பெருக்க தீவிர முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாம் இப்பொழுது பம்புசெட்டுகளை அதிகமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் நம்முடைய மாநிலத்தில் ட்ராக்டரே கிடையாது. இப்பொழுது நாம் அதிகமாகவே ட்ராக்டர்களைக் கொடுத்துவருகிறோம். உரம் போதிய அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கால்நடைகள் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற கழிவுப் பொருள்களை எல்லாம் கொண்டுவந்து சேர்த்து கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பது நல்லது. ரசாயன உரத்தைப் பெற்றுப் போட்டால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரம் போட்டால்தான் வாய்ப்பு இருக்கும். யூரியாதான் போடவேண்டுமென்பதல்ல, மற்ற உரங்களைப்போட்டாலும் நஷ்டம் வராது. ஆகவே, அம்மோரியம் சல்பேட்டாக இருந்தாலும், யூரியாவாக இருந்தாலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் பேசும் பொழுது புதிய கிணறுக்குத் திட்டம் போட்டிருப்பதில், ஒரு கிணறு இருந்தால் மற்றொரு கிணறுக்குக் கடன்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். புதிய கிணறுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் கட்டளை அல்ல. ஏற்கனவே ஒரு கிணறு இருந்தாலும், அங்கே மற்றொரு புதிய கிணறு கேட்டாலும் அதற்கும் உதவியளிப்பார்கள் என்பதை

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆழப்படுத்துவதற்குக் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆழப்படுத்துவதற்குக் கொடுத்தால் ஏற்கனவே இருந்த கிணற்றை ஏதோ சரி செய்துவிட்டு ஆழப்படுத்தியதாகச் சொல்லி விடுவார்கள் என்பதற்காகத்தான் கொடுப்பதில்லை. ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள்கூட ஆழப்படுத்த முடியவில்லை என்று நினைக்காமல், அதற்குப் பதிலாக வேறொரு புதிய கிணற்றை வெட்டிக் கொள்ளலாம். கோவையிலே விதைப் பரிசோதனை நிலையம் இருக்கிறது. அதுபோல் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் இருப்பது நல்லதுதான். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா இடங்களிலும் விதைப் பரிசோதனை செய்வது நல்லதுதான். எந்த எந்த இடங்களில் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும், மேலும் விதைகளைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையெல்லாம் பார்த்து பிரயத்தனம் செய்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, திரு. திருப்பதி அவர்கள் பேசும்பொழுது பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காகக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், கொடுக்கப்படுவதில்லையென்று. பழைய கிணறுகளை யெல்லாம் ஆழப்படுத்துவதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற தக்காணி முதலிய கடன்களையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீமின்படி அந்த ஏரியாக்களில் இருக்கிற கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு மட்டும் வசதி இருக்கிறது என்ற தகவலை நான் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லை நல்ல விலைக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று திரு. நல்லசாமி கேட்டார்கள். அதற்காகத்தான் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயப் பெருமக்கள் அவர்கள் தானியங்களைக் கொண்டுவந்து விற்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அங்கு கொண்டு வருவது இல்லை, வியாபாரப் பெருமக்களிடம் . . .

திரு. ம. கமலநாதன் : ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீமில் லோன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீமில் இந்த வகைக்கு லோன் கொடுப்பதில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீமில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக லோன் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் திட்டங்களைச் சரிவரக் கவனிப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். நல்ல முறையில்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கவனிக்கின்றன. எல்லா வேலைகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆற்றவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடன் மக்கள் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேலை செய்யாவிட்டால் நாம் இவ்வளவு வெற்றியைக் கண்டிருக்கமாட்டோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே நல்ல முறையில் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

14th March 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

ஸ்ரீமான் கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது கோழிப் பண்ணை வைப்பதற்காகக் கடன் கொடுக்கும்போது இருக்கக்கூடிய கண்டிஷன்களை இலகுவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். சில இடங்களில் கோழிப் பண்ணை வைப்பதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் வரை கூட கடன் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் அந்தப் பணத்தைக் கோழிப் பண்ணை வைக்காமல் இதரச் செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கண்டிஷன்களைப் போட்டிருக்கிறோம். கட்டடம் கட்ட, எக்ஸிப்மெண்ட் வாங்க, கோழிகள் வாங்க இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு தேவை என்று பார்த்து அலாட் செய்கிறோம். அந்த முறையில் அவர்கள் செலவு செய்யவேண்டும். ஆகவே, இப்போது இருக்கும் முறை நல்ல முறை. இந்த முறைதான் கையாளப்படும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீமான் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கால்நடைகள் நோயுற்றால் மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். மருந்துகள் கிடைப்பதற்கு எவ்வளவு தூரம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த இடங்களில் உள்ள கால்நடை அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் மருந்துகளுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள்.

ஸ்ரீமான் கமலநாதன் அவர்கள், அவர்களுடைய பருதியில் உள்ள கால்நடை ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியை சாங்ஷன் பண்ணும் காலத்திலே அவர்கள் திட்டத்தின் பிரகாரம் செய்யவில்லை. அதுதான் அங்குள்ள ஒரு குறைபாடு. கால்நடை இலாகா சொன்ன நிபந்தனையை நிறைவேற்றியிருந்தால். . . .

திரு. ம. கமலநாதன் : இந்தத் திட்டத்தின்படி தீர்மானித்து பஞ்சாயத்து காண்டிரிப்பூஷன், பப்ளிக் காண்டிரிப்பூஷன் எல்லாம் வாங்கி முடிவாகிவிட்ட பிறகு இன்னும் என்ன செய்யவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : There is no sanctioned post of Veterinary Assistant Surgeon in this dispensary. அந்த மாதிரி டிஸ்பென்சரி கிடையாது. பர்மிஷன் வாங்கி வைப்பதுதான் முறை. அது இல்லாமல் செயல்படுகிறது என்றால் அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. சர்க்கார் சொல்கிற நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டால் மேலும் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : How much time will the Hon. Minister take to finish his speech?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, I will take another fifteen minutes.

திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. கமலநாதன் அவர்கள் இன்னொரு பிரச்சனையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். 1971-72-ல் நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி 18 அலுவலர்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[14th March 1966]

உணவு கொடுப்பதற்குத் திட்டமிட்டு அப்போது உணவுத் தேவையின் அளவு 61.41 லட்சம் டன் என்று திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாகப் புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. ஆனால், இப்போதே 67.8 லட்சம் மெட்ரிக் டன் கிடைக்குமென்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் இப்போதே 18 அவுன்ஸ் உணவு தானியங்கள் வழங்கப் படுவது ஏன் அமலில் வரக்கூடாது என்று கேட்ட அந்தக் கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தப் புள்ளி விவரத்திலே அரிசி, புஞ்சைத் தானியங்கள், பருப்பு வகைகள் எல்லாம் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால்தான் 18 அவுன்ஸ் அரிசி என்று கொடுக்க முடியவில்லை. இந்தக் கணக்கு எல்லாம் சேர்ந்த கணக்கு என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கொடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்படும் 18 அவுன்ஸ் என்பது அரிசி மட்டுமா அல்லது மற்றத் தானியங்களும் சேர்ந்ததா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதே 61 லட்சம் டன் உற்பத்தி என்று போடப்பட்டிருக்கிறதே.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்தப் புள்ளி விவரத்திலே எல்லாத் தானியங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 18 அவுன்ஸ் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்வது அரிசி மட்டுந்தான்.

மதிப்பிற்குரிய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும் போது ஆடு வளர்ப்பைப் பொறுத்து பட்டணம் கடா கொடுத்து உதவி செய்வது நல்லது என்று சொன்னார்கள். இப்போது பரவக் கடாக்களைக் கொடுத்து கிராமக் கடாக்களை மாற்றிக் கொள்கிறோம். அப்படி மாற்ற முன்வரும்போது மாற்றி பட்டணம் கடாக்களாக வளர்க்க வாய்ப்பு ஏற்படும். பரவக் கடாக்களைப் பொறுத்தவரை நம்முடைய தமிழகத்தில் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று பாடுபட்டுவருகிறார்கள். அதிலே இன விருத்தி அதிகமாகிறது. அதோடு மாமிசமும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கசாப்புக்காகவா என்று கேட்கிறார்கள். கசாப்புக்காக மட்டும்ல்ல, மணிச்சத்து, தழைச் சத்து கிடைக்கவும் வழி இருக்கிறது. இது போன்ற திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து ஆட்டு வளர்ப்பை அபிவிருத்தி செய்து வருகிறோம்.

திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்கள், 'கூட்டுறவுக் கடன் விவசாய வளர்ச்சிக்குச் சரியாகத் துணை புரியவில்லை' என்று சொன்னதாகக் கூறினார்கள். கூட்டுறவுத் திட்டமே வேண்டாம், விவசாயத்தில் கூட்டுறவுப் பண்ணையே வேண்டாமென்று அவர்கள் கூறியிருக்கமாட்டார்கள்.

திரு. சா. கணேசன் : 'கூறியிருக்கமாட்டார்கள்' என்பது ஊகம். கூறியிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகை, மற்றும் குறிப்புக் களில் இருந்து எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

14th March 1966]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்பிற்குரிய ராஸ் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லியிருந்தாலும்கூட அது அவர்களுடைய தனிப்பட்ட சொந்த அபிப்பிராயமாக இருக்கலாமே தவிர, பிளானிங் கமிஷன் அபிப்பிராயமாக இருக்காது. கூட்டுறவு மூலமாக விவசாயம் செய்வதில் பலன் இருக்கிறது. இந்த முறை நன்றாக நடந்து வருவதை இங்கு மட்டுமல்ல, பாரத நாடு முழுமையும் பார்த்து வருகிறோம்.

மதிப்பிற்குரிய மணி அவர்கள் பேசும்போது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் பல அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, இந்த அரசாங்கம், இது பரியந்தம் பல சட்டங்கள் செய்திருப்பதையும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த எவ்வளவு தூரம் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்கிறோம். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் விவசாய மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்ற முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. நூற்றுக்கு நூறு நன்மை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாம் செய்த சட்டத்தின் படி, ஐந்து பேர்களுக்கு இவ்வளவு ஏக்கர் என்று நாங்கள் பகிர்ந்து கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடாது என்று நாம் சொல்ல முடியாது. நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அதிகாரிகள் கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள், கணக்கெடுத்து வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீமான் ராஜாங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, பெருமான் ஏரியைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பெருமான் ஏரியைச் செப்பனிட வேண்டுமென்ற நோக்கம் அரசாங்கத்துக்கு இருக்கிறது. அதை 'மிசில்டிங் அண்டு ரெக்லாமேஷன்' திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே புதுப் புது புராஜக்ட்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். பெரிய ஏரிகளில் மண் தூவி கரையெடுத்து அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. காலப்போக்கில் அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்ய முன்வரும். திரு. வடிவேலு அவர்கள் கூட்டுப் பட்டாலிற்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கூட்டுப் பட்டாலிற்கும் கடன் கொடுத்தது வருகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பட்டாவாக இருந்தாலும், கூட்டுப்பட்டாவாக இருந்தாலும், டென்ட்ஸ்-ஆக இருந்தாலும் கடன் கொடுக்க விதிகள் இருக்கின்றன. ஒருசில சடன்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க விதியிருக்கிறது. அதன்மூலம் அவர்கள் சில கடன்களைப் பெற்று வருகிறார்கள். திரு. பெரியண்ணன் அவர்கள் பாண்ட் ஸிஸ்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் பாண்ட் ஸிஸ்டத்திற்கு, அது நடக்க உதவி செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இன்னொன்று சொன்னார்கள், கிணறு வெட்டித் தண்ணீர் வரவிட்டாலும் கடனை மொத்தமாகக் கொடுக்கச் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள்.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th March 1966]

கள். சலுகை கொடுத்துப் பல தவணைகளில் வாங்கியதைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். திரு. நஞ்சுண்ட ராவ் அவர்களும் அவர்கள் பகுதியில் பாண்ட் ஸ்டீம் வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள்.

மூன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ட்ராக்டர்கள் கொடுக்க யோசித்திருக்கிறோம். நிறைய ட்ராக்டர்கள் கிடைத்தால் எல்லா வற்றிற்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். பஞ்சாயத்துக்களில் நிதி நிலைமை நல்லமுறையில் இருந்தால் ட்ராக்டர்கள் வாங்க வாய்ப்பிருக்கும்.

திரு. பெரியண்ணன் அவர்களும் திரு. செங்கோட்டுவேலு அவர்களும் சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கோவையில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிறது. மதுரையிலும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பித்து நடைபெற்று வருகிறது. அதன் மூலம் நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, நல்ல பட்டதாரிகளைக் கொண்டுவர அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் போன்றவை கொடுத்து ஊக்குவித்து அவர்கள் நன்கு படித்து வர ஏற்பாடு கசியப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா ஊர்களிலும் விவசாயக் கல்லூரி வைத்துவிடமுடியாது.

மதிப்பிற்குரிய சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லும் போது சிலவிடங்களைப் பாரஸ்ட்களாக அடக்கி விட்டார்கள், கால்நடை மேயக்கூடிய மேய்ச்சல் தரை இல்லை என்று சொன்னார்கள். பாரஸ்ட்ஸ் நமக்குப் பெரிய செல்வங்களாக விளங்குகின்றன. மரம் வைத்தால் வளருமா என்று தெரிந்து கொண்டுதான் அவற்றை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இல்லை என்றால் நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். காட்டு இலாகா வேண்டுமென்றே கிராம மக்களைக் கஷ்டப்படுத்தவேண்டுமென்று நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டதாகச் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : வேண்டுமென்றே அந்த இலாகா ஜனங்களைக் கஷ்டப்படுத்தவேண்டுமென்று அப்படிச் செய்கிறது என்று நான் சொல்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் கற்பித்துச் சொல்வது நியாமல்ல. அப்படிச் செய்வதால் ஏற்படுகிற கஷ்டங்களைச் சொன்னேன். வேண்டுமென்று ஜனங்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்காகச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மைக்கு மாறுபட்டது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்கிறது என்று சொன்னால் அரசாங்கம் கஷ்டப்படுத்துவதாகத்தான் அதிலிருந்து மக்கள் நினைப்பார்கள். அவர் எண்ணத்தை அறிந்து தான் சொல்கிறேன். ஒரு குழு அமைத்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விதைகள் பற்றிச் சொல்லவும், நிலத்தின் தன்மைபற்றியும், மண்ணின் தரத்தைப் பற்றிச் சொல்லவும் அட்வைசரி கமிட்டிஸ் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஆலோசனைகள் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள், அனுபவசாலிகள்

14th March 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

ஒரு சிலர் அங்கிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டுத்தான் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக ஒரு குழு அமைத்து அதற்காகச் செலவு செய்து நஷ்டப்படவேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணைபற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் நஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இல்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை. அது எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது? நகரத்தில் வாழும் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்குப் பால் கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் அத்திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மாடுகள் வளர்ப்பவர்கள் எல்லாம் அங்கேயே தங்கி அவற்றைப் பாதுகாத்துப் பால் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இடையில் மாடுகளுக்கு நோய் வந்ததால் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கும் கடன் கொடுத்து மில்க் சொஸைட்டிஸ் வைத்து நகர மக்களுக்குப் பால் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மதுரை மாநகரிலிருந்து கூட மதராஸுக்கு பால் கொண்டு வரவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறோம். ஈரோட்டிலிருந்து கூட பால் வருகிறது. மில்க் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிஸ் ஏற்படுத்தி பால் கெட்டுப்போகாது கொண்டுவரச் செய்து நகர மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று பாடுபட்டு வருகிறோம். பலவிடங்களில் மில்க் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிஸ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இண்டன்ஸிவ் எரியாஸ் மதுரை, கோவை, சென்னை. மதுரையில் ஒரு மில்க் யூனிட் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கோவையில் நல்லமுறையில் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். இங்கு மில்க் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிஸ் ஏற்படுத்தி பால் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. யானைக்கும் அடி சறுக்கும் என்பார்கள் மனிதனுக்குத் திடீரென்று காலரா, ஹார்ட் ஃபெயில்யூர் வருவதில்லையா? திடீரென்று மாடுகள் செத்துவிடுகின்றன. நல்லமுறையில் திட்டத்தைப் பாராட்டி எவ்வளவு நஷ்டமானாலும் பரவாயில்லை, கவலைப்பட வேண்டாம் என்று சொன்னால் உற்சாகம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அதைக் க்ளோஸ் செய்யலாம் என்ற முறையில் நஷ்டம் வந்துவிட்டது, நஷ்டம் வந்து விட்டது என்று சொல்லி நன்றாக பால் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை.

திரு. சா. கணேசன்: 1962-63-ல் சிந்திப் போன பாலால் வந்த நஷ்டம், ஸ்பில்லேஜினால் வந்தது. 7½ லட்சம் ரூபாய் பால் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. கெடாமல் இருக்க வகை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 1962-63-ல் மட்டும் சிந்திக் கெட்டுப் போனது 7½ லட்சம் ரூபாய் பால்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : மாதவரம் பால் பண்ணை குறித்து ஒன்றும் பேசவேண்டாம் என்று நினைத்தேன், அதற்கு நேரம் அதிகம் பிடிக்கும் என்பதால். எதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீண்டும் இதுபற்றிப் பேசியதால் சொல்கிறேன். பால் பண்ணை அமைத்திருக்கும் முறையை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பால் உற்பத்தி செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட அமைப்பு என்ற

[திரு. வெ. ராமையா] [14th March 1966]

அடிப்படையில் பார்த்தால் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற பலவித அமைப்புகளுக்கே தேவையிருக்காது. சென்னை நகரில் உள்ள மாடுகள் மட்டும் அங்கில்லை. அது மட்டுமல்ல, மாடுகள் வைத்திருக்கும் பல தனிப்பட்ட பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அங்கேயே இட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதற்காக காப்பிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சர் ஏற்பட்டது. இதை வட்டிக்கணக்கில் பார்க்கும்போது நஷ்டமாகத் தெரியும். தொடர்ந்து இந்த நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக ஆறு, ஏழு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு விசேஷ அதிகாரியாக அப்போது இருந்த சீப்-செக்ரட்டரி அவர்களை நியமனம் செய்து அங்கு இருக்கின்ற பல குறைபாடுகளையும் கண்காணித்து, சர்க்காருக்கு ஓர் அறிக்கை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அவர்களும் அவ்வாறே ஓர் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருப்பது, அங்கு கட்டடம் கட்டிக்கொடுத்திருப்பவைகளை எல்லாம் உற்பத்தியாளர்கள் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. அந்த முறையும் பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கமே வாங்கி வைத்துக்கொண்டு உதவி செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சபையும் நன்கு அறிந்திருக்கும்.

இன்னும் நான் சொல்ல விரும்புவது இந்த மாதவரம் பால் பண்ணை ராஜ்யம் பூராவுக்கும் இருக்கின்ற ஒரு திட்டமாக செயல்படும். அது மட்டுமல்ல, அங்கே உற்பத்தியாகக்கூடிய பாலுக்கு மட்டும் நாம் திட்டமிடவில்லை, வெளியேயிருந்து வருகின்ற பாலையும் வாங்கிப் பக்குவப்படுத்தி வழங்கவேண்டும் என்ற திட்டமும் சேர்ந்து ஒன்றாக விளங்குகிறது. கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் கூட கேட்டார்கள், இதற்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி எதற்காக என்று. முன்பு இங்கு மட்டும் மில்க் கமிஷனர் என்ற முறை இருந்தது. இப்போது இராஜ்யம் முழுவதற்கும் பால் உற்பத்திக்கு இந்த மில்க் கமிஷனர் பொறுப்பாக இருப்பார். அந்த அளவுக்கு ராஜ்ய அதிகாரியாக மாறியிருக்கிறார். முன்பு கூட்டுறவுத் துறையில் பால் உற்பத்தி கணக்கிடப்பட்டு வந்தது. இப்போது, மாதவரம் பால் பண்ணைக்கு மட்டுமல்ல, ராஜ்யத்திலுள்ள பிற கூட்டுறவுத்துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பால் சம்பந்தமான கணக்குகளும் மில்க் கமிஷனரின் பொறுப்பில் வந்திருக்கிறது, இவ்விதம் ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான அளவை நாம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் பலவிதமான வழிகளில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கடைசியாக இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அதாவது பயிர்ப் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் வேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பொறுத்தளவில், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் பரீட்சார்த்தமாக இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரி

14th March 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

வித்துக் கொள்கிறேன். இது வெற்றிபெறுமானால் இந்தத் திட்டத்தைப் பிற இடங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், இதைப் புஞ்சைத் தானியங்களுக்கு மட்டும் பரீட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்க்கலாம் என்று ஸ்ரீ. ராவ் அவர்கள் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். இதைச் சில இடங்களில் பரீட்சித்துப் பார்க்கலாம் என்று அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொல்லும்போது, அநேக ஏக்கர் நிலங்கள் எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல்—யாரும் பயன்படுத்தாமல் கிடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி விசாரித்ததில், இதை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று பார்த்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து சப்-டிவிஷன் செய்வதற்கும் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். மேலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட எல்லா மான்யக் கோரிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : நான் கேட்ட கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் சரியாகப் பதில் சொல்லவில்லை. நான் கேட்பது நான்காவது திட்ட இறுதியில் 61 லட்சம் டன் கிடைக்கும் என்றும், அதன் மூலமாக 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அப்படியானால் நடப்பு ஆண்டிலேயே 66 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்றிருந்தால், இப்போதே 5 லட்சம் டன் உபரி தானே—அப்படியானால் இப்போது ஏன் 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : உடனடியாகக் கிடைத்துவிடும் என்று சொல்லவில்லை, அரிசியை மட்டும் சொல்லவில்லை, எல்லாத் தானியங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, எல்லாம் சேர்ந்திருக்கின்ற 'அச்சில்மென்ட்' டைத்தான் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, இது அரிசியை மட்டுமல்ல, என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுவதினால் தான் இந்தப் பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. இப்போதே ஆறு லட்சம் மெட்ரிக் டன் உற்பத்தி உபரியாக இருக்கிறதே, அப்படியானால் ஏன் 18 அவுன்ஸ் தர முடியவில்லை என்பது தான் கேள்வி.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இதில் அரிசி உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் மட்டும்தான். மற்றத் தானியங்களை எல்லாம் சேர்த்துத்தான் 66 லட்சம் டன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்?

திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எதையோ சொல்லிச் சமாளிக்கப் பார்க்கின்றார்கள். உணவு தானியங்களில் புள்ளிவிவரம் தரப்பட்டிருப்பதில் 4-வது திட்ட இறுதியில், 61.41

[திரு. மு. கருணாநிதி] [14th March 1966]

லட்சம் டன் இருந்தால் 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கலாம் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 53.14 (கூட்டல்) 13.30 இரண்டையும் சேர்த்து 66.44 லட்சம் டன் உற்பத்தி இருக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 66 லட்சம் டன் என்பது மெட்ரிக் டன்னில் 67.8 லட்சம் டன்னாகும். அப்படியானால் இப்போதே ஐந்து லட்சம் மெட்ரிக் டன் உபரியாக வருகிறது. ஆகவே இப்போதே ஏன் 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்க முடியவில்லை என்பதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதலில் அரிசியைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்போது எல்லாத் தானியங்களையும் என்று சொல்கிறார்கள். அரிசி என்று மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் முடியாது என்று முன்பே சொன்னேன்.

The target of 66.44 lakhs tonnes is only the food production potential and not the actual yield at the end of 1965-66. This year, the actual yield is only about 54 lakhs tonnes. இப்படியிருக்கும்போது, எப்படி 18 அவுன்ஸ் கொடுக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்ப்பது 13.30 லட்சம் டன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் சேர்த்துப்பார்த்தால் 66.44 லட்சம் டன் வரும் அதாவது மெட்ரிக் டன்னில் 67.8 லட்சம் டன் என்று வரும். அப்படியானால் ஏன் 18 அவுன்ஸ் கொடுக்க முடியாது என்று கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள், எதிர்பார்க்கின்ற உற்பத்திப் புள்ளிவிவரத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லுகின்றார்கள். இப்போது இருப்பது 53 சில்லறை லட்சம் டன் தான். இதை வைத்துக்கொண்டு எந்த அளவில் விநியோகிக்க முடியுமோ அந்த அளவில் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. பூர்ணமாக 18 அவுன்ஸ் ஏற்படவேண்டுமென்றால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த இலக்கை உயர்த்த வேண்டும் என்பது தான் நிலைமை.

The cut motions to Demand No. XVI—Agriculture were put and lost.

p.m. MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,65,19,500 under Demand No. XVI—Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut-motions to Demand No. XVIII—Animal Husbandry were put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,49,700 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry.”

14th March 1966] [Mr. Deputy Speaker]

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motions to Demand No. XXXIX—Capital outlay on Agriculture were put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 39,93,100 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut-motions to Demand No. XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading were put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,36,98,300 under Demand No. XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

2-03
p.m.

IV—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 150. Notification issued with R.O.C. No. 84682/65/F5, dated the 13th December 1965, declaring that the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, specified in the schedule of the notification and rules issued thereunder shall be extended to and be in force in the area for the time being within the jurisdiction of the Srivaikundam Town Panchayat in Tirunelveli district with effect from 1st January 1966. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 151. Notification issued with G.O. Ms. No. 194, Rural Development, dated 4th February 1966, making the Madras Public Buildings (Licensing) Rules, 1966, under the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965. [Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Madras Act 13 of 1965).]

* 152. Notification issued with G.O. Ms. No. 200, Rural Development and Local Administration Department, dated the 4th February 1966, appointing the 1st day of April 1966 to be the date on which the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965, shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Madras Act 13 of 1965).]